

144 கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முலகுமுடு என்னும் ஊரிலுள்ள ஆல்வின் நடுநிலைப்பள்ளியை மூட இருப்பதும் அப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டியதன் அவசியமும் குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 மார்ச் 12]

கூறுகளையும் ஆய்ந்து அரசுக்குத் தெரிவிக்குமாறு பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரும் மேலே கூறப் பட்டவாறு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறி இது பற்றி விளக்கமான அறிக்கையை அனுப்புவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் விரிவான அறிக்கை கிடைத்தவுடன் இதுபற்றி அரசு ஆராய்ந்து தக்கதொரு முடிவெடுக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலே, தலைமையாசிரியராக இருப்பவர் அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் மாணேஜராகவும் தான் இருக்கிறார். அதோடு அவருடைய மனைவியும் கூட அந்தப் பள்ளி யிலே ஆசிரியராக வேலை பார்க்கிறார். இருவரும் இந்த ஆண்டு ஓய்வு பெறுகிற காரணத்தினாலே இனிமேல் தொடர்ந்து அவர்கள் நிர்வாகத் துறை நடத்தத் தேவையில்லை என்பதால்தான் அவர்கள் அதை நடத்து வதற்கு முயற்சிக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அந்தப் பள்ளியைத் தொடர்ந்து நடத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரசாங்கமே அந்தப் பள்ளியை ஏற்று நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்யுமா? இல்லையென்றால், அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலே பணிபுரிகின்ற பல்வேறு ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையிலே அருகாமையிலே இருக்கின்ற அரசுப் பள்ளிகளில் அவர்களு டைய சர்வீஸ் பிரேக் ஆகாமல் அவர்களை அமர்த்துவதற்கும் மாற்றுவேலை அவர்களுக்கு அளிப்பதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றிதான் நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த இரண்டு சாத்தியக் கூறுகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்து அறிக்கை கொடுக்கும்படி பள்ளிக் கல்வித் துறை இயக்குநர் மூலமாக அந்த மாவட்டத் தலைமைக் கல்வி அதிகாரி கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார். வேறு முறையிலே அதைத் தொடர்ந்து நடத்து வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதும் ஆராயப்படவேண்டும். அதற்கும் சட்டம் இடம் கொடுத்தால் ஆராயலாம். அப்படியில்லையென்றால், பள்ளி யிலே வேலைசெய்கின்ற ஆசிரியர்களை வேறு பள்ளிகளிலே அமர்த்தவோ அல்லது பிள்ளைகளை வேறு இடங்களிலே சேர்க்கவோ ஆராயப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு அறிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை வந்தபிறகு மீண்டும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

(3) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, 1974-75 ஆம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டை நிதியமைச்சராக இருக்கும் முதல்வர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரிலே

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அழகர்சாமி, பழனிச்சாமி, வடிவேலு ஆகியவர்கள் எல்லாம் எங்கள் கட்சியினுடைய நிலையைப்பற்றி ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, ஆளுநருடைய உரையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையானது தெளிவுபடுத்தப்படும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால், அம்மாதிரியாக அரசாங்கத்தின் கொள்கையானது தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கையானது எடுத்துச் சொல்லப்படும் என்ற முறையிலே இந்தப் பிரசங்கத்திலே ஓரளவிற்கு அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை வெளியே வந்திருக்கிறது.

இதற்கு ஏற்கெனவே நடந்த ஒரு அனுபவத்தைக்கூட நான் எடுத்துக் காட்டலாமென்று நினைக்கிறேன். 1957-ஆம் வருஷம் கவர்னர் உரையின் பேரிலே பேசும்பொழுது அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி முக்கியத் தலைவராக இருந்தவர்கள் அதிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கை எதுவுமே வரவில்லையே என்று கேட்டபொழுது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது,

The Finance Minister in his budget speech will deal with the policy of the new Ministry.

என்பது ஆகும். ஆனால், அது நடைமுறையாக இன்றைக்கு வந்து விட்டது. ஆளுநர் அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஓரளவிற்குச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே விமர்சனங்கள் என்ற முறையிலே நாங்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை அரசாங்கம் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலைமையிலே இருந்தாலுங்கூட பொறுமையாக நாங்கள் பேசும்பொழுது அனுமதிக்கவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கொள்கை அறிவிப்பைச் செய்தாலும்கூட கொள்கை அறிக்கையினுடைய பின்னணி என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பிப்ரவரி 24 ஆம் தேதியன்று உபதேர்தல் நடைபெற்றது. கோவை மேற்குத் தொகுதி சட்டமன்றத் தேர்தல், கோவை நாடாளுமன்றத் தேர்தல், புதுவை நாடாளுமன்ற உபதேர்தல், புதுவை இடைத் தேர்தல் இவைகளிலே மக்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு இருக்கிறதே அதைக் கண்டிப்பாக கவனத்தில் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-00)

நான் நாடாளுமன்றத் தேர்தலைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. காரணம், அங்கே நாடாளுமன்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்த பாலதண்டாயுதம் அவர்களின் மறைவிற்குப் பிறகு இப்பொழுது நடந்த தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர்தான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். புதுவையைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

ஆளும் காங்கிரசினுடைய உறுப்பினர் வெற்றிபெற்றிருந்த அந்தத் தொகுதியிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக வேட்பாளர் பாலா அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அது ஒரு வேளை நேரடியாக இந்தச் சர்க்காருக்கு பாதகமில்லாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால், கோவை மேற்குத் தொகுதியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் ஏற்கெனவே அதிகமான ஓட்டு வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றிருந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அங்கே காலஞ்சென்ற அருமை நண்பர் கோபால் அவர்களின் துணைவியாரைத்தான் இந்தத் தடவை வேட்பாளராக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நிற்க வைத்தார்கள். அதிலும், உப தேர்தல் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ வசதிகள், வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்புகள் பூராவையும் பயன்படுத்தினார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தியும்கூட 15,000 ஓட்டுகள் தான் பெற முடிந்தது. நேரடியாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் போட்டி என்ற நிலை மாறி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் போட்டி என்ற நிலை உருவாகி, மூன்றாவது, ரொம்பக் குறைவான ஸ்தானத்தைத்தான் இவர்கள் பெறக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால்,

‘Generally the by-elections are indicators and they are also political barometers’.

இன்றைக்கு இந்த அரசைப்பற்றி ஜனங்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இதுவொரு சான்றாக வருகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு பின்னணி இருக்கும்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கொஞ்சம் நிதானமானதாகவும், தாங்கள் ஏற்கெனவே செய்திருக்கக்கூடிய தவறுகளை மாற்றும் முறையிலும் வருமா என்று பார்த்தோம். ஆனால், அந்த முறையிலே இல்லை. அதற்கு மாறாக தாங்கள் ஏற்கெனவே செய்த சிறுசிறு காரியங்களையெல்லாம் பெரிய சாதனை என்று சொல்லும் முறையிலே இருக்கிறது.

இவை வேறு முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால் இது ஒரு பஞ்சாயத்து ஆண்டறிக்கை, அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆண்டறிக்கை, அல்லது மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலின் ஆண்டறிக்கை எப்படியிருக்குமோ அப்படித்தான் பெருமளவில் இருந்து 70 நிமிஷ நேரம் வரையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிக்கும் நிலையேற்பட்டது. துருவித்துருவிப் பார்த்தால் கொள்கை இடைச்செருகலாக இருக்கும் பகுதியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் 10 அல்லது 15 நிமிஷங்களில் இதைச் சமர்ப்பித்திருக்கலாம். பொதுவாக, நல்ல விஷயங்களைக் கூர்மையாகச் சொல்ல முடியவில்லை என்றால் அதிகமான விஷயங்களை அதிகமாகப் பேசுவது வழக்கமாக இருக்கிறது என்று பேரறிஞர்கள் சொல்வார்கள். அந்த முறையில் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 1966-67 ஆம் ஆண்டுதான் அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் கட்சி தன்னுடைய வரவு-செலவுக் கணக்கைச் சமர்ப்பித்தார்கள். அப்பொழுது இந்த மாநிலத்தினுடைய வருவாய் 194

1974 மார்ச் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கோடியே 55 இலட்சம் ரூபாய். அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து, 1974-75-ஆம் வருஷத்தில் இப்பொழுது வரவு-செலவுக் கணக்கைச் சமர்ப்பிக்கும்பொழுது இன்றைக்கு நமக்கு வரவு 470 கோடியே 69 இலட்சம் ரூபாய், செலவு 483 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாய். அதாவது கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருமானம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

இந்த வருமானம் கிடைத்ததற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் காரணங்களுக்கும்மத்தியில் விற்பனை வரி என்ற அந்த ஒரு அயிட்டத்தை மாட்டும் பார்த்தால் இந்த நடப்பாண்டில் 138 கோடியே 74 இலட்சம் ரூபாய் வரையிலே வரப்போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறிப்பிட்ட அயிட்டத்திலே மட்டும் 138 கோடியே 74 இலட்சம் ரூபாய் வருகிறது. 300 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருமானத் திற்குப் போட்டிருக்கிறோம். 10 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகள் போட்டிருக்கிறோம்.

இந்தப் புது வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சொம்பவும் விவரமாகப் போகவில்லை. வரிகள் போடாமல் இருக்கலாமா என்று கேட்பார்கள். அப்படியிருக்கவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லப்போவதில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சில மாநிலங்களிலே ஆளுங்கட்சியாகவும் இருக்கிறோம். இன்னும் பலயிடங்களில் ஆளுங்கட்சியாகவும் வரலாம். இங்குள்ள எந்தக் கட்சியைப் பார்த்தாலும் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஆளுங்கட்சியாக வரும் என்ற நிலை யிருப்பதால் இதைப்பற்றி நாங்கள் நிதானமாகச் சொல்லுகிறோம்.

மத்திய சர்க்கார் இப்பொழுது பட்ஜட் சமர்ப்பித்தார்கள். பட்ஜட் சமர்ப்பித்த நேரத்தில் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஜனங்களுக்கு விரோதமான பட்ஜட் என்று எங்கள் தலைவர்கள் தெளிவுபடுத்தி யிருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் எந்த முறையில் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த முறையில் அந்த விவாதம் வரும்பொழுது கண்டிப்பாகச் சொல்வார்கள். இதனால் சமீபத்தில்,—

‘The prices of consumer goods have registered steep rise all over the country after the new taxes have been announced.’

This is according to Price Survey conducted by the Consumer Council of India.

என்ற ஒரு செய்தியைப் போட்டு, எப்படி சாதாரண ஜனங்கள் உபயோகிக் கின்ற பண்டங்களுக்கெல்லாம் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, சிகரெட்டின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, நெருப்புப் பெட்டியின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, தேட் பேஸ்டின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, சோப் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, இப்படி அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளெல்லாம் கூடியிருக் கின்றன என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

விலைவாசி கூடிக்கொண்டே போகிறது. அந்த நேரத்தில் மேலும் கொஞ்சம் ஏதாவது தொந்தரவு பண்ணும் முறையில் இங்கே 10 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய வண்டியிலே பார்த்தை ஏற்றுகிறோம். அந்தப் பாரம் மயிர்பிலியாகவும் இருக்கலாம். அந்த மயிர்பிலியை ஏற்றினாலும்கூட அது தாங்குவதற்கு மேல் போட ஆரம்பித்தால் வண்டியின் அச்சகூட முறிந்துவிடும் என்ற கருத்து தமிழகத்தில் வழங்கப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் போடுகின்ற தாங்க முடியாத வரிகளுக்குமேலே எங்கள் பங்கையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த இடத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்தாலும் அந்த அளவிற்குக்கூட தமிழக சர்க்கார் செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை என்பதற்கு ஒரேவொரு சிறு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியா-பாகிஸ்தான் யுத்தம் வந்தபொழுது மத்திய சர்க்கார் பல வரிகளைப் போட்டார்கள். அதையொட்டி நாம் சில சர்சர்களைப் போட்டோம். இன்றைக்கு என்ன நிலை? யுத்தம் முடிந்த பிறகு மத்திய சர்க்கார் வாபஸ் வாங்கினார்கள். ஆனால் தமிழக சர்க்கார் அப்படி வாபஸ் வாங்குவதற்குத் தயாராக இல்லை.

இது பொதுவாக முதலாளித்துவ ப்ளாட்டில் வருகின்ற நிலைமை. அவர்கள்தான் ஏற்கனவே போட்ட வரிகளை வாபஸ் வாங்கத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். போன வருஷம் போட்டதை ரத்து செய்தோம் அல்லது குறைத்தோம் என்று படிப்படியாக செய்வது எப்பொழுதுமே வருவதில்லை. அதற்கு எந்தவிதமான விதிவிலக்கும் இல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் மாற்றினாலும் நாங்கள் மாற்றமாட்டோம் என்ற நிலையை இவர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவிற்கு இருப்பதை நான் இந்த இடத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சர்க்காருக்கு பொதுவாக மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள். உதவி செய்வது குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் உதவி செய்கிறார்கள் என்ற ஒரு விஷயத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய பட்ஜெட் பேப்பரைப் புரட்டிப் பார்த்தால் 37 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் மானியமாக உதவி செய்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்குப் பலவிதமான வரிகள் வசூல் செய்கிறார்கள். அதன் பகுதியிலிருந்து நமக்கு 54 கோடி ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். வேறு முறையில் பார்த்தால் 90 கோடி ரூபாய் வரையிலும் மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு மேலே இன்றைக்குப் பற்றுக்குறைவந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் அது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் என்பதை இந்த இடத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஏற்கனவே சொன்னேன்—கொள்கையைப்பற்றி 39-வது பாராவிடிலே, இந்த பட்ஜெட்டினுடைய பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதே வார்த்தைகளைச் சொல்லாமல் அதனுடைய சுருக்கத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். சுருக்கம் என்ன? வாக்குறுதிகளை நாங்கள்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நிறைவேற்றுவோம், சோஷலிசம் சமைப்போம், ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும் என்று இதுதான் அவர்களுடைய கொள்கையாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், நான் ஏதோ ஒரு விளம்பரத் திற்காக சொல்லவில்லை, நான் ரொம்ப சாதாரணமான பேச்சாகப் பேசுகிறேன் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.

ரூபாய்க்கு 3 படி என்ற ஒரு கோஷம் 1967-லே ரொம்பவும் கடுமையாக வந்தது. அது ஓரளவிற்கு ஜனங்கள் மத்தியிலே கவர்ச்சியை உண்டாக்கியது. ஆனால் இன்றைக்கு 1974-லே நல்ல அரிசி, படி அரிசி 3 ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. ரூபாய்க்கு 3 படி எங்கே? படி அரிசி 3 ரூபாய் என்ற நிலை எங்கே?

நான் இந்த இடத்தில் சொல்வேன், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து, 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்ற முறையிலே திறந்து, அங்கே அரிசி, கோதுமை, கோதுமைப் பண்டங்கள், சீனி, மண்ணெண்ணெய் போன்றவைகள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்யவும், அரிசி ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் என்ற முறையில் வைத்தாலும்கூட இன்றைக்கு நல்ல கட்டுப்படியாகும், அந்த முறையில் செய்யவும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் நாங்கள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது என்பதற்காக இந்த ஒரேவொரு உதாரணத்தை மட்டும் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, சோஷலிசத்தைச் சமைப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

If there has been any word which has been of much use it is the word 'Socialism'.

எல்லோருமே சோஷலிசம் என்று சொல்கிறார்கள். என்னைப் போன்ற சிலர்—நான் யாரையும் குறைத்துச் சொல்லவில்லை—அடிப்படை சோஷலிசக் கருத்துக்களையெல்லாம் கொஞ்சம் ஆழமாகப் படிக்கும் வாய்ப்பு நான் சார்ந்திருக்கும் இயக்கத்திலே எனக்கு ஏற்பட்டது.

பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்படுவதையே சோஷலிசம் என்று சொல்லும் போது சிரிப்பதா அழுவதா என்றே தெரியவில்லை. பெரிய பெரிய முதலாளித்துவ நாடுகளிலும்கூட, இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் கூட பல நிறுவனங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு உற்பத்திச் சாதனங்கள் மக்களுடைய பொறுப்பில் வர வேண்டும்; அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும், கண்ட்ரோல் பண்ணுவது மக்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற திசையில் மேலும் மேலும் போய்க் கொண்டே இருக்க வேண்டுமே தவிர, ஏதோ ஒரு காரியத்தைத் தேசியமயமாக்கிவிடுவது என்பது போதாது.

பஸ்ஸைத் தேசியமயமாக்குவதையே கூட எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே எங்களுக்கு அடிப்படையில் சில கருத்தோட்டங்கள் உண்டு. எதையெடுத்தாலும் சோஷலிசம் என்று சொல்லு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

வதைத் தயவு செய்து விட்டு விடுங்கள். கண்ணெளி கொடுத்தால் சோஷலிசம், வேறு ஏதாவது செய்தால் சோஷலிசம் என்று சொல்லுவது அந்தப் பதத்திற்கு இருக்கக்கூடிய விஞ்ஞான ரீதியான அர்த்தத்தையே வாதத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு போகும் நிலைமை இருப்பதால் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, மரியாதைக் குரிய நம்முடைய திரு தங்கமணி அவர்கள் சோஷலிசத்திற்கு நாம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விளக்கம் அல்லது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விளக்கம் தனக்குப் புரியவில்லை, தான் சோஷலிசத் திட்டத்தை நன்றாகப் படித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். சோஷலிசத்திற்கான விளக்கத்தை அவருடைய பேச்சில் கொஞ்சம் விளக்கினால் நன்றாக இருக்குமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சோஷலிசம் என்ற சொல்லுக்கான ஒரே ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறேன்,—

'To each according to his ability.
From each according to his ability.
To each according to the work done.'

THIRU L. GANESAN : The hon. Member Thiru K.T.K. Tangamani said that socialism means 'to each according to his ability and from each according to his ability'. I would like to know whether this definition was derived from Karl Marx or Angels ?

THIRU K.T.K. TANGAMANI : This is for each according to his ability and to each according to the work done.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை, தொழில் இல்லாதவர்களுக்குத் தொழில் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். இப்போது வகுத்திருக்கிற இந்த அரசின் திட்டப்படி அவை எல்லாம் செய்யப்படவில்லையா? அவை எல்லாம் சோஷலிசத்தைச் சார்ந்ததா அல்லவா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும். வேலை கொடுக்கிறபோது—

'To each according to his ability'
'for each according to his ability'

அவருக்கு என்ன திறமை இருக்கிறதோ அந்தத் திறமைக்குத் தக்கபடி வேலை வாங்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

'To each according to the work done'

எந்த அளவுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் சோஷலிசம். கம்யூனிசம் வேறு.

'To each according to his needs'

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை சோஷலிசக் கட்டமே இன்னும் வரவில்லை. நாங்கள் சொல்லுவது—ஜனநாயகக் கட்டமே இன்னும் சரியாக அமையவில்லை என்பதாகும். ஜனநாயகக் கட்டத்திலேயே முக்கியமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம்.

உதாரணமாக, உற்பத்திச் சாதனங்கள் முடங்கிக் கிடக்கிற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. உற்பத்திச் சாதனங்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படச் செய்ய வேண்டும். அதிலே அருமையான உற்பத்திச் சாதனம் நிலம். நிலத்தைப் பரிபூரணமாகப் பயன்படுத்துவதில் எல்லோரும் ஈடுபடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் பல பேருக்கு வேலை கிடைக்கும். அதைக் கூடச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு இன்று நிலை இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிய அமசங்களை எல்லாம் பின்னாலே சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன்.

இன்றைக்குத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது சில தொழில்கள் பெரும் முதலாளிகளிடம், பெரும் கோடீஸ்வரர்களிடம் சிக்கியிருக்கிறது. ஏகபோக முதலாளிகள் உருவாக உருவாக எந்தெந்தச் சரக்குகளை அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அந்தச் சரக்குகள் எல்லாம் சாதாரணமாக மார்க்கட்டில் விலை கூடுகிறது.

'It may be based on the law of supply and demand'

ஏகபோகம் என்று உருவான பிறகு அவர்களைக் கண்டிரோல் பண்ண முடியாத நேரத்தில் உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தாலும் விலை கூடும், உற்பத்தி குறைந்தாலும் விலை கூடும். அந்த அளவுக்குச் செய்யக் கூடிய சக்தி இருக்கும் காரணத்தால் ஏகபோக முதலாளிகளுடைய சொத்துக்களை எந்தவிதமான நஷ்ட ஈடும் அவர்களுக்குக் கொடுக்காது கொஞ்சம் மரியாதையோடு மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் என்று கொடுத்து விட்டுப் பறிமுதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு காரியங்களைச் செய்தால்தான் ஓரளவு பலன் கிடைக்க வழி ஏற்படும். அப்போதுதான் ஜனநாயக ரீதியில் மக்கள் வளர்ச்சியடைய உதவியாக இருக்கும். அதுகூட சோஷலிசத்தின் ஆரம்ப கட்டமாக இருக்குமே தவிர, அது சோஷலிசம் அல்ல.

இன்றைக்கு எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் சோஷலிச நடவடிக்கை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவேதான் இதைச் சொன்னேனே தவிர, செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களை எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

1957-ஆம் ஆண்டில் அண்ணை அவர்கள் பேசும்போது கூறியிருக்கிறார்கள்—“எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதிர்த்து பல விமர்சனங்களைச் செய்வதுதான் கடமையே தவிர, லாலி பாடுவது எங்களுடைய கடமை அல்ல” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதே கருத்தை வினஸ்டன் சர்ச்சில் சொல்லியிருக்கிறார் என்றுகூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

நீங்கள் காரியங்களைச் செய்யும்போது அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை, காலதாமதங்களைச் சுட்டிக்காட்ட, எடுத்துக் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அப்படிச் சொல்வது அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் பார்லிமென்டரி ஜனநாயகத்தில் அந்த முறையை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல கேள்விகள் வருகின்றன. ஏழை மக்கள் என்று சொல்லும்போது கிராமங்களிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், நகரப் புறங்களிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். கிராம ஏழை மக்கள் நகரப்புறத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்றால் ரத்தப் புரட்சி ஏற்படும் என்று வடிவேல் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகக் கொண்டே போகிறது. கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களில் எண்ணற்றவர்கள் நகரத்தை நோக்கி வரக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் கொள்கையும், அதையொட்டிப் போக வேண்டுமென்ற மாநில அரசின் கொள்கையும் சேர்ந்து இந்த நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அரிசன மக்கள் 44 பேர் சுட்டுப் பொசுக்கப்பட்டார்கள். அப்படிச் சுட்டுப் பொசுக்கப்பட்டவர்களுடைய உயிர் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஆனால் அதைச் செய்தவர்கள் சமுதாய விரோதிகள் என்ற ரீதியில் தண்டிக்கப்படுவதற்குக் கூட முடியவில்லை. ஆகவேதான் திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்கள் சொன்னார்கள்—“தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை நிலப்பிரபுக்கள் தரப்பில் தாக்குவார்கள்; தண்டனைக்குள்ளாகிறவர்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளிகள்”, தாக்குபவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்ற போக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்று வேதனையோடு சுட்டிக்காட்டினார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்காமல் இருக்க முடியுமா? நாங்கள் செய்வதைச் செய்து விட்டோம், ஆயினும் அவர்கள் விடுதலை ஆகிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவது சமாதானம் சொல்வதாக இருக்குமே தவிர சரியாகிவிடாது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவிகிதம் வேலைவாய்ப்பு ஒவ்வொரு இடத்திலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. எல்லா இடத்திலும் ஏன் கொடுக்கவில்லை? நேற்றுக்கூட ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளித்தார்கள். அறநிலையத் துறையில் பணியாற்றக்கூடியவர்களில் 40 பேரை வேலைக்கு எடுத்ததில் ஒருவர்கூட அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் இல்லை. அரசியல்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சுட்டம் சரியாக இங்கே அமல் நடத்தப்படவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு—பின்தங்கியவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை—குறிப்பிட்ட பர்சன்டேஜைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தும் கூட கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் இந்த நிலைமை இல்லாமல் அவர்களுக்குரிய பர்சன்டேஜைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக , அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையில்—

‘It has been an attack against the Centre all along.’

நிதித் தமிழன் நியாயம் வழங்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் 13 ஆலைகளைத் தேசிய மயமாக்க விரும்புகிறோம், அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்காக ஏன் தாத்துக் கிடக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நெய்வேலி, தாத்துக்குடி, மேட்டூர் பவர் திட்டங்களுக்கு போதுமான உதவி செய்யாமல் இருக்கிறார்கள், ஐந்தாவது திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைவாக இருக்கிறது, தனியார் துறையில் அதிகமான முதலீடு கொடுக்க உதவி செய்ய வேண்டும், உரம், நூல் இவைகளை எல்லாம் முழுமையும் எங்கனிடம் கொடுக்க வேண்டும், வேறு முறையில் சொல்லப் போனால் எங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றி ஏற்கனவே எங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறோம். நான் அதைப் பற்றிப் பேசுவது ஐந்தாவது தடவை என்று நினைக்கிறேன். மாநில சுயாட்சியை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியோ, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியோ, சுதந்திராக் கட்சியோ ஆதரிக்கவில்லை என்று பல தடவை அவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலிருக்கக் கூடிய சில பத்திரிகைகள்கூட இதைக் கேலி பண்ணக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது.

குறிப்பாக, 4-11-1973-ல் ‘ஆனந்தவிடனில்’ ஒரு கேலிச்சித்திரம் வந்தது. அதில் மாநில சுயாட்சி வேண்டும், வேறு என்ன வேண்டும் (ஒரு உறுப்பினர் : விகடன் தானே.) விகடன் மூலம் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும். விகடமாக ஏதோ சொல்லலாம். அவை வேடிக்கையாகக் கூட இருக்கலாம். வேடிக்கையாக இருந்தாலும் கூட கருத்து வேடிக்கையாக இல்லாமல் ஆழமான கருத்துக்களைக் கூடச் சொல்லலாம். மாநில சுயாட்சி வேண்டும், வேறு என்ன வேண்டும் ; அது சுயமரியாதையோடு வரவேண்டும் வேறு என்ன வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாடிக்கொண்டிருப்பதைப் போலவும், அதற்கு கல்வி அமைச்சர் மிருதங்கம் தட்டிக் கொண்டிருப்பதுபோலவும், தம்பு ராவை பேராசிரியர் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போலவும், ம.பொ.சி. வயலின் வாசித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும், அந்த நேரத்தில் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு அபசரம், அபசரம் என்று சொல்வதாகவும், உடனடியாக நாவலர் அவர்கள் திரும்பிப் பார்த்து உங்கள் காதில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று சொல்வது போலவும், இப்படி அந்தக் கருத்தை அவர்கள் பிரதிபலிக்கப் பார்க்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). அவர்கள் அதை அபசரம் என்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

நாங்களாக இருந்தால் வேகமாகச் சொல்லியிருந்தால்கூட சொல்லி யிருப்போம். மாநில சுயாட்சி கோரிக்கை என்பது சில சமயங்களில் சரியாகக் கூட இருக்கலாம், ஆனால் இந்தக் காலகட்டத்தில் அது.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பாட்டுக் கச்சேரிகளில் கூட சில கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு கூட பாட்டுக்கள் பாடுவதுண்டு. பாட்டுக்கள் பாடுகிறபோது உயர்ந்த சமதர்மக் கருத்துக்கள், பொதுவுடமைக் கருத்துக்கள், பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கள், நல்ல ஒழுக்கக் கருத்துக்கள், தத்துவக் கருத்துக்கள் இவற்றையெல்லாம் வைத்துக் கூட பாடுவதுண்டு. பாட்டுக் கச்சேரி என்று வந்த பிறகு கட்டாயம் ஒரு மிருதங்கம் இருந்து தான் தீரவேண்டும், தம்புரா இருந்துதான் தீர வேண்டும், சிறந்த கருத்துள்ள பாட்டுக்கள், நல்லமுறையில் சிறந்த பாடகர் பாடும்போது, சரியாக தம்புரா வாசிக்கும்போது அதைக் கேட்காமல் அபசரம் என்று சொன்னால் அவர் காதில் ஏதோ கோளாறு என்றுதான் அர்த்தம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாநில சுயாட்சி என்பது இந்தக் கால கட்டத்தில் நம் நாட்டுக்கு ரொம்ப ஆபத்துள்ளது என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. அதற்குத் தக்க காரணங்கள் உண்டு. நாடு ஒற்றுமை யாக இருந்து நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லாக் கட்சி களும் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். பிரிவினை வேண்டுமென்று ஒரு பெரிய இயக்கம் நடந்தது ஆந்திராவில். அந்தப் பிரிவினைக்கு பெரிய பெரிய முதலாளிகளும், நிலப்பிரபுக்களும் ஆதரவாக நின்றனர். நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரிவினையை முழுமூச்சாக எதிர்த்து நின்றது எங்கள் கட்சி. அதன் காரணமாக எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் 20 பேர்களின் உயிர் பலியானது. இன்று கூட எங்கள் கட்சி ஆபீஸை நாங்கள்தான் பாதுகாத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

அங்குள்ள கலெக்டர், எஸ்.பி. இவர்களுடம் பிரிவினைக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறீர்களே என்று சொன்னோம். சுதந்திரம் பெற்ற இந்த நாட்டில் ஏகாதிபத்தியம் தலைமிட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் பிரிவினை கோஷத்தைக் கிளப்பி விடக்கூடியவர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் ஏகாதிபத்தியம் நுழைய முடியும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்.

அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வடிவேல் அவர்கள் பேசுகிறபோது, நீங்கள் இந்திரா காந்தியை எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல் ஆதரிக்கிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் நிபந்தனை இல்லாமல் ஆதரிக்கவில்லையென்பதற்கு கோவை, பாண்டிச்சேரியில் நடந்த தேர்தல்களே சான்று என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் பிற்போக்குவாதிகள், மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால், பிரிவினை என்ற கோஷத்தின் பெயரால், மொழியின் பெயரால், பிரிவினை உண்டாக்கக்கூடிய சில அம்சங்கள் உண்டாகின்றன என்று சொன்னால் அவற்றை எதிர்த்து நிற்கிறார்கள். அவற்றை எதிர்த்து அவர்கள் இருப்பதால் அவர்களை யு.பி.-யில் நாங்கள் ஆதரித்தோம். அங்கு, இந்துக்கள்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தான் ஆளவேண்டும், முஸ்லிம்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஜனசங்கத்தோடு கூட்டு சேராமல் ஜனசங்கத்தை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆகவே நாங்கள் அவர்களை ஆதரித்தோம்.

தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகம் போன்ற தென்னாட்டு பகுதிகளில் இருந்து சென்றவர்களை, பம்பாய் நகரம் வளம் பெறச் செய்த சிறந்த எழுத்தாளர்களை, சிறந்த ஊழியர்களை, சிறந்த வியாபாரிகளை இவர்களை எல்லாம் அங்கிருந்து வெளியேற்றப் பார்க்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அங்கு சிவசேனை என்ற ஒரு அமைப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சிவசேனையோடு காங்கிரஸ் சேர்ந்து நின்ற காரணத்தினால் சிவசேனையை எதிர்த்து, அதன் கொள்கையை எதிர்த்து, நாங்கள் ஒரு வேட்பாளரை நிறுத்தி அவர்கள்—திரு. டாங்கே அவர்களின் மகன்—வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் அங்கு.

இன்று காலீப் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் தெரியும். மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டிலிருந்து கேரளாவிற்கு அரிசி போவதைத் தடுப்பது தவறு என்று நாடாளுமன்றத்தில் பேசியது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. சிவசேனையை எதிர்த்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற மராட்டியத்தைச் சார்ந்த ரோஸா அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கு ஒரு கொள்கை உண்டு. கொள்கை மட்டுமல்ல, திட்டங்களும் எங்களுக்கு உண்டு. அந்தத் திட்டம் இன்று ஒரு ரூபத்தில் இருக்கிறது. திட்டம் என்பது ஒன்று, அதை அமல்படுத்தும் பாக்கிஸ் வேறு. திட்டம் என்பதும், அதை அமல்படுத்தும் தந்திரத் திற்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. எங்கள் கட்சி திட்டத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இன்று உடனடியாக யாராவது சோஷலிஸத்தைக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால் அது முடியாது என்று எங்கள் கட்சி தெளிவாகச் சொல்கிறது. ஆக, பிரிவினைக் கோஷத்தை நாங்கள் கண்டிப்பாக எதிர்ப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளத்தான் கேட்கிறேன், தவறாகக் கருத வேண்டாம். யு.பி.யில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்திரா காங்கிரஸை ஆதரித்ததற்குக் காரணம் ஜனசங்கத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கம்; பம்பாயில் இந்திரா காங்கிரஸை எதிர்த்தது இந்திரா காங்கிரஸ் சிவசேனையை ஆதரித்தது ஆகவே எதிர்த்தோம் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் இந்திரா காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்கு ஏதாவது புதுக் காரணங்கள் உண்டா? அதையும் சற்று சொன்னால் நன்றாகயிருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரிஸ்ஸாவில் அங்குள்ள மன்னர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்தார்கள். இங்கு வந்து குறிப்பாக அவர்கள் ஏற்கனவே எடுத்த நிலைக்கு மாறாக இன்று வேறு சிலரோடு சேர்ந்ததால் அவர்களை எதிர்த்தோமே தவிர வேறு அல்ல. இங்கு இந்திரா காங்கிரஸும் ஸ்தாபன காங்கிரஸும் ஒன்று சேர்ந்ததை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற நிலையில்தான் நாங்கள் எதிர்த்தோம்.

[1974 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்கும்போது காமராஜ்தான் சமதர்ம வாதி, அவரோடு சேர்ந்து தி.மு.க. வை ஒழிப்போம் என்ற கோஷம் எழுப்பப்பட்டது. இப்போதுள்ள தலைவரை, அவர் பெயரைச் சொன்னால் நல்லது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நாங்கள் ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கிறோம். இப்போது ஒரு விவசாயப் போராட்டம் வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். தி.மு.க. அவர்களுக்கு ஆதரவாக வந்தால் வேண்டாம் என்று சொல்லப் போகிறோம்? ஸ்தாபன காங்கிரஸ் ஆனும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அன்று ஜெயிலில் இருந்தார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு இயக்கத்தில் பலரும் ஒன்று சேருகிறோம். அரசியலில் ஒரு நிலை எடுப்பதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. திட்டம் என்பது வேறு, அதை அமல்படுத்தும் டாக்டிக்ஸ் வேறு. டாக்டிக்ஸ் என்று வரும்போது சிலரோடு சேரலாம், சிலரோடு சேராமல் இருக்கலாம். சில கொள்கைகளின் அடிப்படையில் நாங்கள் செயல்படுகிறோம். நான் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். பிரிவினை கோஷத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சில நல்லவர்கள் கூட தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஈடுபட்டால்—

'It should be paved with good intentions'

—நல்ல எண்ணமாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பிரிவினை, பிரிவினை என்று திரும்பத் திரும்ப கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வலியுறுத்திச் சொல்வது, அவர்களுடைய வாதம் ஏதோ பிரிவினை கேட்பதை வைத்து எதிர்வாதம் செய்வது போல் அவர்கள் விளக்குகிறார்கள். பிரிவினை இல்லாத மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லி விட்டால் அதற்கு அவர்கள் எந்த விளக்கத்தை வேண்டுமானாலும் தரலாம். நாங்கள் கேட்பது பிரிவினைக்கு இடம் இல்லாத மாநில சுயாட்சி.

திரு. கே.டி. கே. தங்கமணி : ஆட்டானி என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் உள்ள மக்கள் தங்கள் மொழி, தங்கள் இனம்தான் பெரிது என்று சொல்லக் கூடிய காலகட்டத்தில் என்ன என்ன வரும் என்று பார்க்கவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பிரிவினைக்கு இடம் இல்லாத மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னார்கள். மதுரை மாநாட்டில், அடைந்தால் மாநில சுயாட்சி, மறுத்தால் தனி ஆட்சி என்று கோஷம் போட்டார்கள், அதற்கான விளக்கத்தை பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : நாங்கள் கேட்பது மாநில சுயாட்சிதான். அதை விளக்கி வலியுறுத்துகிறவர்கள் அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய விளக்கத்தைக் கூறுகிறார்கள். நாங்கள் கேட்பது

1974. மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

மாநிலச் சுயாட்சிதான். இதுதான் மாநிலச் சுயாட்சி என்று சொன்னால், அதற்கான விளக்கத்தைத் தந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாரா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த வரையில் தமிழனாகப் பிறந்த எவரும் தமிழ் மொழியைப் போற்றத்தான் செய்வார்கள். அப்படிப் பேசும்போது தமிழ் மொழி தான் பெரிது மற்ற மொழிகள் எல்லாம் மோசமானவை என்று சொல்லும் நிலை ஏற்படுமானால் அது ஹெஜிமெனிஸம்.

Hegemonistic concept would be developed

[முற்பகல் 10-30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, பிரிவினை பற்றி விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மறைமுகமாகச் சொன்னார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, மராட்டிய மாநிலத்தில் “சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்” என்று சொல்லி ஒரு கட்சி துவங்கப்பட்டிருக்கிறதே, அது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? அந்தக் கட்சியின் கருத்துக்கு நீங்கள் ஆதரவு தருகிறீர்களா? அந்தக் கட்சியோடு தொடர்ந்து கூட்டுறவு வைத்து இருக்கிறீர்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : “சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்” கொள்கையை நிராகரித்து அதிகாரப் பூர்வமாக சட்ட மன்றத்திலே திரு. அச்சுத மேனன் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த சிவசேனை விவகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் கேரள சட்டமன்றத்தில்—திரு. துரை முருகன் அவர்கள்தான் இதைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டினார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

‘This House expresses its grave anxiety at the continued harassment of and assaults on South Indian and especially Keralite citizens of Bombay by Siva Sainiks and requests the Government of India to urgently intervene so as to protect the lives, properties and right to work of these minorities in the City of Bombay’.

அதைப்போன்ற ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்தால் கண்டிப்பாக நாங்கள் அதை ஆதரிக்க இருக்கிறோம். அந்த மாதிரித் தீர்மானம் போடுவதற்குத் தயாராக இல்லை. அதற்கு மாறாக வேறு சில திசை திருப்பும் விஷயங்கள் வருகின்றன. எனக்கு பம்பாயிலிருந்து கடிதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ கேரள மக்கள் மட்டும் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அல்ல. அதிலும் குறிப்பாக செம்பூர், சியான் பகுதிகளில் மதுங்கா, தாராவி பகுதிகளில் உள்ள எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த தாராவி பகுதியில் தமிழர்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். நாடாளுமன்றத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. இந்திரஜித் குப்தா அவர்கள் எழுந்து பேசினார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

ஆளும் காங்கிரசிலிருந்து பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம். பி.க்கள் குரல் கொடுப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். எந்தவிதமான குரலும் கிளம்பவில்லை. ஆகவே, சிவசேனையின் ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கு, சிவ சேனையை வளர்க்க அனுமதிக்கும் போக்கு, ஜனங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்கிறேன். ஆகவே, சிவ சேனையை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது, இங்கே சிவ சேனையின் அந்தப் போக்கு வந்து விட்டதோ என்று நினைக்கிறேன். வெளியேயும் இது குறித்துப் பேசினேன். இங்கேயும் அதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எண்ணூரில் 400-க்கு மேற்பட்ட மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு சம்மேளனத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாக்கப்பட்டு, அதில் இரண்டு பேர் வெட்டுப்பட்டு அவர்களிடத்தில் மரண வாக்குமூலம் கூட வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அங்கேயிருக்கும் சிவ சேனையைக் கருத்தில் கொண்டு, இங்கே மலையாளிகளை வேலைக்கு எடுப்பதா? கூடாது புதிதாக எடுப்பவர்கள் நாங்கள் சொல்லும் நபர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு சங்கம் சொல்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் தேர்தல் முடிந்த உடனே மலையாளிகள் வைத்து இருக்கின்ற கடைகள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மலையாளிகள் அங்கே தொழில் நடத்த முடியவில்லை. அவர்கள் கடைகள் தாக்கப்பட்டது குறித்து போட்டோக்கள் கூட வைத்து இருக்கிறோம். எந்த விஷயத் திற்கும் உடனடியாக அறிக்கை விடும் நம்முடைய அமைச்சர்கள், முதலமைச்சர் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது தமிழ்நாட்டில், அதற்கு ஒரு அறிக்கை விடவில்லை என்று பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே மன வருத்தமாக இருக்கிறது.

மலையாளத்திலிருந்து, ஆந்திராவிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வருகிறார்கள். ஏனென்றால் “யாதாம் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கருத்து நம்மிடம் இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை மேற்கொண்டு படித்தால் இன்னும் நல்ல நல்ல கருத்துக்கள்கூட அறிந்து கொள்ளலாம். நாம் முதல் இருக்கும் விஷயம் மட்டும் தான் சொல்லி வருகிறோம். முதலில் இருக்கும் கருத்தை மட்டும் சொல்லி கோஷம் எழுப்பி விட்டு, அரசியல் கோஷம் வேறு விதமாகக் கிளப்புவது ரொம்பத் தவறான கோஷம் இது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாத கோஷம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கோவையைப் பற்றிச் சொன்னதால் நான் குறுக்கிட்டுச் சொல்கிறேன். அது மாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்ததாகத் தகவல் இல்லை. சில நாட்களுக்கு முன்னால் கல்வியமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அது மாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட. உடனே, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பேச்சை தயவு செய்து சொல்பவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, கோள மாநிலத்திற்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் இடையே இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு தான் சுமுகமாக ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டு, இப்போது நல்லெண்ணம் வளர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நல்லெண்ணத்தைக் கெடுக்கும் வகையில் இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் பேச வேண்டாம். அது நன்மை பயக்காது. அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் அரசியலுக்கு வேண்டுமானால் பயன்படலாம், உண்மை நிலைக்குப் பயன்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் அரசுத் தரப்பிலிருந்து நான் ஒரு உறுதியை அளிக்கிறேன், மலையாளிகளுக்கு நிச்சயமாக எல்லாப் பாதுகாப்புகளும் அளிக்கப்படும்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முந்தா நாள் 11 மணிக்கு ஜெயில் ரோடில் 3 மலையாளிகள் கடைகள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர். அப்படி நொறுக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல, சொல்லிச்சொல்லி அடித்தார்கள். “மலையாளிகளே, கோளத்திற்கு ஒடுங்கள்” என்று. இது சம்பந்தமாக போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் கொடுக்கச்சென்றபோது, ரிப்போர்ட் எடுக்க மறுத்து விட்டார்கள் என்பதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அங்கேயிருக்கும் அதிகாரி ரிப்போர்ட் எடுக்க மறுக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எத்தனையோ முறை ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்போதெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி அவர்களும் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து இருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட அலீகேஷன்கள் சொல்கிறபோது, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘The allegations are mischievous, malicious, politically motivated and entirely baseless’.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, வேண்டுமானால் போட்டோ கூட என்னிடத்தில் இருக்கிறது. தாங்கள் அனுமதி தந்தால் அவற்றைக் காட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசும்போது ஆகட்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : என்னைப் பொறுத்தவரையில் அறிந்தவற்றை நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இப்படித் தாக்கப்படுவதாக செய்தி வருகிறது. அதே போல் எண்ணூரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்கிறது. அந்த விவரம் எல்லாம் தருகிறேன். அங்கே தாக்குதல் ஏற்பட்டது உண்மை. அப்படித் தாக்கப்பட்டதற்கு அமைச்சர்களோ, அல்லது சட்டமன்றத்தில் இருப்பவர்களோ பொறுப்பு

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம், அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்கிறபோது, இனி அப்படித் தாக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லவேண்டும். அமைச்சர் சண்முகம் அவர்கள் ஒரு உறுதியைத் தந்தார்கள், அது என் மனதிற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. எங்களுக்குப் பல ரிப்போர்டுகள் வருகின்றன. (குறுக்கீடு) எண்ணூரில் நடந்தது முழுக்க முழுக்க உண்மை. அந்த விவரங்கள் பூராவும் என் கையில் இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கும் எஸ்.ஈ-க்கு பாதுகாப்புக் கொடுங்கள். அவர் ஒரு மலையாள பிராம்மணர் என்ற முறையில் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஏற்கெனவே மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் 2 நாட்களுக்கு முன்னால் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். எண்ணூர் பிராஜெக்ட் பகுதியில் உள்ள கிராமத்தில் இருக்கும் இரு தரப்பாருக்கும் இடையே ஒரு மோதல் ஏற்பட்டதாக அரசுக்குச் செய்தி வந்தது. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு, போலீசில் இரண்டு தரப்பார் மீதும் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு மலையாளிகளுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே பிரச்சினை இருக்கிறது என்று சொல்வது—மாண்புமிகு திரு. ப.உ.ச. அவர்கள் சொன்னதுபோல் அரசியலுக்கு வேண்டுமானால் பயன்படலாமே ஒழிய உண்மை நிலைக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். உண்மையினைத் தெரிந்து கொண்டு பேசுவார்களானால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே.டி. கே. தங்கமணி : முழுமையான ரிப்போர்ட் அது பற்றி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாததால் தான் இதைத் தெரிவித்தேன்.

அடுத்ததாக, மாநில சுயாட்சி விஷயமாக.....
(குறுக்கீடு)

Sir, I am not yielding....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அந்த எண்ணூர் விவகாரத்தில் எனக்குச் சம்பந்தம் இருக்கிறது. தவறான தகவல் கொடுத்தார்கள் அதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு லத்தீப், நீங்கள் உட்காருங்கள்.

Thiru K. T. K. Thangamani : Sir, I am not yielding..

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தவறான தகவல் இல்லை. நடந்தது உண்மையானது.

1974 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு சுரேந்திரன், நீங்களும் உட்காருங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த மாதிரி மத்திய சர்க்கார் மீது குறை கூறுவதற்காக.. (மணியடிக்கப்பட்டது).

Sir, I have completed only 30 per cent of what I want to say..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 3/4 மணி நேரம் கேட்டீர்கள், இடையில் குறுக்கீடுகள் இல்லையென்றால். ஆகவே, உங்களுக்கு 3/4 மணி நேரம் கொடுத்தேன். நீங்கள் 9.55க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். இடையில் குறுக்கீடு ஒன்றும் அதிகம் இல்லை. நீங்கள் கேட்ட நேரத்தில் இன்னும் 5 நிமிடம் இருக்கிறது. அதற்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நீங்கள் இன்னும் 20 நிமிடம் கொடுத்தால் நல்லது.

Then only I will do justice..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னிடத்தில் 16 பேர் பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் இன்றைக்குப் பேசுவதற்காக. ஆகவே, இன்னும் 5 நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 5 நிமிடம் என்று சொன்னால் கஷ்டமாக இருக்கும்.

அடுத்து, இம்மாதிரியாக சில குறைபாடுகளை இவர்கள் மத்திய சர்க்கார் பேரில் சொல்லி விட்டு இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால்,

But what happens ? They do not take a long-term view. They do not allow enough money for the development sector. Instead, Corporations are created.. Mini-Super bodies are increased to demoralise the administration, making room for political intervention, sabotage and wasteful expenditure.

புதியதாக நான்கு கார்ப்போரேஷன்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கைத்தறி கார்ப்பரேஷன், கப்பல் கார்ப்பரேஷன், டி.டி.ஸி. கார்ப்பரேஷன் இப்படிப் பலவிதமான கார்ப்பரேஷன்களைப் புதியதாக ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். இது எதில் கொண்டு போய் விடப்போகிறது ?

In the long run it is going to demoralise the administration. டிபார்ட்மெண்ட் நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டும். எதற்காக இம்மாதிரி கார்ப்பரேஷனை உண்டாக்க வேண்டும் ?

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 12]

கப்பல் கார்ப்பரேஷனைப் பற்றி ஏற்கெனவே திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது தான் என்னுடைய கருத்தும். கப்பல் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்போகிறோம், மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு போட்டுவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் நாகரீகத்தை உலகில் பல நாடுகளிலும் பரப்புவது தான் கருத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. இது தனித் தமிழ் நாடு என்ற கருத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. தனித் தமிழ் நாடு என்ற கருத்துப்படத் தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பல கமிஷன்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கார்ப்பரேஷனை நாம் வேண்டும் என்றே ஆரம்பிப்பது இல்லை. மத்திய சர்க்காரினுடைய நிதிக் கொள்கை நேரடியாக வரி போட்டுச் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைவிட, வரிப் பணத்திலிருந்து ஓரளவுக்கு போட்டு மத்திய சர்க்காரினுடைய பினான்ஸிங் இன்ஸ்ட்ரூஷன்களிலிருந்து பல மடங்கு பணத்தைப் பெற்று நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கை சரியில்லை என்று வாதாடுகிறார்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது பற்றி வாதம் செய்வது என்றால் 10 நிமிடங்கள் ஆகிவிடும். அம்மாதிரி கார்ப்பரேஷன்கள் தேவையில்லை. இருக்கிற டிபார்ட்மெண்டே போதும். கார்ப்பரேஷன்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டே போனால் அது எந்த அளவுக்குப் போகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். கடைசியில்,

It takes us to revivalist things. All obscurantist ideas come. பாண்டியன் பெயர் வைக்கவேண்டும், பல்லவன் பெயர் வைக்கவேண்டும், இருப்பவர்கள் பெயரையெல்லாம் வைக்கவேண்டும் என்று தான் நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது ரொம்ப சரியில்லை. நான் எதற்காக எச்சரிக்கிறேன் என்று சொன்னால்

Such a tendency was developed during the Nazi regime which had been rightly pointed out by the erstwhile leader in 1957. He created a particular pattern

இப்படி ஏன் வருகிறது? ஹிட்லர் செய்தது என்ன? தன்னுடைய பழைய ரோமன் காரக்டர்ஸையே கோதிக் காரக்டர்ஸாக மாற்றினார். ஆர்ய ஜாதி என்று இனப் பிரச்னையை உண்டாக்கினார்.

நான் பெரியார் இயக்கத்திலிருந்து வந்தவன். அவர்கள் மூட நம்பிக்கை கூடாது என்று சொன்னார்கள். கும்பாபிஷேகம் குடமுழுக் காகிவிட்டது. கும்பாபிஷேக விழா குடமுழுக்கு விழாவாகியது. இருக்கிற கோவில்கள் போதாதா? பெரியார் பாதையில் போவதாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இருக்கிற அருமையான கோவில்களை காப்பாற்றுங்கள்.

பொது விவாதம்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அவைகள் அருமையான பொக்கிஷங்கள். அவைகளைப் பாதகமாக்காதே போதும். புதிதாகக் கோவில்கள் வேண்டாம். திருவள்ளுவர் கோவில் புதியதாக எதற்கு?

புதியதாக கோட்டைகள் கட்டப் போகிறார்களாம்? இதெல்லாம் எதற்கு? இம்மாதிரி ஏற்பாடுகள் கண்டிப்பாக வேண்டாம். இதெல்லாம் திசை திருப்பும் பாதையில் போகிறது என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கமிஷன் ரிபோர்ட்கள் பல சமயங்களில் தாமதமாகச் சமர்ப்பிக்கப் படுகின்றன. ரொம்ப லேட் ஆகிறது.

Reports are published belatedly.

உதாரணமாக கிளைவ்ஸ் ஹாஸ்டல் சம்பவம் பற்றிய ரிபோர்ட், பாளையங் கோட்டை சம்பவம் பற்றிய ரிபோர்ட், சந்தானம் கமிட்டி ரிபோர்ட் என்று சொல்லலாம்.

Reports are never published. The report of the Handloom Wage Committee has not seen the light of the day.

ஏற்கனவே ஒன் மேன் கமிட்டி போடப்பட்டது.

அனுமலீஸைத் தீர்ப்பதற்கு ஒன்மேன் கமிட்டி என்று போட்டார்கள். ஒன்மேன் கமிட்டியின் சிபாரிசின் அடிப்படையில் அனுமலீஸைத் தீர்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் கூட மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகத்தினிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று இருந்தேன். ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பி.டபிள்யூ.டி. வேறு இலாக்கைகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற சம்பளம் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒன் மேன் கமிட்டி சிபார்சு என்று சொல்கிறார்கள். அது அமலுக்கு வருவது கிடையாது.

எண்ணூர் அனல் மின் நிலையம் குறித்து மகாலிங்கம் என்குயரி கமிட்டி ரிபோர்ட் வருவதைக் காணோம்.

ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் என்குயரி கமிட்டி ரிபோர்ட் வரவில்லை. இப்படி பல ரிபோர்ட்கள் இங்கே வருவதே கிடையாது.

அதே மாதிரி குடியாத்தம் தீ விபத்து. அமைச்சர் போய் அங்கே பார்த்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்ப பயங்கரமான தீ விபத்தாக இருக்கிறது. 600 வீடுகள் சேதமாகியிருக்கின்றன. எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது. என்றால், திடீரென்று 600 வீடுகள் சேர்ந்தாற்போல் தீப்பிடிக்கிறது என்றால், ஒட்டுமொத்தமாக தீ பிடிக்கிறது என்றால்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

ஏதோ something has happened. It may be sabotage. ஏதோ ஒரு இடத்தில் தீ விபத்து என்று தெரிந்தவுடனேயே சில பேர் வெளியில் வந்து அதைப் பார்க்கப் போயிருந்தபொழுது, அவர் திரும்பி வந்தபொழுது, தன்னுடைய வீடு தரை மட்டமாகப் போய் இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் ஏதோ இருக்கிறது. ஆடிக் காற்றை வீசுகிறது some enquiry is necessary. A judicial enquiry is called for என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பல ஸெமினார்கள் நடக்கின்றன. 'Current problems of Police Administration' என்ற ஸெமினார் நேற்றும், இன்றும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய ஹோம் செகரடரி திரு. எஸ். பி. ஆம்ப்ரோஸ் அவர்கள் அதிலே பேசியிருக்கிறார் :

'Certain drastic changes in the organisational structure methods of work and the attitude and approach of the police force were necessary to improve its image. There had been *ad hoc* changes but it should be from a total angle.....',

I am surprised to hear that each policeman is armed with a musket....'

போலீஸைப்பற்றி இதற்கு மேல் என்ன சொல்லவேண்டும்? போலீஸ் என்ன செய்கிறது?

கல்லக்குடி என்ற கிராமம், திருமங்கலத்திற்குப் பக்கத்தில் மதுரை ஜில்லாவில். போலீஸ் எஸ்.ஐ. ஏற்கெனவே சஸ்பென்ஷனில் இருந்தவர். அங்கே ஒரு கிராமத்தில் தகராறு ஏற்பட்டது எங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ரொம்பப் பக்குவமாக மேற்கொண்டு பெரிய சண்டையாக மாறக்கூடாது என்று நினைத்து சில ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அங்கே ஒரு கொலை கூட ஏற்பட்டது. அங்கே சூழப்பம் உண்டாக்கி பல கொலைகளை உண்டாக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. போலீஸ் நிர்வாகம் அப்படியிருக்கிறது. திருமங்கலம் அனுபத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். திண்டுக்கல்லில் தேர்தல் நேரத்தில் டி.எஸ்.பி. யை திடீரென்று மாற்றி னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு டி.எஸ்.பி. வந்தார். அவரை நான் ஒன்றிரண்டு தடவை நேரடியாகக்கூட பார்த்திருக்கிறேன். அவர் ரொம்ப ஒழுக்கமான ஆள். அவர் திடீரென்று மாற்றப்பட்டுவிட்டார். போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட சில வேலைகள் செய்வது சரியல்ல என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் எஜுகேஷன் ஸெமினார் நடந்திருக்கிறது. எஜுகேஷன் ஸெமினாரில் டாக்டர் மால்கம் ஆதிஷேசய்யா அவர்கள் He is also one of the Members of the State Planning Commission கிறிஸ்டியன் காலேஜில் ப்ரோபஸராக இருந்தவர். டுனெஸ்கோவில் இருந்தவர். He is a good Educationist.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அவர் சொல்லியிருக்கிறார்: 'Educational system in Tamil Nadu is a wasteful educational system. Curriculum is outdated and irrelevant and the Pre-University Course is a complete waste. He also described the present examination system as the cholera of the educational system'. ஆகவே, எஜ்ஜேஷனல் சிஸ்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? அதற்கு மாறாக என்ன நடக்கிறது? "நாங்கள் சாதித்திருக்கிறோம். சாதாரணமாக எல்லா நாடுகளிலும் 20 சதவீதத்துக்கு மேல் கல்விக்காக ஒதுக்குவது கிடையாது. இங்கே நாங்கள் 30 சதவீதம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். 100 கோடிக்கு மேல் தாண்டிவிட்டோம்" என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். I say, that is a disqualification. You have no sense of proportion. நாம் செலவழிக்கிற முறை சரியல்ல. 100 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது வேண்டு என்று சொல்கிறேன். எஜ்ஜேஷனுக்காக செலவழிக்கப்படுகிற தொகை எந்த முறையில் செலவழிக்கப்படுகிறது? அதைப்போலவே கல்லூரிகள் ஜாதியின் பெயரால் மதத்தின் பெயரால் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கல்வித் துறையிலே செலவழிக்கப்படுகிற பணம் அதிகமாக இருப்பதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் தமிழ் நாட்டில் எல்லாக் கட்டத்திலும் இலவசமாகக் கல்வி வழங்கப்பட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. வேறு பல நாடுகளில் இலவசக் கல்வி என்பது மிகக் குறைவு. சாதாரணமாகத் தொடக்க நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைக்குக் கூட ஒரு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். மேல் நாடுகளில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இங்கே இலவசக் கல்வி என்னும் பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: 5 லட்சம் பணம் தந்தால் ஜாதியின் பெயரால் கல்லூரி, மதத்தின் பெயரால் கல்லூரி, பணக்கார ஜாதியினர் 5 லட்சம், 10 லட்சம் என்று பணம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இன்னொரு ஜாதியினருக்குத் தேவையிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களால் பணம் சேகரித்துத் தரமுடியாமல் இருக்கலாம். ஆகவே, ஜாதியைக் காட்டி, மதத்தைக் காட்டி புதிய புதிய கல்லூரிகள் ஏற்படுவதைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி வையுங்கள். இப்பொழுது இருக்கிற கல்லூரிகளை விரிவுபடுத்துங்கள். அங்கெல்லாம் பி.காம். போன்ற கோர்ஸ்களைத் தொடங்குங்கள்.

இன்னும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். நாம் அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை எழுப்பினால், குமாரபாளையம் சம்பவம் பாதிமா பீபி விஷயத்தை கிளப் பினால் கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது என்று சொல்வது போல் குற்றவாளிகளைக் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த அம்மையாருடைய துணைவரையே ஜெயிலில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

வைத்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் பேசும்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது சொன்னால், எதையாவது செய்துவிட்டு, செய்தபிறகு திசை திருப்பும் வேலை நடக்கிறது அந்த அளவுக்கு என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று உரம். உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் உரம் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். சில பேர் கேட்கலாம். 1966-ல் பற்றாக்குறையாக இருந்த மாநிலம் இப்பொழுது அரிசியைப் பொறுத்தவரையிலே உபரியாக இருக்கிறது. ரொம்ப நல்லது. இன்னும் உபரியாக ஆகவேண்டும். அது மட்டுமல்ல.

இன்னும் பல பொருட்கள் இங்கே உற்பத்தியாவது நமக்குப் போதாது. அவைகளை எல்லாம் போதுமான அளவுக்கு உற்பத்திச் செய்ய வேண்டும். பருப்பு வகையில் “செல்ஃப் சஃபிஷியன்ட்” ஆக வேண்டும். பருத்தியில் செல்ஃப் சஃபிஷியன்ட் ஆகவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களைத் தயாரித்து, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நமக்கு யூரியா உரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. இப்பொழுது இந்த யூரியா தாராளமாக கிடைக்கவில்லை. 55 ரூபாய் உள்ள உரம் ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் 130 ரூபாய் 150 ரூபாய் விற்கிறது. அண்மையில் மதுரை மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி கோடவுணிலிருந்து 150 டன் உரம் — சுமார் 3,600 மூட்டை யூரியா மாயமாய் மறைந்துவிட்டது. அதன் மதிப்பு 2 லட்சம் ரூபாய். அதை 8 லட்சம் ரூபாய்க்கு வெளியே விற்ப்பு இருக்கலாம். ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தில்கூட இதைப்பற்றிக் கேட்டோம். கலெக்டர் தயக்கம் காட்டுகிறார். அவர் என்ன செய்வார்? நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்லி எதையோ செய்தார்கள். கடைசியில் வாட்ச்மேனை அரஸ்ட் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதில் பயனில்லை. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 2 லட்சம் பெறுமானமுள்ளதாக இருந்தாலும் 8 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்ப்புப்பார்கள். அந்தப் பணம் திருப்பிக் கிடைக்க வேண்டும்.

அமைச்சரவர்கள் குடிமராமத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைக் கைவிட வேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதியை சர்க்காரே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுமாதிரி சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்று கிளார்க்குகள் ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

59 பொருட்களுக்கு ஒருமுனை வரி என்று லிஸ்டில் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதைப்பற்றி இப்போது சொல்ல நேரம் இல்லை. சில பொருட்களுக்கு

1974 மார்ச் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வரி விலக்குக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரி இல்லை என்று சொன்னாலும் பிண்ணுக்கு போன்ற பொருட்களுக்கு 3½ சதவீதம் வரி இருக்கிறது. அதைப்போல ஏரேட்டெட் வாட்டருக்கு வரி இருக்கிறது. இப்படி பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் மயிலாப்பூரிலிருந்து அண்ணா இன்டஸ்ட்ரீஸ் இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்றை திடீரென்று மூடிவிட்டார்கள். அங்கே படித்துக்கொண்டிருந்த 100 யைப்பன்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஹைகோர்ட் தீர்ப்பை அரசு மதித்து செயல்பட வேண்டும். ஹவுசிங் போர்டு பற்றி ஹைகோர்ட் தெரிவித்த தீர்ப்பு இன்னும் செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி முதன் முதலாக எடுத்துக்கொண்ட சப்ஜெக்டே இந்த ஹவுசிங் போர்டு பற்றியதுதான். அவர்கள் பல குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். வரவு-செலவுக் கணக்கு கூட சரியாக வைக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே தவறு இருக்கிறது என்று ஹைகோர்ட்டும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்புக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். முறைகேடுகளை சரிப்பண்ண வேண்டும். 10, 12 பேர்கள் மீது கேஸ் போட்டாலும் மீதி இருப்பவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தப்பி விடக் கூடாது.

சில இடங்களில் முனிசிப்பாலிட்டிகள் அமைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்பினாலும் அதைப்பற்றி கவனிப்பார் இல்லை. வில்லிவாக்கம் இருக்கிறது. அதை முனிசிப்பாலிட்டி ஆக்கவேண்டுமென்று பலமுறை சொல்லியும் இன்னும் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

புதியதாக பல இன்டஸ்ட்ரீஸ் நிறுவப்பட வேண்டும். “ப்ளே ஆஃப்” இன்டஸ்ட்ரீஸ் அமைக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்டஸ்ட்ரீஸ் கண்ணேட்டம் இருக்குமானால் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லான்ட் ரீஃபார்ம்ஸ் பற்றி இந்த அறிக்கையில் எந்த விதமான தகவலும் இல்லை. லேபர் வெல்பேரைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அந்தத் துறை அமைச்சர் இரண்டு, மூன்று விஷயங்களில் தலையிட்டு நல்ல முடிவை எடுத்தார்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 10 ரூபாய் கொடுத்துள்ளோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் என். ஜி. ஒ-க்களுக்கு அதிருப்தி நிலவுகிறது, திருப்தி இல்லை. சர்க்கார் உத்தரவு அடிப்படையில் பார்த்தாலும் கூட 1—10—1971 முதல் 1—4—1972 வரையில் உரிய நேரத்தில் சம்பள உயர்வு கொடுக்காததால் சுமார் 4 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். 1—8—1972 முதல் 1—4—1973 வரையில் சுமார் 5 கோடி நஷ்டம். 1—5—1973 முதல் 1—10—1973 வரையில் சுமார் 3 கோடி நஷ்டம் என்று

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 12]

சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. 1—8—1973, 1—10—1973, 1—1—1974 1—2—1974 ஆகிய தேதிகளில் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு அறிவித்துள்ள பஞ்சப் படி எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை இப்போதுதான் 10 ரூபாய் எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று குறை சொல்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு உயர்வுப்படி கேரளத்தில் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் பிரைவேட் பாரஸ்ட் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சுகர் மில்ஸ் பற்றித் தகவல் இல்லை.

உணவுக் கொள்கை பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

கரும்பு விலையை உயர்த்துவதைப் பற்றி எதையுமே காணவில்லை.

மாணவர்கள் பற்றி பேச்சே இல்லை. இப்படிப் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாகக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், உங்கள் கொள்கை ரொம்பவும் பலகீனமான கொள்கையாக இருக்கிறது. நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளுக்குப் புறம்பாக இருக்கிறது உங்கள் செயல்முறை. ஆகவே, உங்கள் திட்டத்தின்மீது திருப்தி இல்லை என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Speaker, Sir, it is customary at this time of the year, in season and out of season, to criticise Government for what we call its failures. But frankly, Sir, I am sure if Members were to ask themselves whether they would prefer to be Members of this State or some other State, I think they would choose Tamil Nadu, after all, because, Sir, here in Tamil Nadu we all enjoy a stable Government, which is a rarity in these days. Also on all sides we find that steps are taken to alleviate sufferings, to meet peoples' needs and to progress in various ways.

If we examine the progress made in agriculture and animal husbandry; with special regard to poultry farming, we find that great strides have been made. I think that Government will soon be self-sufficient with regard to poultry farming.

A word may be said here on behalf of the small-scale industrialists who last year fell upon very hard days when there was power-cut. Sir, if a thing like that happens, I think the small-scale industrialists should be given special protection so that he does not collapse altogether. He must be given a chance of survival. If it is small-scale industry, if there is power-cut, the unit has to be closed down because they just can not make their way.

1974 மார்ச் 12]

[Thirumathi Alda M. Fowler]

I want to say a few words in matters in which I am interested. Regarding Health, it is gratifying to note that Government is putting up more buildings, hospitals and consequently are putting more beds for the sake of the sick and suffering. But these beds, Sir, can become beds of misery unless they are tended by adequate nursing and adequate number of nurses. It is said that 200 new posts are being created. If we examine our hospitals, we will find that, not 200, but if we have five times that number it would still not be sufficient to look after our sick. In other countries nurses go and enjoy praise. They are highly commended for their work. They are very well thought of in other countries. When we look at our own country and see the work of nurses in hospitals, we are sorry to find that they observe a sort of replacement system. The senior nurse hands it to junior nurse; who in turn hands it to Ayah; Ayah hands it to sweeper and the sweeper wants her palm crossed with silver to do her duty. I feel strongly that in selecting our nurses, more care should be taken. We must select people who want to serve, who want to give themselves and not necessarily those who want to earn a living. Also, Sir, at the training stage, they must be trained properly so that they know the object of service.

(முற்பகல் 11-00)

Under Education, Government are making a mammoth drive against ignorance and illiteracy and frankly in spite of criticisms and charges against Government regarding education, it is true that a change must take place, that syllabus must be changed and new subjects added; but in spite of all that I feel that soon we can look forward for a time when we can eradicate illiteracy. Everybody will vote for the person on whom they have confidence and not this way by other emotional feelings. So, we can congratulate the Government on the stride it has taken in this direction. But I want to draw the attention of this House and also the Government to one factor. We find that in the ages of 14 to 18, there is a great leakage and wastage of young people. The boys in the age group of 14, 15, 16 and 17 before they leave the Schools, have a sort of restlessness and feel they can adopt some short-cut methods to get employment. Actually when they leave the school, they become totally unemployable. Now here something can be done. Both the Government and the people in institutions have to create a sort of atmospheres in which education can be given to acquire

[Thirumathi Alda M. Fowler]

[1974 மார்ச் 12]

knowledge. These people can be educated. We must re-educate them and we must form new schools, perhaps, evening schools, where we can bring them and teach them on those subjects in which they are interested, not of our academical subject. We have to teach them new subjects. We have to train them in a proper way and in common ways which will help them to earn their living. This needs a great deal of thought for the future. By this method, all these young people who are capable of doing so much of good will not be wasteful to society.

I have always a feeling of surprise and praise when I discovered the Government's interest in History, Art and Literature. It is highly commendable that this Government takes so much of interest in the cultural past, in historic monuments and it takes so much of trouble to renovate and build up these monuments. Sir, this creates a pride in people belonging to this country where each one can boast of his great culture and great traditions. This is a good thing and all of us as citizens of Madras should help to promote in people this feeling of pride. We must teach our children more about it. We must encourage them to go on excursions to see such historical places. The Government should also produce more films regarding these historical and important monuments which belong to us.

A word about Harijans and Backward Classes. We are fully aware of the fact that society and history owe a lot to these people. They have been given sanctions and grants not because of the whims of the Government, it is because during the last millennia these people have suffered a lot at the hands of the society. Now we know something about them ; but now the issue gets clouded. There is a new fashion now. People want to join the ranks of backward class people in order to avail the concessions given to them. Now they think that by including their community in the backward list, they can leave absolutely out of difficult situation and thus make their living prosperous. It is like first class children in a school aiming for the backbenches, that is the last rank in the class. Of course, there are various people in various communities. I am sure, if we move the Government, the Government will come forward to help them to stand on their own feet and get out of this difficult situation of Backwardness and this backwardness does not become the

1974 மார்ச் 12] [Thirumathi Alda M. Fowler]

fashion of the day and will not be a means of getting government aid or something. It means getting something for nothing, which is a wrong tendency.

Regarding Slum Clearance, Tamil Nadu has a good workable programme and very soon we will find slum-dwellers getting used to live in better houses. I think one question should be asked. Are they happy in these tenements, Sir? Are they happier than in a warm thatched hut? We have to examine what we can do to improve them. We should re-examine this situation, because the poor woman who comes from the slum has to live in a four storeyed building at a vulnerable point. I think this aspect should be looked at by the Government.

I would like to ask another question. Is it necessary that valuable sites should be allotted for slum-clearance? Should we put up such slum tenements in the heart of the City down to Marina? Some of the best and costly sites have been occupied by the slum tenements. The Government can better utilise these tenements, and let these tenements be constructed outside. I can quote the example of Gujarat. But at the present moment it may not be good. I would like to draw your attention to their slum clearance programme. It may be studied and perhaps a few lessons may be taken from them. I do not want to go into the details.

Sir, in Tamil Nadu and in Madras City, we can boast of good roads and very wide, lovely and wonderful bridges. Anybody with a camera would be able to take a couple of pictures of the bridges with their background and make picturous scenes. I want to mention about the waters that flow under the bridges. At one time the water was new and fresh. Now the water that flows is odourous and the citizens do not attempt to keep them clean. After all, we have to keep the city clean. I would like to draw your attention to a place near my place of stay where both the Corporation and the Police have failed to take action completely.

Sir, the Hon. Chief Minister has achieved many great feats. I would ask him to take up this challenge of seeing that this City and the State become the cleanest in the whole of India. Then,

[Thirumathi Alda Fowler]

[1974 மார்ச் 12]

only we shall attract more tourists and also this City and the State would be something of which we can all be proud and to this end we must all work. Thank you, Sir.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே சொல்வதற்கு நான் முற்படுகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத்திட்டத்தைப் தயாரித்துத் தந்த நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் வருங்காலத்தை நல்லமுறையிலே எதிர்பார்த்து அதையும் முதல் வரியிலேயே திருக்குறளின் மூலம் எடுத்து விளக்கி இருக்கிறார். “கைம்மாறு வேண்டாத” ஒரு கட்சி, ஒரு மந்திரிசபை என்ற அடிப்படையில் வருகிற தேர்தலில் இந்த நாட்டு மக்கள் எங்களுக்கு வாக்களிக்க மாட்டார்கள், இருந்தாலும் நாங்கள் பணியாற்றத் தவறமாட்டோம் என்ற முறையிலேதான் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தை அவர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் முடிவு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெளிவாகத் தெரிந்திருப்பதற்காக, அதை வரவு செலவு திட்டத்தின் மூலம் ஒப்புக்கொண்டதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் உள்ளே போவதற்கு முன்னால், இங்கே மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனையை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இன்றைக்கு நடந்து முடிந்த இரண்டு இடைத் தேர்தல்களில் ஆளுகின்ற கட்சி தோற்றிருக்கிறது. தோல்வி என்பது காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றத்தைப் போல் சாதாரண தோல்வி அல்ல. ஆளுகின்ற கட்சி மூன்றாவது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது —பொறுப்புத் தொகையை இழக்கும் அளவு வந்திருக்கிறது. மக்களிடம் பெரும்பான்மை பலத்தினை இழந்திருப்பதற்குப் பின்னால், அரசாங்கக் கருவூலத்தைத் தொடுவதற்கு இந்த ஆட்சியிலே இருக்கிற கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்ற என்னுடைய ஐயத்தை நான் இங்கே எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

இங்கே இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால், பெரும்பான்மையைவிட்டு, சிறுபான்மைக் கூட்டத்திற்கு நான் வந்த காரணத்தால், பேரவைத் துணைத் தலைவர் பதவியில் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடாது என்று நண்பர் கந்தப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் மிகக் கண்ணியமாகவும் பொருத்தமாகவும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பெரும்பான்மையின் மேல் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே அந்தப் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் அதை மரியாதையாகவே ஏற்றுக் கொண்டு, அப்பதவியிலிருந்து வெளியேறும் என்னுடைய ராஜினாமாவைக் கொடுத்தேன். அதற்குப் பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்களும் மிகவும் கண்ணியமாகப் பாராட்டினார்கள்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. பெ சீனிவாசன்]

அன்றையதினம் அவர்கள் சொன்னவை சரியென்றால், இன்றைக்கு வெளியேயுள்ள மக்களின் பெரும்பான்மை முழுவதையுமாக இழந்து விட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக மந்திரி சபை ஏன் அரசியல் கண்ணியத் திற்காக ராஜிநாமா செய்யக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேரவைக்குள் எங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, இந்த 4 சவர்களுக்குள் எங்களை யாரும் அசைக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கையில், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகாலம் இந்த ஆட்சியில் இருப்பது நியாயம் தானா என்பதை ஆட்சியிலே இருக்கிற தலைவர்கள் அருள்கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நடந்து முடிந்த தேர்தலில் அது மூன்றாவது இடத்திற்குப் போயிருக்கிறது. அந்த மூன்றாவது இடமும் இனி வருகின்ற தேர்தலில் நிச்சயம் கிடைக்காது. சுயேச்சை வேட்பாளர்களுக்கு இருக்கிற நிலைமை கூட, தி.மு.க. வேட்பாளர்களுக்கு இல்லை என்ற நிலை இன்றைக்கு நாட்டிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையிலே கூட, ஆளுகின்ற கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பாக்கி எதிர்க்கட்சிகளை பார்க்கின்ற பார்வை, ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற சிலரது மறைமுகத் தூண்டுதலால் நடத்தப்படுகின்ற பத்திரிகைகள், அப்பத்திரிகைகள், எதிர்க்கட்சிகளைப்பற்றி விமர்சனம் செய்கின்ற முறை, இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்த மந்திரிசபை மக்கள் விரோத மந்திரிசபை, இது நடப்பது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்பதை நான் இங்கே ஆணித்தரமாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களை யார் என்ன செய்யமுடியும், வெளியே வந்தால் தானே—பார்த்துக் கொள்ள லாம் என்று பூட்டிய கோட்டைக்குள் எத்தனை நாளைக்கு நீங்கள் கொலு விருக்கப்போகிறீர்கள் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக கேட்க விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல் தீர்ப்பை சீரணிக்க முடியாத தலைவர்கள் அன்றைக்கு ஆயிரம் காரணம் சொன்னார்கள் சினிமா மாயை, கவர்ச்சி, தமிழன் அல்லாத ஒருவன் வெற்றி பெற்றுவிட்டான் என்றெல்லாம் கூட வருத்தப் பட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அகில இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களும், இந்த நாட்டை 20 ஆண்டுகாலமாக சர்வாதிகாரியாக ஆண்ட காமராசர் அவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்துகூட, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் தோற்று இருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் கவர்ச்சியும் அல்ல, மாயையும் அல்ல, இந்த நாட்டு மக்களின் முழு நம்பிக்கையும் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மீது இருக்கிறது என்பதுதான். அந்த நம்பிக்கையை இழந்த முறையில் ஆட்சியைவிட்டு இறங்குவது கலைஞர் அவர்களுக்கு கண்ணியத்தையும், மரியாதையையும் சரித்திரத்திலே சேர்க்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1974 மார்ச் 12]

இன்னும் ஆட்சியிலிருக்கும் குறுகிய நாட்களுக்காவது தங்களுடைய போக்கை அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியின் ஆதரவில் சில பத்திரிகைகள் வருகின்றன. நேற்றையவரை காங்கிரஸ் செய்தியைப் போட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு பத்திரிகை இன்றைக்கு ஆளும் கட்சி பத்திரிகையாக வருகிறது. அதனுடைய வரவு-செலவு என்ன என்றோ, கட்சியோ மற்றவையோ தெரியவில்லை. ஏதோ மர்மம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும், பக்கத்திற்குப்பக்கம் ஆளும் கட்சியை ஆதரித்து எழுதுகிறது. அந்தப் பத்திரிகை, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்களுடைய ஆதரவோடு நடந்து வருகிறதே தினத்தந்தி—தயவு செய்து அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்காதீர்கள்—இது உலகநிந்த பத்திரிகை; இனமணி என்ற பத்திரிகை இவற்றில்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இனமணி பத்திரிகையை நான் பார்த்தது கூட கிடையாது. எனக்கும் அதற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்று தயவு செய்து கூறவேண்டாம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : உங்களுடைய ஆதரவில் நடத்தினாலும், நீங்களே தொடக் கூசுகிற அளவுக்கு அது இருக்கிறது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், அந்தப் பத்திரிகையை நடத்துகின்றவர்கள் தி.மு.க.வில் இருப்பவர்கள். நான் கட்சி மாறிய நேரத்தில் என்னைப் பற்றி என்னென்ன எழுதினார்கள்? நான் அவற்றிற்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அவைபற்றி பயப்படவில்லை. எந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கும் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் எழுதுகிற முறைகளை அருள்கூர்ந்து ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற தலைவர்கள் பார்க்க வேண்டும்.

நாமெல்லாம் ஒன்றாக இருந்தவர்கள். இன்றைக்கும் பார்த்தால் பேசிக்கொள்கிறோம்: சிரித்துக்கொள்கிறோம். நமக்கென்று, மனிதனுக்கு, மனிதன் ஒரு பண்பாடு வேண்டாமா? ஆனால், அந்தப் பத்திரிகைகளில் என்னுடைய மனைவியைப் பற்றி, குடும்பத்தைப்பற்றி கேவலமான முறையிலே எழுதுவதை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா, ஆதரிக்கிறீர்களா? உங்களுடைய உற்சாகம் இல்லாமல், இப்படி எழுதி, அச்சிலே ஏற்றி வெளியிடுகிறீர்களா? கலைஞர் அவர்கள்மேல் கொண்டிருக்கிற அன்பின் காரணமாகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மதிப்பிற்குரிய தலைவர்கள் மீது நான் இன்னும் வைத்திருக்கிற பற்றின் காரணமாகவும், பாசத்தின் காரணமாகவும் இதை ஒரு வேண்டுகோளாகச் சொல்கிறேன். இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு ஆதித்தனார் அவர்கள் சொல்லலாம், நான் பார்த்ததேயில்லையென்று. திருவை அண்ணாமலை—இனமணி பத்திரிகையை நடத்துபவர்—யார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்கள் உண்கிற ஒவ்வொரு அரிசியும் ஆதித்தனார் அவர்கள் படைத்த அரிசி. அதைக் கூட நான் பாராட்டுகிறேன். எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்வது சாமர்த்தியம் அல்ல. நானும் இன்னொரு நாளைக்கு ஒரு பத்திரிகையில் எழுதிவிட்டு எனக்குத் தெரியாது....

1974 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சொல்லவேண்டாம். அதைப் பார்த்ததும் இல்லை. படித்ததும் இல்லை. என்னுடைய ஆதரவிலே நடக்கவும் இல்லை, ஆதரவு கொடுக்கவும் இல்லை. மேற்கொண்டு அதைப்பற்றிச் சொல்லி, திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதால் அது உண்மையாகாது. நான் இனமணி பத்திரிகையைப் பார்த்ததும் இல்லை, ஆதரிக்கவும் இல்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். உங்களது அந்தத் திறமையை இவ்வளவு சாதாரண விஷயத்திலே லீனாக்க வேண்டாம்.

திரு. கு. காமாட்சி : நீங்களும் ஒரு வழக்கறிஞர்தானே.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் வழக்கறிஞர்தான், நீங்கள் வழக்கறிஞர் அல்ல—நீங்கள் உட்காருங்கள்.

(திரு. கு. காமாட்சி தொடர்ந்து நின்று கொண்டிருந்தார்).

திரு. முனு ஆதி : அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, நீங்கள் எழுந்திருக்கக்கூடாது. (சில உறுப்பினர்கள் குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது சரி, நான் சொல்கிறேன் நீங்கள் உட்காருங்கள்—உட்காருங்கள் என்று நான்தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இதிலே எனக்கு வருத்தம் இல்லை. ஆளும் கட்சிக்கு இப்படிப்பட்ட விசுவாசங்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அடையாளம் மறைந்து போய்விடும். நான், தி.மு.க.வை விட்டு வருவதற்கு முன்னால், முதலமைச்சரை ஒரு நாள் சந்திக்கப் போனேன். காலே 7 மணிக்கு.....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசுவது கண்டு நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால், அவருடைய ஆலோசனைகளை, பட்ஜெட்டிலே என்ன என்ன செய்ய வேண்டும், எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவாரானால், நன்றாக இருக்கும். இந்த விவாதத்திலே தொடர்ந்து இது பற்றிப் பேசுவது அவ்வளவு சிறந்ததாக இல்லையென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 12]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கு என்னுடைய நன்றி. முதலில் என்னுடைய உள்ளத்திலே இருக்கிற வேதனையை வெளியிடாமல் நான் வேறு எதையும் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. நான் இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய உறுப்பினன். என்னுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில், நான் இந்தப் பக்கத் திலிருப்பதற்குக் காரணம் ஆளும் கட்சி என்பதால், அதை சுட்டிக் காட்டுகிறேன். இன்றைக்கு நாம் அதிகாரத்தில் இருக்கிறோம், 174 பேர் இருக்கிறோம் என்று எண்ணலாம். அதுகூட உடைந்து வருவதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இருந்தாலும், உங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. இந்த நிலையில், நீங்கள் சொன்னால், கேட்கக் கூடிய பத்திரிகையில் இப்படிப்பட்ட விமர்சனங்கள் வருமானால், நாளைய தினம் அந்த விமர்சனத்திற்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய ஒரு தர்ம சங்கடத்தை நீங்கள் எனக்கு உருவாக்கிவிடாதீர்கள். அப்படிப் பதிலளிக்கக்கூடிய தர்மசங்கடம் வருமானால் நிச்சயம் இந்தப் பேரவை தாங்காது. உங்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களாக இருக்கிற தலைவர்களின் மேல் எனக்கு இன்னும் இருக்கிற மதிப்பின் காரணமாக, மரியாதையின் காரணமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியலிலே போராடுங்கள், அடக்குமுறைகளை அவிழ்த்துவிடுங்கள் நாங்கள் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், என்னுடைய மனைவியைப் பற்றி, என்னுடைய குடும்பத்தைப் பற்றி எழுதுவார்களானால்—எங்களுக்குத் தெரியும், எங்களிடத்திலே அப்பழுக்கு இல்லை—சொத்து சுகத்திலே இருக்கிற நீங்கள், ஆட்சியிலே இருக்கிற நீங்கள் அப்படி எழுதுகிறவர்களை அழைத்து, அப்படி எழுதாதீர்கள் என்று சொல்லுங்கள், எப்படிப்பட்ட போதையிலும் மயக்கத்திலும் அப்படி எழுத வேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே திறப்பு விழாக்களைப் பற்றியெல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சரித்திரப் புகழ்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கட்டபொம்மன் கோட்டை எழுப்புவது, திருவள்ளுவருக்கு ஆலயம் அமைப்பது இதுபற்றியெல்லாம் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

ஆனால், அறிஞர் அண்ணா மறைந்ததற்குப் பிறகு இன்றைய ஆட்சியில் மாறிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அறிவாற்றல், உலகப் புகழ், அமெரிக்காவிலே அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட பட்டம், அந்தப் பட்டத்தின் மூலமாக உலகமெல்லாம் அவரைப் பாராட்டிய தன்மை இவையெல்லாம் தானாக இயற்கையாக அவருக்கு வந்து சேர்ந்தது. ஆனால் அதற்குப் பின்னாலேவந்த கலைஞர் அவர்கள் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, இதிலே இருக்கிற 4 இலட்சம் தொண்டர்களின் உழைப்பை, பொது மக்கள் காட்டிய ஆதரவை தன்னுடைய சுயவிளம்பரத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதை நான் அவர்களிடத்திலே தனிப்பட்ட முறையிலே பேசும்பொழுது கூட சொன்னேன், இங்கேயும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

எந்த விழாவாக இருந்தாலும், கண்ணொளி வழங்கும் விழாவைப் போன்ற பல விழாக்களிலும் கலைஞர் பெயர்தான், எல்லா விழாக்களையும் கலைஞர் பெயரால்தான் நடத்த வேண்டுமா? ஊரெல்லாம் வசூல் செய்து நடத்துகின்ற விழாவிலே அண்ணாவை ஏன் மறந்துவிட்டார்கள்? அண்ணாவின் பெயரை வைத்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்?

பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் கலைஞர் பிறந்த நாள் விழா என்ற பெயரால், அதுபோல ரிக்கஷாக்கள் வழங்கும் விழா அதுவும் கலைஞர் படத்தோடுதான், சில இடங்களிலே அதைக் கூட சுரண்டி எடுத்தார்கள் என்று கூடத் தெரிகிறது. இதையெல்லாம் அவர்கள் உணர முடியாமல் அவர்கூட இருக்கின்றவர்கள் அவர் அதைப் பார்க்கமுடியாமல் பார்வையை மறைத்தார்கள்.

இங்கே நாங்கள் பேசினால் உங்களில் பல பேர்கள் உரத்த குரலிலே எழுந்து கொள்கிறீர்களே, ஆனால் செய்தித் திரைப்படத்தைப் பாருங்கள், முதல் அமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் திரைப்படத்திலே க்ளோஸ் அப்பிலே வருகின்ற நேரத்திலே மக்கள் என்ன எதிரொலி செய்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். அப்பொழுது தெரிகிறது மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பது.

கண்ணொளி வழங்குகின்ற திட்டம் நல்ல திட்டம் என்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. நானே இரண்டொரு இடங்களிலே நடத்தி இருக்கிறேன். ஆனால், அதிலேயும் தன்னுடைய படம், பெயர்தான் வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலமைச்சருக்கு இருப்பதாக மக்கள் கருதுகிறார்கள். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம், அதிலேயும் கூட முதலமைச்சர் மட்டுமே விளம்பரம் பெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே செய்யப்படுகின்றது. இவர்களிடம் சலுகை பெறுகின்றவர்கள், பெற விரும்புகின்றவர்கள், இவர்களை நாடியிருப்பவர்கள் அப்படிச் செய்து விடுகிறார்கள், அதனாலே எந்தக் குற்றம் குறை இருந்தாலும் களையச் சொல்ல ஆள் இல்லை. அவர்களிடம் இடிப்பார் இல்லை. அவர்களுடைய குற்றத்தை குறைச் சொல்லி அவர்களை இடிப்பதற்கு ஆட்கள் இல்லை. அவர்கள் துன்பப்படுகின்றபொழுது அவரைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடிய நண்பர்கள் அங்கே இல்லை.

அன்றைக்குக் கூட முனு ஆதி அவர்கள் கோபமாகச் சொன்னார்கள், அட பாவிகளே அவரை நடுத்தெருவிலே நிறுத்திவிட்டீர்களே என்று, இல்லாவிட்டால் சென்ற ஆண்டில் ஒரு பெரிய விமான விபத்து சென்னை யிலிருந்து சென்ற விமானம் டெல்லிக் கருகில் விபத்துக் குள்ளாகி அதிலே முன்னாள் அமைச்சராக இருந்த மோகன் குமாரமங்கலம், தமிழகத்திலே உள்ள ஒரு பெண் எழுத்தாளர் இவர்களை இழந்து தமிழகம் அந்த நேரத்திலே பெரிய அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி இருந்த நேரத்திலே அது நடந்து மூன்றாவது நாளிலே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடுவார்களா? அந்த விபத்து நடந்து பெரிய அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி நாடே அழுதுகொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே பிறந்தநாள் விழா நடத்தினார்கள், மாலைகளைக் குவிக்கிறார்கள், பத்திரிகையிலே 8 பத்தி அதைப்

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1974 மார்ச் 12]

பற்றி எழுதுகிறார்கள். இழவு வீட்டிலே விழா கொண்டாடுகிறார்கள் என்று தான் மக்கள் நினைத்தார்கள். நேரு இறந்தபொழுது காமராஜ் பிறந்த நாள்விழா கொண்டாடியதை வைத்துக் கொண்டு நாம் 3 மணி நேரம் மேடைப் பேச்சு பேசவில்லையா? விமான விபத்து ஏற்பட்டு தமிழகமே அதிர்ச்சியடைந்திருந்த நிலையிலே அந்த மூன்றாவது நாளிலேயே முதல் அமைச்சருக்குப் பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடப்படுகிறது. அங்கே சென்று தலையைக் காட்டவில்லையென்றால் அவர்கள் மீது சந்தேகப்படுவது என்ற நிலைமையேதான் இருந்தது.

கட்டமொம்மன் விழா நடத்தட்டும், அதைப்பற்றிப் பேசட்டும். ஆட் சேபீனயிலீல. ஆனால் அந்த விழாவிலே பேசுகிறார்கள் எட்டப்பர்களை எச்சரிக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். எட்டப்பர்களை எச்சரிப்பதற்காக ஒரு கோட்டை.

பூம்புகாரிலே நடத்தப்பட்ட விழா எப்படி நடத்தப்பட்டது? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபொழுது உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தினார்கள் எப்படி நடத்தினார்கள், வெளியே இருக்கிறவர்களையெல்லாம் அழைத்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையெல்லாம் உள்ளே அழைத்துக்கொள் கின்ற முறையிலே காமராஜரை வரவேற்றார்கள். பெரிய விழாவாக எல்லோரையும் அழைத்து நடத்தினார்கள், அதை ஒரு யுனிவர்சல் பங்க்ஷனாக நடத்தினார்கள், ஆனால் இங்கே இவர்கள் நடத்துகின்ற விழா ஒரு கம்யூனல் விழாவாக நடத்தப்படுகிறது, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கட்சி விழாவாகத்தான் நடத்தப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு சட்ட சபையிலே மதிப்புக் கொடுக்காதது மட்டுமல்ல, வெளியேயும் மதிப்ப தில்லை. சேரிகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் தந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கி கிறார்கள்.

திட்டத்தினுடைய நோக்கம் பொதுவாக எப்படி இருக்க வேண்டும்? ஒரு திட்டத்தினுடைய நோக்கம் ஜாப் ஒரியண்டட் ஆக, வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதாக, வறுமையை ஒழிப்பதாக இருக்க வேண்டும். திட்டம் என்றால் அதற்கு பெர்ஸ்பக்டிவ் எய்ம் இருக்க வேண்டும். ஆனால், இன்றுள்ள நிலையில் திட்டத்தின் முதல் நோக்கம் விளம்பரமாகத்தான் இருக்கிறது. கட்ட மொம்மன் விழா நடத்தினார்கள். நான் கூட ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தேன். வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே எட்டப்பன் பெயரால் நடத்தப்பட்ட தொல்லைகளுக்கும் கஷ்டங்களுக்கும் ஆளாக்கப் பட்டவர்கள் மாடி வீடுகளிலே வசிக்கக்கூடாது என்று விரட்டியடிக்கப் பட்டவர்களின் குடும்பங்கள், சிதறிக்கிடக்கின்ற நாயக்கர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுையெல்லாம் கண்டுபிடித்து ஒரு ஊரை அமைத்து அந்த ஊரிலே அவர்களைக் குடியமர்த்தி பூகோளத்திலிருந்து நீக்கப்பட்ட பாஞ்சாலங்— குறிச்சியைத் திரும்பக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னேன்.

வெட்ட வெளி கண்ட இடத்திலையெல்லாம் சிலை வைக்கிறோம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு அமைச்சர் போகிறார் என்றால் போகிற வழியில் ஒரு வெட்ட வெளியைக் கண்டால்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

இந்த இடத்தில் என்ன தொழிற்சாலை வைக்கலாம் என்றுதான் கேட்பார், ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமை இந்த இடத்திலே சிலை வைத்தால் என்ன என்றுதான் தோன்றுகிறது.

கல்லூரிக்குப் பெயர் வைப்பது, நாவலர் உயர்நிலைப் பள்ளி என்று பெயர் வைப்பது. இது அவசியந்தானா? நான்கு மணி நேரம் இலக்கியத்தைப் பற்றித் தமிழிலே பேசி நாவலருக்கு வராத பெருமையா உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அவர் பெயரை வைப்பதன் மூலம் வரப்போகிறது?

திரைப்பட வசனங்கள், இலக்கியங்கள் எழுதி எழுதிக் கலைஞருக்கு வராத பெருமையா ரிக்ஷாவிலே அதுவும் பின்னாலே கீழே குனிந்துபார்த்தால் தெரியும்—படம் போடுவதால் வந்துவிடும்?

திட்பங்களுக்குப் போதுமான பணத்தை ஒதுக்கவில்லை, தேவையான அதிகாரங்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். தேவையான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்வதிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால், இருக்கிற அதிகாரங்களை சரியாக வைத்திருக்கிறீர்களா என்பதை மக்கள் பார்த்து, இருக்கிற அதிகாரத்தை விட்டு இறங்குங்கள் என்று மக்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1965-ஆம் ஆண்டில் காமராஜ், காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலைமை என்னவாக இருந்ததோ அதை விட மோசமான நிலையில் இன்றைக்கு மூன்று வது இடத்தை உங்கள் கட்சி தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியாவது அப்பொழுது இரண்டாவது இடத்திலே இருந்ததாக எனக்கு ஞாபகம். உங்கள் கட்சி மூன்றுவது இடத்தைத் தான் பெற்றிருக்கிறது. கிடைத்த அதிகாரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறீர்கள் என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

நூல் விநியோகத்திலும் உர விநியோகத்திலும் எவ்வளவு தூரம் ஊழல்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று மக்களுக்குத் தெரியும். சின்னாள்பட்டியிலே நூல் கிடைக்கவில்லை, அங்கே கிடைக்காத நூல் அருப்புக்கோட்டையிலே உள்ள பிரமுகர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த நூலை சின்னாள்பட்டியிலே விற்பதற்குப் பரவாயில்லை, தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சென்னையிலே விற்கிறார்.

உர ஊழல் ஊரறிந்த ஊழல், உலகமறிந்த ஊழல், விவசாயிகளுக்குப் பயிர் வைக்கின்ற நேரத்திலே உரம் கிடைக்கவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.....

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : சின்னாள்பட்டியிலே தி. மு. க. கட்சியைச் சேர்ந்த துலவர் என்று சொன்னார், அவர் யார்? அவருடைய பெயர் என்ன என்பதைச் சொல்லமுடியுமா?

[1974 மார்ச் 12]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அதையும் சொல்கிறேன், இப்பொழுது அல்ல, பின்னாலே டிமாண்டிலே வரும்போது அதையெல்லாம் கட்டாயம் சொல் கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : ,இப்பொழுதே சொல்லலாம் அல்லவா ?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இப்பொழுது தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. பிறகு பெயரைக் கொண்டு வந்து சொல்கிறேன், பயப்பட வேண்டாம்.

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : பயப்படவில்லை. இப்பொழுதே சொல்லலாமே என்றுதான் கேட்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் கட்டாயமாகப் பதில் சொல்கிறேன். பொய்க் குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை. ஆதாரமான குற்றச்சாட்டைத்தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் மாநில சுயாட்சியைப் பற்றிப் பேசும் நேரத்தில், திராவிட நாடு பிரிவினை கேட்டபொழுது பேசிய பேச்சுகளைப் போல் ஆக் ரோஷத்தோடு சொல்கிறார்கள். ஏதோ உயிர்த் தியாகம் செய்வோம், எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம் என்று ஐரிஷ் விடுதலைப் போராட் டத்தில் பேசுவதைப்போல முதலமைச்சரவர்களும், என்னை தலைவர்களும் சொல்கிறார்கள்.

இப்படியிருக்கும் நிலையில், மாநில சுயாட்சிக்காக நீங்கள் எழுப்பிய கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நேரத்தில் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உயிர்த் தியாகம் செய்ய வேண்டாம், இந்தப் பதவித் தியாகத்தையாவது செய்தீர்களா? காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றி ரவுண்ட் டேபிளிலும், ஏட்டிலும் கான்ஃபரன்ஸ்களிலும் விவாதத்திலே இருக்கிறது. காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் முழுக்க முழுக்கத் தமிழக அரசு தோற்றுவிட்டது. அதை நீங்கள் நேரடியாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. மாநில சுயாட்சிக்காக உயிர்த் தியாகம் செய்வோம் என்று சொல்கின்ற மதிப்பிற் குரிய தலைவர்கள் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில், தமிழனின் வயிற்றில் அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பிரச்சினையில் ஏன் பதவியைக் கூட ராஜினமா செய்யவில்லை? ஏன் அந்த மிரட்டலையாவது மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பவில்லை.

இன்னொன்றும் சொல்கிறார்கள், தாங்கள் இந்தியை எதிர்த்த வீரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கும் அதில் பங்கிருக்கிறது என்பது முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத் திற்குப் பிறகுதான் இந்த அரசாங்கமே அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையில் மக்களை நாம் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை முதலமைச்சரும், ஆளும் கட்சியும் மறுக்கக்கூடாது. குரூப்—1 சர்வீ சுக்கு தமிழ் மொழியின் மூலம் எழுதலாம் என்று சொல்கிறீர்கள்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

ஆனால் பெரிய அளவில் உள்ள அகில இந்திய வேலை வாய்ப்பு உள்ள எல். ஐ. சி., யு. பி. எஸ். சி., இரயில்வே, போஸ்டல் பொன்ற துறைகளில் இன்றைக்குத் தமிழன் வேலை பார்க்க முடியவில்லை. தமிழன் தமிழன் என்று கோயம்புத்தூர் கூட்டத்திலே பேசுகின்ற முதலமைச்சர், கேரளக் கணவாய் வழியாக வந்த கூட்டம், என்று சொல்லுகின்ற முதலமைச்சர், வடக்கே ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று சம்பாதிக்கக்கூடிய எல். ஐ. சி., இரயில்வே, போன்ற துறைகளில் தமிழ் படித் தவனுக்கு வேலையில்லை என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்தார்களா?

இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழனுக்கு, உங்களை நம்பி இந்தியை எதிர்த்த வனுக்கு அங்கே வேலை கிடைக்கவில்லை. இவர்கள், தமிழை யு. பி. எஸ். சியில், பாட மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறார்களா? எல். ஐ. சி.யிலே எழுத்திலே இந்தி தேவையில்லை என்றிருந்தாலும்கூட இந்தி தெரியாதவர்கள் அங்கே வேலைக்குப் போக முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இங்கேயுள்ள குறிப்பிட்ட சிலர் இந்தியைப் படித்து விட்டு சாமர்த்தியமாக வேலைகளில் நுழைந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் உங்களை நம்பியவன், தமிழை நம்பியவன் இன்றைக்குக் கொதிப்பதற்குக் காரணமே அவனுக்கிருக்கும் வேலை வாய்ப்பை இழந்து, பிழைப்பைக் கெடுத்துக்கொண்டு அரசியல் கோஷத்தைக் கொடுத்து அதன் மூலம் ஒரு சிலர் அதிகாரத்திலே

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): இந்தி படிக்காத காரணத்தால் அகில இந்திய சர்வீஸ்களிலே வேலை வாய்ப்பு நம்முடைய மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காகத் தமிழகத்திலே இந்தியைச் சொல்லித்தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்களா?

திரு. பெ. சீனிவாசன்: திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு இவ்வளவு சாமர்த்தியம் இருக்குமென்று நான் எதிர்ப்பார்க்கவில்லை. இந்தியை வைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): உங்களோடு சேர்ந்த தால்தான் சாமர்த்தியம் வந்தது.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: பரவாயில்லை, சாமர்த்தியம் வருவதற்காக என்னுடன் சேர்ந்து விடுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

இந்தி படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதற்குள்ள அகில இந்திய செல்வாக்கைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டாமா? அதற்கு அகில இந்திய அளவில் உள்ள செல்வாக்கைத் தடுக்க வேண்டும் அல்லது தீக்குளிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் மரியாதையாகத் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு பக்கத்தில் இந்தியை எதிர்ப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு பக்கத்தில் அதிகாரத்தை விட மறுக்கிறீர்கள். ஒரு பக்கத்தில் மாநில சுயாட்சிக்காகத் தியாகம் செய்வோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இப்படிச்

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1974 மார்ச் 12]

சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் வண்டி நீண்ட நாளைக்கு ஓடாது. திண்டுக்கல்லில் வண்டி ஓடவில்லை. கோயம்புத்தூரிலும் வண்டி ஓடவில்லை. பாண்டிச்சேரியிலும் ஓடவில்லை. கோயம்புத்தூர், திண்டுக்கல்லை விட உங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு வேறு இடம் கிடையாது. அங்கே பணத்தைச் செலவழிப்பதற்குப் பயப்படவில்லை. அப்படியிருந்தும் வண்டி ஓடவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): வண்டி ஓடவில்லை என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு கீழே இறங்கி வண்டியைத் தள்ளுவது தான் முறை, ஓடவில்லை என்பதற்காக இறங்கி ஓடிவிடுவது முறையல்ல.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: வண்டியைத் தள்ளலாம், கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களிடம் உள்ள காரைப் போன்று நல்ல காரைப்போல் இருந்தால் தள்ளலாம். ஆனால், இது “கன்டெய்” செய்யப்பட வேண்டிய வண்டி, கியர் பாக்கல் இல்லாத வண்டி, ரக்கரம் இல்லாத வண்டி, யார் தள்ளினாலும் இது ஓடாது. இதைக் காயலான் கடைக்குப் போட வேண்டியது தான்.

எனவே, இந்த அடிப்படையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இங்கே படிப்பதற்கு—“மாரல் பைண்டிங்” என்று சொன்னார்களே—அப்படி மாரல் ரைட் இந்த ஆட்சிக்கு இல்லை. எனவே இந்த அடிப்படையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆர்ப்பாட்ட முடியாது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதையாவது சொல்ல வேண்டுமா ஞால் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். ரெய்ஸ் பண்ணுகிறோம். அதில் பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் உண்டா இல்லையா என்று சொல்லுவது உங்களுடைய வேலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுடைய வழக்கமே பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு வேறு எதையாவது சொல்கிறீர்கள்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: பாராளுமன்ற முறைப்படிதான் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் செய்கிறோம்.

Whether it is in order or not, it is for the Hon. Speaker to decide.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று எழுந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டரை சொல்வதில்லை, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு வேறு சில விளக்கங்களைச் சொல்கிறீர்கள்.

1974 மார்ச் 12]

திரு. எம். சரேந்திரன் : திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுப்பியது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லவில்லையே.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : எப்பொழுதும் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இருக்காது. பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லி ஒருவருடைய பேச்சை நிறுத்த, தடுக்க, பேச்சின் வேகத்தைப் குறைக்க பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்புகிறார்கள்.

Points of order can be raised. Sometimes it may be point of order and sometimes it may not be point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம், அப்படி எழுப்பும் பொழுது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்னவென்று சொல்ல வேண்டும். நான் சொல்வது என்னவென்றால், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் எழுந்திருக்கின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலேயும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரைச் சொன்னதில்லை. அதிலே விளக்கம் சொல்ல, தங்கள் கருத்தைச் சொல்லப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அது முறையல்ல என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்புகிறோம். சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு விதிமுறைகள் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று புத்திசாலித்தனமாக ஸ்பீக்கர் சொல்லுங்களேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் ஏ மேட்டர் ஆப் பிரிவினில் சார். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கூறும்பொழுது அது எப்பொழுதுமே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டராக இராது என்று ஜெனரலாகக் கூறியது சரியானது அல்ல. ஒரு வேளை சில நேரங்களில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் யார்பேரிலே பிரிவிலேஜ் எழுப்புகிறீர்கள்.

THIRU J. JAMES : Sir, what I say is , . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். நீங்கள் பிரிவிலேஜ் எழுப்புகிறீர்கள் என்றால் யார் பேரிலே பிரிவிலேஜ் எழுப்புகிறீர்கள் ?

[1974 மார்ச் 12]

THIRU J. JAMES : Sir, what I say is, the Hon. Speaker himself has allowed on several occasions points of order raised by the hon. Member, Thirumathi Anandanayaki . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பல முறை அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற பொழுதெல்லாம் நான் அனுமதித்து, அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் பல முறை கவனித்ததால்தான் சொல்கிறேன். அந்த அம்மையார் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புகின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலேயும் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரைச் சொல்வதில்லை, வேறு கருத்தைத்தான் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதைத்தான் சொல்கிறேன். அந்த அம்மையார் ஒவ்வொரு முறையும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்பியது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல என்று தாங்கள் கூறியது தவறு. பலதடவைகளில் அம்மையார் அவர்கள் எழுப்பியது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, Generalization is not fair . . .

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்பிய பொழுது, வழக்கமாக நீங்கள் இரெலவண்டாக எழுப்புகிறீர்கள், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டராக இருப்பதில்லை என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள், அதற்கு விளக்கம் சொன்னீர்கள், நான் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன், அனுபவத்தின் மூலமாகச் சொல்கிறேன் என்று கூறினீர்கள். அப்படி பத்து தடவைகள் எழுந்தால், 9 தடவைகளில் பாயிண்ட் ஆர்டர் இல்லாமலிருந்து ஒரு தடவை பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டராக எழுப்பியிருந்தாலும் அதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு உரிமையிருக்கிறது விதி முறைகளிலே. அந்த அம்மையார் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு பிறகு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்றால், இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை, இப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று அடிக்கடி எழுகிறீர்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் அதைப் புரிந்துகொள்ளலாம், அது சரியாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதற்கு முன்னாலேயே நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அது மட்டுமல்ல, நண்பரவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் பல முறை அதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி சொல்வது முறையல்ல, என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்பதற்கு முன்னாலேயே இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. காமாட்சி அவர்கள் ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விளக்கம் சொல்வதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். ஆனால் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று குறிப்பிட்டால் அப்படி உட்கார வைக்க முடியாது. அந்த முறையிலே அந்த ஆயுதத்தை திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்பி

1974 மார்ச் 12]

[பேரவைத் தலைவர்]

விளக்கம் கேட்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் விளக்கம் சொல்லவேண்டுமென்று வாருங்கள். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லும் நேரத்தில் அவையின் விதிமுறைகள், மரபுகள் மீறும் நேரத்தில் பின்பற்ற வேண்டிய முறையாகும் என்ற கருத்தில் சொன்னேனே தவிர, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரே எழுப்ப வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்போது “புத்திசாலி ஸ்பீக்கர்” என்று . . .

திரு. முனு ஆதி : அவர் பேசுவதற்கு நீங்கள் யர்மிஷன் கொடுக்க வில்லை. அவருக்கு மட்டும் மைக் எப்படி வேலை செய்கிறது? நாங்கள் பேச எழுந்தால் மைக்கை “ஆப்” செய்து விடுகிறீர்கள்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : May I make a submission? பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்பது என்பது ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உரிமையாகும். “May at any time submit a point of order for the decision of the Speaker” என்று இருக்கிறது.

ஆகவே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெயஸ் பண்ணும் போது இந்த விதிமுறைகள் ஒழுங்காகக் கையாளப்படுகின்றனவா என்று சில விஷயங்களைக் கூற முயற்சிக்கலாம். சொல்வது பூராவும் சரியில்லாமல் இருக்கலாம். அதிலே இறுதி முடிவு செய்ய வேண்டியது தாங்கள்தான். பத்து பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரை செய்ஸ் பண்ணியிருக்கலாம் . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில் தன்னிலை விளக்கம் என்று சொல்லியோ, விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன் என்று சொல்லியோ உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்க வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை, கேட்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து அப்படிக்கேட்கலாமா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தெளிவாகச் சொல்லலாம். திருமதி அனந்தநாயகி போன்றவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் பல ஆண்டுகள் இருந்தவர்கள். அவர்கள் விதி தெரியாதவர்கள் அல்ல. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று அவர்கள் எழுந்தவுடன் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டுவிட்டு பிறகு “There is no point of order” என்று தாங்கள் முடிவு செய்யலாம். பலரும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று விளக்கம் கேட்கிறார்கள், வேறு சிலவற்றைக் கூறுகிறார்கள். அதற்காக உறுப்பினர் கிளப்புகிற விஷயங்கள் எதுவுமே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டராக இருப்பதில்லை என்று சொல்வது இருக்கிறதே அது கொஞ்சம். . .

[1974 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தொடர் கூட்டம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து அம்மையார் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எத்தனை முறை எழுந்திருக்கிறார்கள் ; அவற்றிலே உண்மையிலேயே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரின்மீது வருவது எத்தனை என்ற விவரத்தைப் பிறகு தொகுத்துத் தருகிறேன். அறைக்கு வந்தால் நீங்களே பார்க்கலாம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களை எழுந்திருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், எக்ஸ்பிளேனேஷன் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நாங்கள் பேச ஆரம்பித்தால் மைக் ஆப் ஆகிவிடுகிறது. திடீரென்று மைக் ஆப் ஆகிவிடுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பேசும்போது அங்கே “ஆப்” ஆகும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் வேதனையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன், மைக் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எங்களைப் போன்றவர்கள் எழுந்து பேசும்போது மைக் ஆப் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் சில பேருக்கு வேகமாக வருகிறது. மைக் ஆப்பேர்ட்ருக்குத் தாங்கள் கொஞ்சம் கைடன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். இருந்தாலும் பொதுவாக மெம்பர் பேசுகின்ற விஷயங்கள் பூராவுமே தவறு என்ற முறையில் சொல்லக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தவறு என்று சொல்லவில்லை. வழக்கமாக அந்த முறையைக் கையாள் வேண்டாமென்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். கேட்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

*திரு. முனு ஆதி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் எங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள். எனக்கும் இதே மாதிரி செய்திருக்கிறீர்கள். எழுந்த உடனே “உட்கார்—உட்கார்” என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். நாங்கள் என்ன திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் போல் எம். ஏ. பி. எல்லா ? பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறதா என்று பார்த்து எழுப்புவதற்கு ? நாங்கள் எழுப்புகின்ற விஷயங்களுக்கு நீங்கள் ரூலிங் கொடுக்கலாம். நீங்கள் எங்களுக்கெல்லாம் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நான் எழுந்து ஏதாவது சொல்வதற்கு முன்னாலேயே “முனு ஆதி உட்கார்—உட்கார்—உட்கார்” என்று சொல்லி விடுகிறீர்கள். தப்பு இருந்தால் திருத்துங்கள். எப்போது எழுந்தாலும் “முனு ஆதி—உட்கார்” தான். பேசிய பிறகுதான் உட்கார் முடியும். எங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறோம். சட்டத் திற்குப் புறம்பாக இருந்தால் திருத்திக் கொள்ளுகிறோம். எங்களுக்கு வாய்ப்பூட்டுப் போட வேண்டாம். உரிமையைப் பறிக்காதீர்கள். “உட்கார், உட்கார்” என்று சொல்லி என்னைப் பேச விடுவதே இல்லை.

1974 மார்ச் 12]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:

பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன்.

Rule 83 says that a point of order may be raised in relation to the business before the House at the moment.

பேசிக் கொண்டிருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். சான்ஸ் கொடுத்தால் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கலாம். தன்னைப் பற்றி இருந்தால் செல்ஃப் எக்ஸ்பிளனேஷன் கொடுக்கலாம். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று நடுவில் சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. சிலவற்றைச் சொல்ல நடுவிலே எழுந்து நிற்கிறோம். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி விஷயத்தைச் சொல்லுகிறோம். அப்படிக்கேட்டு ஒரு நிமிஷம் பேசப் போகிறோம்; ஒரு பிரசங்கமா செய்யப் போகிறோம்? என்ன சொல்கிறோம் என்று கேட்டுவிட்டு தீர்ப்புச் சொல்லுங்கள். அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரிய வில்லை என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. அனுபவத்தில்தான் கற்றுக் கொள்கிறோம். Every body learns by experience. ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. 174 பேர்-புரூடல் மெஜாரிட்டி-இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்கு உள்ள உரிமையைப் பறிக்காதீர்கள். எதிர்க்கட்சியினரை உட்கார் என்று சொன்னால் அது என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களைக் கேட்பது—பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனோ, மற்ற விளக்கங்களைக் கொடுப்பதற்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமா?

A member shall not raise a point of order to ask for information or to explain his position.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI:—I have got to explain my position.

நாங்கள் பாலிசி கொஸ்டியனில் கிளாரிபை பண்ண உரிமை இருக்கிறது. கிளாரிபை பண்ண வேண்டுமென்று கேட்க உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டேன். திரு மாணிக்கவாசகம்.....

* திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அவைமுன் முதல்வர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவில் ஒன்றை உணர்ந்து பார்த்திருப்பார்களேயானால் அது தமிழகமும் நல்லுலகத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இதைத்தான் வள்ளுவர்—

“கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃதுஇன்றோல் புண்ணென்று உணரப்படும்.”

என்று கூறினார்.

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

[1974 மார்ச் 12]

இந்த வள்ளுவர் வாய்மொழியைக் கொஞ்சம் மனதில் ஏற்றுக் கொள்வோமேயானால் ஆளுகின்ற கட்சி—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் தந்துள்ள அறிக்கை, முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் தந்துள்ள அறிக்கை என்று பார்க்காமல், நேர்மையான கண்ணோட்டத்தில், நிதானமான கண்ணோட்டத்தோடு நடுநிலைக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்திருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக நல்ல உள்ளம் படைத்த யாரும் மறுத்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இங்கு பார்ப்பதெல்லாம் அரசியல் கண்ணோட்டம் ஒன்றையே குறிக்கோளாக வைத்து விமர்ச்சிக்கின்ற காரணத்தால் என்னைப் பொறுத்தவரை ஒன்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

(திரு. குழ செல்லையா தலைமை)

ஒட்டு முறை இருக்கும் ஒரே காரணத்தால், ஒட்டுக்களைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக ஆள் சேர்க்கவேண்டுமென்ற ஒரே மனப் போக்கோடு வேண்டுமென்றே குற்றம் கூறுகின்ற தன்மை வளர்ந்திருக்கிற காட்சியை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஒரு புறத்தில் மீண்டும் மது விலக்கைக் கொண்டு வருகிற காரணத்தால் நம்முடைய வருவாயில் 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானக் குறைவு வந்திருக்கிறது. மற்றொரு புறத்தில் மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை முறையாக வழங்குவதற்கு மறுக்கின்றது, மறைக்கின்றது. இந்த இடைவெளியிலே நாம் நமக்குள்ளே சக்தியை வைத்து, நமக்குள்ளே ஆற்றலை வைத்து சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழவேண்டுமென்ற முதுமொழிக்கிணங்க கலைஞர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். மாற்றுக் கட்சியிலிருந்து பேசியவர்கள் இதை எதிர்க்கிறோம் என்றும் சொல்லவில்லை, வரவேற்கிறோம் என்றும் சொல்லவில்லை; வெறுமனே விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து எப்படி எதிர்ப்பது என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் அப்படி அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசு, மத்திய அரசு என்று சொல்கிறீர்களே, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் மாநில அரசு, மாநில அரசு என்று சொல்கிற தன்மையை உணர்ந்துதான் சொல்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இங்கு சர்க்கரை விலை ஏறினாலும் சரி அல்லது உரத்தின் விலை ஏறினாலும் சரி அல்லது சீமையெண்ணெயின் விலை ஏறினாலும் சரி அதற்குக் காரணம் மாநில அரசுதான் என்ற எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியில் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தெரிந்து சொல்கிறார்களா அல்லது தெரியாமல் சொல்கிறார்களா என்பது சில சமயங்களில் நமக்குப் புரிவதில்லை. ஆனால் அரசியல்வாதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் மாநில அரசுதான் என்று மக்களிடையே குற்றஞ்சாட்டி வருகிறார்கள்.

நாங்கள் மத்திய அரசைப் பற்றிச் சொல்கிறோம் என்றால் உண்மை நிலையை உணர்ந்து எங்களுக்கு ஆதரவாக, எங்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும், நம் மாநில மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறோமே தவிர வேறு அல்ல. ஆனால் அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று மட்டும்தான் அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 12]

திரு கே.டி.கே. தங்கமணி : அவர்கள் சொன்னார்கள் கேரளாவிற்கு அரிசி அனுப்புவது குறித்து நாடாளுமன்றத்தில் எங்கள் உறுப்பினர் தான் குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று. பாண்டியாறு-புன்னம்முறா திட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம்.

கோவை மாவட்ட மக்களை இலவு காத்த கிளிபோல் ஆக்கிவிட்டார்கள். அத்திட்டம் குறித்து நாம் அத்தனைக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து கேரள அமைச்சர்களிடம் சென்று மறு பரிசீலனை செய்ய வழி வகுப்போம் என்று திரு தங்கமணி அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். கோவை மாவட்ட மக்கள் மீது அவர்களுக்கு இரக்கம் இருந்திருக்குமானால் இப்போதே புறப்படுங்கள், அதற்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும். நானியே சென்று அங்குள்ள அமைச்சர் பெருமக்களைச் சந்திப்போம் என்று அதற்கு ஒரு வழி சொல்லியிருப்பார்களே யானால் நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தமிழ் மக்களின் மீது, கோவை மாவட்ட மக்கள் மீது அக்கறை இருக்கிறது என்று கருதியிருப்பேன். ஆனால் அவர்கள் அதுபற்றி ஒன்றும் செல்லவில்லை. மராட்டிய மாநில உறுப்பினரைப் பற்றித்தான் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு போட்டிருக்கிற வரிக்களைச் சுட்டிக்காட்டி அவைகளை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு பக்கம் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு மறுபுறம் அரசு அமைவதற்கு ஆதரவு தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இரட்டை வேடம் போடுகிறார்கள். இரட்டை மனிதன் என்ற நாடகம் எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. ஜார்ஜ் ஸ்டீவன்ஸன் தீட்டிய டாக்டர் ஜெக்கின் அன்ட் மிஸ்டர் ஹைட் வருவதுபோல், உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறிவிட்டன என்றால், ஏறிவிட்டது ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவற்றை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு விலையை அதிகரித்துத் தரவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

***திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :** டாக்டர் ஜெக்கின் ஆன்ட் மிஸ்டர் ஹைட் போல் என்று ஆளும் கட்சியை நாங்கள் கூறினால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள நீங்கள் தயாராகயிருக்கிறீர்களா?

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : எந்தக் கட்சியிலிருந்து சொன்னாலும யார் எதைச் சொன்னாலும், நல்லதைச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்கும்போது கொள்முதல் விலையும் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும்—கொள்முதல் விலை அதிகரிக்கும்போது விற்பனைக்கு வரும்போது அதன் விலையும் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். (மணி அடிக்கப்பட்டது). நான் இப்போதுதான் பேசுவதற்கு என்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆரம்பித்து இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள்தான் ஆகின்றன. அதற்குள் உட்கார வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி? ஒரு ஆண்டாக எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பே கிடைக்கவில்லை. ஆகவே தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து எனக்கு சிறிது

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

[1974 மார்ச் 12]

நேரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்று நிமிடங்களாவதுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தலில் உங்கள் கட்சி தோற்றுவிட்டது, ஆகவே ராஜிநாமா செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

“வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை; வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி அற்று.”

என்று வள்ளுவர் சொல்கிறார். எங்கள் தோழர்கள் அடிப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஹரிஜனத் தோழர் மதுக்கரையின் பக்கத்தில் வாக்குக் கேட்கச் சென்றபோது கட்டி வைத்து உதைக்கப்பட்டிருக்கிறார். போலீஸில் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எங்கள் தோழர்கள் அடிபட்டார்கள் என்று. வேண்டுமென்றால் இது குறித்து ஒரு விசாரணை செய்து நாயையமுள்ள அதிகாரிகளை, பொதுத் துறையில் இருப்பவர்களைக் கொண்டு அங்கு ஒரு விசாரணை வைப்பார்களேயானால் யார் யார் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை புலனாகும். அதை மக்கள் மன்றமும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே அதற்கான வழிவகை காணவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதி பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விழைகிறேன். என் தொகுதியில் ஜம்புகொண்டி ஆறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போடப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் நடைமுறைக்கு வந்தபாடில்லே. ஆகவே அதை அருள்சூர்ந்து விரைவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்ட மக்கள்தான் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் அதிகமான வழக்குகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து இங்கு வர போக்குவரத்துச் செலவு அதிகமாகிறது. பொருளாதார வசதி குறைவாக இருப்பதால், கோவையில் ஒரு சர்க்குய்ட் பெஞ்ச் துணை நீதிமன்றம் ஒன்று நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் பால் உற்பத்தித் திட்டத்திற்காகப் பண ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்திட்டத்தை மலைவாசி மக்களுக்குத் தருவார்களானால் அவர்கள் நிச்சயமாக அதனால் பலனடைய முடியும். அதனால் அவர்கள் பொருளாதார நிலையும் மேம்பாடு அடைய முடியும்.

அடுத்து, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் பல்வேறு இலாக்காக்களில் ஓவர்டைம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுப்பதன் காரணமாக அத்துறையின் வேலைகள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. செய்யவேண்டிய நேரத்தில் வேலைகளைச் செய்வதில்லை. பின்னர் வேலை செய்து ஓவர்டைம் வாங்குகிறார்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கும் இந்த நேரத்தில் இப்படி ஓவர்டைம் கொடுப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிடைக்கக்கூடிய உரமும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது மத்திய அரசால்: ஒருமைப்பாடு பேசுகிறவர்கள் இதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அன்று விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம் உற்பத்தியில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட உரம் நமக்குக் கிடைப்பதில்லை என்று. ஆகவே நமக்கு உரம் கூடுதலாகக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

நம் மக்களுக்கு உழைக்கும் மனோபாவம் இருக்கிறது, உடல் வலிவு இருக்கிறது, மன வலிவு இருக்கிறது, ஆனால் நமக்கு “நீர்வளம்தான் இல்லை.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பின்தங்கிய பகுதிகளில் நல்ல முறையில் முழுமையாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து தரப்பட்டால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவு வழங்குவதில் நாம் தாராள மனப்பான்மையை இன்னும் விரிவுபடுத்தமுடியும். ஆக, முதல் இடம் உரத்திற்கு அளிக்க வேண்டுமென்று விரும்பிவேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சித. சிதம்பரம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற 1974-75ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதோடு எனக்கு இதன் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பு தந்தமைக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கி நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி பலரும் போற்றத்தக்க அளவிற்கு நிலைமைகளை உருவாக்கி மேலும் அதுபோன்ற நிலைமைகளை உருவாக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உருவாக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மட்டுமல்ல எல்லாப் பகுதியில் உள்ள உறுப்பினர்களும் இதை வரவேற்கிறார்கள் என் பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாசன வசதிகளை சிறப்பாக ஆக்கவேண்டும். அப்படிச் சிறப்பாக்கினால்தான் நம் வேளாண்மை உற்பத்தியில் நாம் மறுமலர்ச்சி காணமுடியும் என்ற நம்பிக்கையை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

(நண்பகல் 12-00.)

குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டப் பகுதிகளில் பாசன வசதிகளை சிறப்புப் படுத்துவதற்காக மதுரை-இராமநாதபுரம் மாவட்ட பெரியாற்றுக் கால்வாய் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டப் பகுதிகளில் பாசன வசதி

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

[1974 மார்ச் 12]

இல்லாத இடங்களுக்கும் பயன் அளிக்கும் வகையில்—இன்னும் கூடுதல் செலவானாலும்—நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 1 கோடி ரூபாய் கடன் அளித்ததை ரத்து செய்து ஒரு நல்ல நடவடிக்கையை எடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், நூலைச் சரியாக வழங்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடனும் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடனைப் பெற்று அங்கேயிருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான முறையில் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வழங்கப்பட்ட நூலையும் நியாயமாகப் பங்கு போட்டு வழங்கியிருக்கிறோம். என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்த இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பகுதி மக்களின் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கட்டுப்பாடாக, நூல் போதுமானதாக இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை எல்லோரும் சொன்னார்கள். நான் மட்டுமல்ல, மற்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, நம்முடைய மாநில அரசாங்கமே மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டியிருக்கிறது. நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய நூலை நாம் பிரித்து வழங்கும் பொறுப்பைத் தரவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்குப் பல முறை எழுதியிருக்கிறோம். எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் நூல் நல்ல முறையில் கிடைப்பதற்கு அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல திட்டங்கள் பல இந்த அறிக்கையில் இருக்கின்றன. பல ஒன்றியங்களில் இருக்கும் மருத்துவ மனைகளை எல்லாம் அரசு எடுத்து நடத்துமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த முயற்சியில் வெற்றியும் கண்டு இருக்கிறது. அதேபோல் காரைக்குடி நகராட்சி மருத்துவ மனையை அரசினர் மருத்துவ மனையாக ஆக்கி, கூடுதல் படுக்கை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நாம் சொல்லி அதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்து இருக்கிறது. ஆகவே, கூடுதல் படுக்கை வசதியை உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி வசதியைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசாங்கம் சிறப்பாகக் காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இப்போது இருக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் 2—3 போதாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, புதிதாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் துவங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் புதிதாக பல்கலைக்கழகங்கள் ஆரம்பிக்கிறபோது காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியையும் இணைத்து, ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்களும், மத்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களும் மத்திய மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி வெள்ளி விழாவிற்கு வந்திருந்த போது அங்கேயிருந்த மக்கள், பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து அங்கே காரைக்குடியில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிகளை நாம் அதிகமாகப் பெருக்கி வரும் நேரத்தில், பெண்களுக்கு என்று தனியாகப் பள்ளிகள் நிறுவ வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு நம்முடைய அரசாங்கம் முடிவு செய்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் காரைக்குடியில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டே கேட்டிருந்தோம். இந்த ஆண்டாவது அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்துவது என்பது இயலாத காரியம் என்பதால் நம்முடைய அரசாங்கமே அவற்றை எடுத்து நடத்த வேண்டும். காரைக்குடி நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியையும் அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியம் பல இடங்களில் செம்மையாக, சிறப்புற பணி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது எல்லா இடங்களுக்கும் பரவ வேண்டும். மதுரையில் இருக்கும் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் பகுதி காரைக்குடி பகுதியிலும் அமைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீரைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசாங்கம் குடிநீர் வாரியம் அமைத்து பல ஊர்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் பணி சிறப்புற நடைபெறுகிறது. அதனுடைய அடிப்படையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 11,814 குடிநீர் வசதித் திட்டங்களை செய்து தர அரசு முயற்சிகளைக் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதேபோல் எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சாக் கோட்டை ஊராட்சிக்கு எந்தவிதமான குடிநீர் திட்டப் பணிகளும் செய்யப்படவில்லை. அங்கே அப்படிப்பட்ட பணிகள் நடக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வாரியம் நகராட்சிப் பகுதிகளில் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து குடிநீர் வசதித் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. காரைக்குடி நகராட்சியை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒரு பகுதியில் பணி முடிந்து விட்டது. இரண்டு பகுதிகளையும் முடித்தால் தான் குடிநீர் சப்ளைசெய்ய முடியும். காரைக்குடியில் மட்டும் இப்படி இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு வேலை நடக்கவில்லை. எல்லாப் பகுதிகளிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையைப் பற்றி அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து அந்தத் திட்டங்கள் சிறப்புற அமைவதற்கு முறையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

[1974 மார்ச் 12]

வணிக வரி வியாபாரிகளின், வர்த்தக சங்கங்களின் நீண்டநாளைய வேண்டுகோளை ஏற்று நம்முடைய அரசாங்கம் அதை இன்றைக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. பலமுனை வரியாக இருந்ததை, 59 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரியாக இந்த மாநில வரி விதிப்பின் மூலம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை வியாபாரப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி, சிறப்பான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விழைகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் தொகையிலே ஒதுக்கிய தொகையை விட இந்த ஆண்டு வருவாய் பெருக்கப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனாலே மட்டுமல்ல: செலவும் கட்டுப்பாடாக இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கிட்டத்தட்ட 12½ கோடி ரூபாய்க்கு இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். நாம் ஆண்டு தோறும் பட்ஜெட் போடுகிறோம். ஆனால், நாம் எண்ணுகிற அளவிற்கு நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்களா? அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறதா? நாம் நினைத்த அளவிற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்ந்து இருக்கிறதா? விலைவாசி குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? மக்களுக்கு நிம்மதி கிடைத்து இருக்கிறதா? அடித்தளத்திலுள்ள சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் முதல் நடுத்தர மக்களிலிருந்து பணக்காரர்கள் வரையில் யாருக்காவது இந்த பட்ஜெட்டால் நிம்மதி ஏற்பட்டு இருக்கிறதா? என்று பார்த்தால் பணக்காரர்களுக்கும் நிம்மதி இல்லை. வரி எங்களுக்கு அதிகம் போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நடுத்தர மக்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் அவர்களுக்கும் நிம்மதி கிடைக்கவில்லை. அதைவிட அடித்தளத்தில் இருக்கும் 60 சதவீத மக்கள் ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள், கூலி வேலை செய்து பிழைக்கும் மக்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்காவது ஏதாவது நன்மை கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், மத்திய அரசு போட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டாலும் கிடைக்கவில்லை, மாநில அரசு பட்ஜெட்டாலும் கிடைக்கவில்லை.

சென்ற ஆண்டு எந்த வேதனைகள் இருந்தனவோ அந்த வேதனைகள், அந்த விளைவுகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. என்றைக்குத்தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்குமோ—மத்திய அரசு பட்ஜெட்டாலானும் சரி, மாநில பட்ஜெட்டாலானும் சரி—அது கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

இந்த ஆண்டு பார்த்தால், சென்ற ஆண்டை விட மோசமான நிலை இருக்கிறது. பட்ஜெட் போடுவதற்கு முன்னாலேயே நாட்டில் விலைவாசி, பண்டங்களின் விலை ஏறிவிடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த நாட்டிலே யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லையா? மத்திய அரசுக்கும் இல்லையா? மாநில அரசுகளுக்கும் இல்லையா? பின்னர் யாருக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்னாலே எல்லாப் பொருள்களும் பிளரக் மார்க்கெட், பதுக்கல் ஆகிவிடுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் மக்கள் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்று வேறுபாடு சொல்ல முடியாது. யார் இந்த விலை ஏற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வது,

ஆள்வோருக்கு நாடு பூராவிலும் இருக்கிற மக்கள் வாழ வேண்டுமென்ற நல் உணர்வு இல்லை. மக்களுக்கும், தங்களுடைய வாழ்க்கையில் நிம்மதியாக வருங்காலத்தில் வாழ முடியும் என்று நம்பிக்கையில்லை. ஆகவே, பணக்காரர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் பணம் சேர்த்தால் அதனால் தன் சந்ததி பலன் அடையுமென்று சொல்லிப் பாடுபடுகிறார்கள். சமூகத்தின் நடுநிலையில் இருப்பவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் பணம் சேர்த்து பணக்காரர்களாக ஆக வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்கள்? என்ன நினைக்கிறார்கள்? நாமும் சுகமாக வாழ வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

இது ஒரு வெல்ஃபேர் ஸ்டேட், நமக்கு இந்த நாட்டில் பாதுகாப்பு உண்டு. எப்படியாவது வாழ முடியும், வருங்கால சந்ததிக்குக் கூட வாழ வழி வகை இருக்கிறது, நிம்மதியாக வாழலாம் என்ற எண்ணம் ஒரு மனிதனுக்கு ஏற்பட வேண்டும். அந்த எண்ணம் இருந்தால்தான் பிளாக் மார்க்கெட் இருக்காது, பதுக்கல் இருக்காது, ஆனால், தற்போது எப்படியாவது சம்பாதிக்க வேண்டும், திருடியாவது சம்பாதிக்க வேண்டும். ஆள் மேலே கிருஷி செய்தாவது சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை எண்ணம் மனதிலே இருக்கிறது. அந்த அடிப்படை எண்ணத்தை மாற்றி அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்.

எந்த வரி போட்டுப் பணம் வாங்கினாலும் சரி, மக்கள் மனதிலே நல்லெண்ணம் ஏற்பட வேண்டும். சாதாரணமாக ஊழியர்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். என். ஜி. ஒக்கள் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் நிம்மதியாகத் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்ற எண்ணம் இப்பொழுது அவர்களிடத்தில் இல்லை. தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஒழுங்காகக் கல்வி புகட்ட முடியும்,

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 12]

வருங்காலத்தில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை. அந்த நம்பிக்கை இல்லை. அந்த நம்பிக்கை இழப்பின் காரணமாக இத்தகைய நிலை நாட்டில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு வெல்ஃபேர் ஸ்டேட் என்பதற்கு என்ன திட்டங்கள் வேண்டுமோ அவைகளை அடிப்படைத் திட்டங்களாக வைத்துக்கொண்டு நாம் செயல்பட வேண்டும். அதற்குரிய காரண காரியங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை என்பது குறித்து நான் வேதனைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே மக்களுடைய நல் வாழ்வுக்குத் தேவையான திட்டங்களெல்லாம் இல்லை இல்லை என்று குறைப்படுகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை இன்றைய பொருளாதார நிலையில் கொண்டுவர முடியும் என்று ஒரு காலத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினராக இருந்தவர் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : 1966-ல் நான் இந்த மன்றத்தில் இருந்தேன். 1966-67-ல் அன்றிருந்த பொருளாதார அடிப்படையில் 194 கோடி ரூபாய்க்கு, கிட்டத்தட்ட 195 கோடி ரூபாய்க்கு வரியைப் போட்டு அன்றிருந்த அரசு ஓரளவுக்குத் திட்டங்களை மேற்கொண்டது. விலைவாசிகளை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். 1966-67-ல் இருந்த விலைவாசி, அன்றிருந்த நிதி நிலைமை, மக்கள் உள்ளத்தில் இருந்த பயமற்ற தன்மை இன்று இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தபொழுது எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மக்கள் மன்றத்தில் என்ன சொன்னார்கள்?....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : 1966-67-ல் அரிசி என்ன விலை விற்பது? இன்றைக்கு என்ன விலை விற்கிறது?

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : நான் அந்த நேரத்தில் இங்கு இருந்தேன். சென்னையிலேயே ரூபாய் 1, 1½ விற்பது படி அரிசி. நீங்கள் ரூபாய்க்கு 3 படி போடுவதாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கன்னியாகுமரியிலிருந்து கேரளாவுக்கு அரிசி போகிறது என்று இந்த அவையிலே பல முறை சொல்லப்படுகிறது. போகிற இடத்திலுள்ள விலையைப் பார்க்கக் கூடாது. இருக்கிற இடத்திலுள்ள விலையைப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் என்ன விலை? அன்றைக்குத் திருச்செங்கோட்டில் படி அரிசி 3 ரூபாய். இன்றைக்கு நாமக்கல், மோகனூரில் படி அரிசி ரூபாய் 1½, 1½.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : அன்று சென்னையில் அரிசி வாங்குவதற்குக் கிடைக்கவில்லை. படி அரிசி விலை ரூபாய் 1, 2 என்று இருந்தது. அன்றைக்கு இருந்த நிலைமை நாட்டில் நான்கு வருடங்களாகத் தொடர்ச்சியாக மழை இல்லை. உற்பத்தி இல்லை.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

உற்பத்தி இல்லாத காரணத்தினால் மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்க வழியில்லை. பல இடங்களில் அரிசி கிடைக்காத நிலை. அதை எதிர்க்கட்சியினர் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

சென்னையில் கூட நான் கண்ணிலே பார்த்தேன். 500 பேர்கள் ஒரே சமயத்தில் க்யூ வரிசையில் நின்று கொண்டிருப்பார்கள். அரிசி கிடைக்கவில்லை என்றால் அதற்கு பதுக்கல் தான் காரணம். நாங்கள் கேள்விப்பட்டது உண்மை. அன்றிருந்த ஃபுட் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் செயலாளர் 50,000 டன் அரிசியை வைத்துக்கொண்டு சென்னை நகர மக்களைப் பட்டினி போட்டார்கள். அரிசி இருந்தும் பட்டினி போட்டார்கள். அரசாங்க இயந்திரத்தை அன்றிருந்த ஆளும் கட்சியினர் ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தியிருந்தால் அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அது தப்பு தான், ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று விலைவாசி எப்படியிருக்கிறது? அன்றைக்கு நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதிகள் என்ன ஆயிற்று? ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுவோம் என்று கூறினீர்கள். போட்டீர்களா? நான் சொன்ன, அடித்தளத்தில் இருக்கிற, தினசரி கூலி வேலை செய்கின்ற, ரூ.2, ரூ. 3 சம்பாதிக்கிற கூலி வேலை செய்பவர்கள் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் தீர்க்கப்படவில்லை 20 ஆண்டுகளாகியும். இப்பொழுதும் அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. அதனால் தான் நாட்டில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிர்ப்பு அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகளுக்கு வரவேற்பு அதிகமாக இருக்கிறது. மக்கள் மத்தியில் ஆளும் கட்சிக்கு வரவேற்பு இல்லை. 60 சதவீதம்-ஏழை மக்கள்-ஆளுகின்றவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை இமந்து இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அதே கதி தான் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது ஆளுகின்ற தி.மு.க. விற்கும் அதே கதி தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆளும் கட்சியைப்பற்றி அவர்களுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்தால், எதிர்க்கட்சியினருக்கு அதிக ஆதரவு கிடைக்கிறது. அதன் காரணமாகத் தான் அண்ணா தி.மு.க. ஜெயித்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு எதிராக இன்னொரு கட்சி ஏற்பட்டால், ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக அவர்கள், பிரசாரம் செய்தால், அவர்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கை ஏற்படும். இந்த அரசின் பேரில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. மக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டம் இன்னும் தீரவில்லை.

இன்றைக்கு இருக்கிற பட்ஜெட்டில் மக்களுக்குச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் யாருக்குத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம்? அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, மத்திய தர வர்க்கத்தினருக்குப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அடித்தளத்தில் இருக்கும் கூலி வேலை செய்பவர்களுக்குப் போடவில்லை. பணக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஏழை மக்களுக்கு இல்லை. இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. கூலி வேலை செய்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. அதனால் தான் ஆளுகின்றவர்கள் பேரில் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் வெறுப்பு. ஒரு விரக்தி ஏற்படுகிறது.

[திரு. ஜ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 12]

தேர்தலுக்கு முன்னால் எதையெதையோ பேசுகிறோம். “நீங்கள் தான் இந்த நாட்டு மன்னர்கள், எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்” என்று கேட்கிறோம். “ருபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுகிறோம். வரியைக் குறைத்து வசதியைப் பெருக்குவோம். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், வோட்டுப் போடுங்கள் எங்களுக்கு” என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பிரச்சனை இன்னும் தீரவில்லை. அண்மையில் நடந்த தேர்தலில் ஆளும் கட்சி தோற்றதற்கு அது தான் முக்கிய காரணம்.

திரு. சீனு வாசன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது கட்சிக்குள் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் மன்றத்தில் பேசினார். அவர்கள் வேதனையை கட்சிக்குள்ளே சொல்லியிருக்கலாம். எந்தக் கட்சி ஆகட்டும், மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நலன்களை உறுதியாகச் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். எங்கேயோ இருந்துகொண்டு எதையெதையோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

1965-ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம். அன்று ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ்காரர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள். இந்தியைக் கட்டாய பாடமாகத் திணிக்கவில்லை. படிக்க விரும்புகிறவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். யார் படிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்களோ அவர்கள் படிக்கலாம். யாரும் படிக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தவில்லை. தேர்வு எழுத வேண்டாம். அதற்கு மார்க்கு வேண்டியதில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் பன்னிப் பன்னிச் சொன்னார்கள். யார் கேட்டார்கள்? கட்டாய பாடமில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது இந்தி அரசு என்றெல்லாம் சொன்னீர்கள். இப்பொழுது தி.மு.க. தோழர்களே சொல்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு மத்திய அரசில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை, காரணம் இந்தி படிக்கவில்லை என்கிறார்கள். அவர்களே மாறிவிட்டார்கள். இதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாம் செய்த தவறுகளை உணர்ந்து, மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும். எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து 60 சதவீதம் மக்களுக்கு, கூலி வேலை செய்கின்ற மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க முன்வரவேண்டும். பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றிய திட்டம் ஒன்றும் இல்லை.

அரசாங்கம் கல்விக்காக எவ்வளவோ செலவழிக்கிறது. வரவேற்கிறோம். சுகாதாரத்திற்காக செலவழிக்கிறது.

குறைந்த பட்சம் சேரிவாழ் மக்களுக்கு குடிக்கின்ற தண்ணீர் கிடைக்கின்றதா என்றால், இல்லை. சேரி என்றால் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் மாத்திரம் என்பது அல்ல. எல்லா சமுதாயத்தில் இருக்கிற மக்களும் சேரி வாழ் மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறார்கள். நாட்டை வாழ வைக்கிறவர்கள் அவர்கள் தான். நிலத்தில் வேலை செய்வதும் அவர்கள் தான். வீடு கட்டுபவர்களும் அவர்கள் தான். மற்றபடி கூலி வேலை செய்பவர்களும் அவர்கள் தான். மண் சுமக்க வேண்டுமென்றாலும் அவர்கள் தான் சுமக்கிறார்கள். விறகு வெட்ட வேண்டுமென்றாலும்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

அவர்கள் தான் வெட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்பவர்கள் அடித்தளத்தில் இருக்கிற 60 சதவீத மக்கள் தான். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. மதுவிலக்குத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களின் நிலையை எண்ணியேதான் மகாத்மா காந்தி அடிகள் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் மதுவிலக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. முதலில் மதுவிலக்கு முழுமையாக எடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மறுபடியும் மதுவிலக்கை படிப்படியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், முழுமையாக மதுவிலக்கைக் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும். வருவாயை மட்டும் பார்ப்பது என்பது கூடாது. அடித் தளத்தில் இருக்கிற மக்கள் நம்பிக்கையோடு வாழவேண்டும். பூரண மதுவிலக்கைத் தாமதம் இல்லாமல் அமுலாக்க வேண்டும்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் அறிவு வேறு, நல்ல குணம் வேறு. ஒருவர் எம்.ஏ. படித்திருக்கலாம். பி.ஏ.பி.எல். படித்திருக்கலாம். நல்ல குணம் வேறு. படித்துவிட்ட காரணத்தினாலேயே நல்ல குணம் வந்து விடாது. படிக்காதவர்களிடம் நல்ல குணம் இருக்கும். படித்தவர்களிடம் நல்ல குணம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே, நம்முடைய கல்வி முறையில் தகுந்த மாற்றம் செய்யவேண்டும்.

இப்பொழுது சமீப காலமாக இருக்கிற போக்கைப் பார்த்தால், ஒழுங்கான போக்காக இல்லை. எங்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு இல்லை. இன்டிஸிப் பிளினுடே லேஃப். அதற்குப் பரிசாரம் கல்வி தான் பள்ளிகளில் கல்வி புகட்டுப்பொழுதுதே நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், போதிக் கப்பட வேண்டும். ஒரு நியாயமான நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியிலே ஏற்பட வேண்டும். இளம் சிறார்கள் வருங்கால சந்ததியினர். இப்பொழுது உள்ள சமுதாயம் போகட்டும், வருங்கால சந்ததிகளாவது கட்டுப்பாடு, நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கம் அதற்குத் தகுந்தபடி தங்களுடைய திட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். கல்வி முறையை மாற்றி சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறுபது சதவீதம் மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லை. இப்படியிருக்கும்பொழுது பூம்புகாருக்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது? கூவம் சீரமைப்புக்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது? கரெண்டு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கூவத்தின் நடுவே ஒரு ஸ்பிரிங். அங்கே லைட் போட்டு இல்யூமினேஷன். “சும்பி எறிகிறது, குடல் கருகுகிறது, குளு குளு ஊட்டி உனக்கு ஒரு கேடர்” என்றெல்லாம் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு பூம்புகார், கூவம், கட்டபொம்மன் நினைவுக்கோட்டை இதற்கெல்லாம் என்ன அவசியம் இருக்கிறது? முதலில் மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, பிறகு வேண்டுமானால் அப்படிப்பட்ட கலை, இலக்கியம், வரலாறு ஆகிய துறைகளில் செலவழிக்கலாம். திரு. சீனுவாசன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இதெல்லாம் விளம்பரத்திற்காகச் செய்வதுதான், அரசு இதை உணர்ந்து திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1974 மார்ச் 12]

தமிழ் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும். மத்திய அரசிடம் எதை எதையெல்லாம் கேட்டு வாங்க வேண்டுமோ அவைகளைக் கேட்டு வாங்கி நமக்கு உரிய பங்கைப் பெறவேண்டும். அது விஷயத்தில் நாங்கள் ஆளும் கட்சிக்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நமக்கு வேண்டிய உரிமைகளை மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில், 4½ கோடி மக்களுக்கு அந்த விகிதாசாரப்படி மாநில அரசு கேட்டுப் பெற வேண்டும். அதே மாதிரி மாநில அரசும் மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில், அந்த விகிதாசாரத்தில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், முனிசிபாலிடிகளுக்கும் பாகுபாடு இல்லாமல், நேர்மையான, நியாயமான முறையில் உரிமைகளைப் பெற்றுத் தந்து, உதவிகளைச் செய்துதர முன்வர வேண்டும்.

இப்பொழுது எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலில் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.யையும் சுற்றி 200, 300 பேர் காத்திருக்கிறார்கள். எல்லோருமே வேலை வாங்கித் தாருங்கள். வேலை வாங்கித் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் முன்னால் நாங்கள் ஒரு தரகர் கூட்டம் போல் இருக்கிறோம். அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்ற தரகர் போல் இருக்கிறோம். அரசாங்க அதிகாரிகள் தங்கள் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தால் எங்களுக்கு இந்தத் தரகர் வேலை இருக்காது. நிர்வாகத்தில் இருக்கிற கோளாறுதான் இதற்குக் காரணம்.

நிர்வாக இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட்டு, அதிகாரிகள் ஒழுங்காகப் பணியாற்றுகிறார்களா என்று நீங்கள் கண்காணித்து வந்தால் மக்களும் எங்களிடம் வரமாட்டார்கள். மக்கள் குறைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல நாங்கள் இருக்கிறோம். அதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க அமைச்சரவை இருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் சரியாகச் செயல்பட்டால், நியாயமான காரியங்களை அதிகாரிகள் செய்யத் தவறினால், நீங்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னால் மக்கள் குறைகள் தீரும், அதிகாரிகள் ஒழுங்காகக் கடமையாற்றுவார்கள்; எங்களுக்குத் தரகர் வேலை இருக்காது; உங்களுக்கும் பொறுப்பு குறையும்; நீங்கள் நிம்மதியாகத் தூங்கலாம். இப்போது உங்களுக்குத் தூக்கம் கூட சரியாக வராது. அந்த அளவுக்குத் தொல்லைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு உங்களுடைய நிர்வாகம்தான் காரணம். அதிகாரிகள் சரியாக பணியாற்றாமல் இருக்கிறார்கள் இப்போது. ஆளும் கட்சிக்காரர் போனால் ஒரு பதில் சொல்கிறார்கள்; எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் போனால் ஒரு பதில் சொல்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் யார் போனாலும் அதிகாரிகள் ஒழுங்காகக் கடமையாற்றுகிறார்களா என்பதை நீங்கள் கண்காணித்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். 1967-க்குப் பின்னால் ஒரு பைசா வேலை கூட அங்கே நடைபெறவில்லை. ஒரு தொழிற்சாலை கூட தொடங்கப்படவில்லை. அங்கே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருக்கிற மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒட்டுப் போட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ அந்த மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆட்சி நடத்துகின்றவர்கள்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

அந்த மாதிரி எண்ணக்கூடாது. ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே வர்ப்புகின்ற மக்கள் தங்கள் விருப்பம்போல் ஒட்டுப்போட உரிமை பெற்றவர்கள். அவர்களை இன்னொருக்குத்தான் ஒட்டுப்போட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த முடியாது. தங்கள் விருப்பம் போல் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் ஒட்டுப் போடலாம். அதற்காக, காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தானே ஒட்டுப் போட்டார்கள் என்பதற்காக எங்கள் மாவட்ட மக்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது. அமைச்சர்களின் கருணை அந்த மாவட்டத்திற்கும் இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் கருணை காட்டுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில், 1972-73, 1973-74 ஆகிய ஆண்டுகளில் படித்த மாணவர்கள், பட்டதாரிகள், நல்ல திடகாத்திரமானவர்கள் எஸ்.ஐ. செலக்ஷனுக்காக வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்குக் கூட செலக்ஷன் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அங்கே உள்ளவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் தெரியுமா? 10,000, 20,000 ரூபாய் இருந்தால் ஏதாவது ஒரு எம்.எல்.ஏ.யைப் பிடித்து வேலை வாங்கிவிடலாம்; இல்லாவிட்டால் நமக்கு ஒன்றும் கிடைக்காது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த எண்ணம் அவர்களுக்கு வரக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : 10,000, 20,000 ரூபாய் ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்குக் கொடுத்து வேலை வாங்கிவிடலாம் என்று கருத்துப்பட அங்குள்ள மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் பணம் வாங்கிக்கொண்டு, வேலை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார் என்ற தகவலை நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : என் கையில் அப்படிப்பட்ட ஆதாரம் எதுவும் கிடையாது. மக்கள் மத்தியிலே இந்தமாதிரியான ஒரு எண்ணம் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மக்கள் மத்தியிலே தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதைப் போக்க வேண்டியது உங்களைப் போன்றவர்களுடைய கடமை. ஆதாரம் இல்லாதபோது ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையுமே மக்கள் இப்படிக்கருதுகிறார்கள் என்ற தவறான கருத்தை இந்த அவையிலே வைக்கலாமா?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. சட்டமன்ற விடுதியில் வந்து பார்த்தால் தெரியும். அங்கே எவ்வளவு பேர் எம்.எல்.ஏ.க்களைப் பார்ப்பதற்காகக் கூடியிருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கே பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கூட்டம் வருவது பாப்புலாரிட்டியைக் காட்டுகிறது. அங்கத்தினரைச் சுற்றிக் கூட்டம் வருகிறது என்றால் அது அவர்களுடைய செல்வாக்கைக் காட்டுகிறது என்றுதான் அர்த்தம்.

[1974 மார்ச் 12]

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : அப்படி ஒன்றும் எனக்கு செல்வாக்கு இல்லை. 400, 500 மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து வந்து, இந்த எம்.எல்.ஏ-ஐ அழைத்துச் சென்றால் வேலை கிடைக்குமா, அந்த எம்.எல்.ஏ-ஐ அழைத்துச் சென்றால் வேலை கிடைக்குமா, எந்த அமைச்சரைப் பார்க்கலாம் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் வருகிறார்களே தவிர, செல்வாக்குக்காக யாரும் வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்தக் காரியத்திற்கும் எந்த அமைச்சரையும் பார்க்கக்கூடாது என்ற நியதி ஏதாவது வைத்திருக்கிறார்களா? அல்லது யாரையாவது பார்த்திருக்கிறார்களா?

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : பார்க்காமல் இருக்க முடியுமா?

திரு. கு. காமாட்சி : நீங்களே போய்ப் பார்க்கும்போது நாங்கள் பார்க்காமல் இருக்க முடியுமா?

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : சில முக்கியமான காரியங்களுக்கு அமைச்சர் களைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அமைச்சர்களையே சுற்றிக் கொண்டிருக்க மாட்டோம்.

அரசியலிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் கருத்து வேறுபாடு எதனால் ஏற்பட்டது? ஆரம்பத்தில் இப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்ததால்தான். அவ்வப்போது தவறுகள் நடப்பதாகத் தெரிந்ததும் அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தால் இந்த நிலை வந்திருக்காது.

1971-லே மதுரையிலே நடைபெற்ற மாநாட்டிலே பேசினீர்கள். எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் மேடையிலே பேசினார்கள். அப்போது எம்.ஜி.ஆர். என்ன பேசினார்? பெரியோர்களே, தாய்மார்களே, சகோதரர்களே, சகோதரிகளே, இந்த காமராஜர் கலைஞரைப் பார்த்து லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொல்கிறார்; எங்கே பார்த்தாலும் ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறார்; அது முழுக்க முழுக்க பொய் என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லி ஆறு மாதம்கூட ஆகவில்லை. தி.மு.க. ஆட்சியில் ஊழல், ஊழல், லஞ்சம் என்று சொல்லி ஊழல் பட்டியல் எல்லாம் போட்டார்கள். பொதுமக்கள் எப்போதும் ஆமா போடுகிறார்கள் காமராஜர் பொய் சொல்கிறார் என்று சொன்னபோதும் ஆமா போட்டார்கள் தி.மு.க. தான் நல்ல ஆட்சி நடத்துகிறது என்று சொன்ன போதும் ஆமா போட்டார்கள்; இப்போது தி.மு.க. ஊழல் ஆட்சி நடத்துகிறது என்று சொல்லும்போதும் ஆமா போடுகிறார்கள். பொதுமக்கள் ஏன் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வேதனைதான். யாராவது வந்து நம்முடைய குறையைப் போக்க மாட்டார்களா என்ற எண்ணம் பொதுமக்களுக்கு. தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கின்ற 60 சதவிகித மக்களின் தேவை பூர்த்தியாவதற்கு வழி ஏற்படவில்லை. அதனால்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோது எம்.ஜி.ஆர். அப்படிச் சொன்னாரே; இப்போது இப்படிச் சொல்கிறாரே என்று யாரும் சிந்திக்கவில்லை. அப்படிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டால் இப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. ஊர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மக்கள் சிந்திக்கவில்லை என்று காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் இதை—மக்கள் நிலையை—சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை என்பதை அவர்கள் அறிவார்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சிந்திக்கின்ற திறமையும் ஆற்றலும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றம் கழகத் துணைத்தலைவருக்கு மாத்திரமல்ல; காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சிந்திக்கின்ற ஆற்றல் இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கிறது, வெளியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மக்களை அவ்வளவு ஏமாளிகள் என்று கருதுகிறீர்கள்?

திரு. சி.வே. வேலப்பன் : மக்கள் ஏமாளிகள் அல்ல என்பதைக் கோவையிலே காட்டினார்கள்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மக்கள் ஏமாளிகள் அல்ல என்பதை திண்டுக்கல் தேர்தலிலிருந்து கோயம்புத்தூர் தேர்தல்வரை பார்த்திருக்கிறோம். திண்டுக்கல்லில் பெற்ற ஓட்டுமாதிரி பெற்றுவிடலாம் என்று நினைத்தீர்கள். ஆனால் கோவையில் கிடைத்தது 500 ஓட்டு, 2,000 ஓட்டு என்றுதான் இருக்கிறது. அடுத்த தேர்தல் வந்தால் இன்னும் எப்படி இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இது குப்புற விழுந்தும் மீசையில் மண் ஓட்டவில்லை என்று சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1974-75ஆம் ஆண்டுக்கான—இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கின்ற—நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1974 மார்ச் 12]

இந்த மாநிலத்திற்கு இருக்கின்ற குறைந்தபட்ச அதிகாரத்தைக்கொண்டு திருமதி இந்திரா காந்தி தலைமையில் இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசு காட்டுகின்ற மாற்றான்தான் மனப்பான்மையிலும், தன்னுடைய கட்சிதான் ஆட்சிப்பீடத்திலே அமரவேண்டுமென்று அரசியல் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகின்ற ஆறுவது நிதிக் குழுவினால் தமிழகத்திற்கு ஏற்படுகின்ற இன்னலில் தமிழகம் இருந்தபோதிலும் ஒரு சிறப்பான ஆட்சியை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் தேவைகள் ஆறுவது நிதிக் குழுவினால் தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கின்றன; தமிழகத்திற்கு இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-30]

இருக்கின்ற குறைந்தபட்ச அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களுக்கு, உழைக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்த அளவுக்குத் திட்டங்களைத் தீட்ட முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி, தாங்கக்கூடியவர்களமீது வரி விதித்து, தாங்க முடியாதவர்களுக்கு, பொருளாதாரத்திலே நசுக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு வரி விலக்களித்து, ஒரு புரட்சிகரமான சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கின்ற முறையில் ஒரு மைல் கல்லாக இந்த பட்ஜெட்டை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நேற்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே பேசிய மாண்புமிகு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் திறமை இல்லை; ஆளுகின்ற ஆற்றல் இல்லை என்றெல்லாம் கூறினார்கள். மத்திய சர்க்கார் நம் மீது காட்டுகின்ற மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையை நான் இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும், இந்த மன்றத்தின் மூலமாக வெளியில் உள்ள மக்களுக்கும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். எந்த எந்த வகையில் மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிராகரித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு ஆளுகின்ற திறமை இல்லை என்று கூறினார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சாதாரண தொண்டன் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்வேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்குத் திறமையோ, ஆற்றலோ என்றைக்குமே பஞ்சம் வந்ததில்லை. இனியும் பஞ்சம் வரப்போவதில்லை. இருக்கின்ற பிரச்சனைகள் எல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வைக்கின்ற கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சக்தி இல்லை என்பது தான்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு ஆற்றல் இல்லை என்பது பிரச்சனை இல்லை. இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆறுவது நிதிக்குழு ஆகட்டும், அல்லது ஐந்தாவது நிதிக் குழு ஆகட்டும், அல்லது 1952-ல் இருந்து 1974வரை போடப்பட்ட நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஆகட்டும் தமிழ்நாடு எந்தளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பார்த்தாக வேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்குப் பாடுபடுவதாக வாக்களித்து தமிழ்நாட்டு மக்களின் ஓட்டுக்களைப் பெற்று

1974 மார்ச் 12]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

இங்கே வந்திருக்கக்கூடிய தமிழ் மகன் ஒவ்வொருவரும் இந்திரா காந்திக்கு இங்கே டமாரம் அடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விட்டு விட்டு, உண்மையான தமிழினப் பற்றோடு சிந்தித்து ஆகவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திருமதி இந்திரா காந்திக்கு டமாரம் அடிக்க வேண்டாமென்று பேசுகிறார். இது சட்ட சபையில் பேசக்கூடிய பேச்சா என்பதைத் தாங்கள் தயவுசெய்து சிந்திக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : டமாரம் அடிப்பது என்ற வார்த்தை அன்பார்லிமென்டரி அல்ல, ஜாலரா அடிப்பது என்பதில் இருந்து தொடங்கி டமாரம் அடிப்பதுவரை வந்திருக்கிறது. டமாரம் அடிப்பது என்பதற்குப் பதிலாக ஆதரிப்பது என்ற சொல்லை மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தச் சொல்லை நீங்களே மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : இந்திரா காந்தியை ஆதரிக்கின்ற மனப்பான்மையை விட்டுவிட்டு தமிழ் மகன் என்கின்ற உணர்ச்சியில் தங்களது மனச்சாட்சிக் கதவைத் திறந்துவிடும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் எல்லா மாநிலங்களிலும் சேர்ந்து 2,500 கோடி ரூபாயை எக்ஸைஸ் டியூட்டியாகப் பெறுகிறது என்றால் அதில் 20 சத விதம், 500 கோடியை மாநிலங்களுக்காகவே ஒதுக்குகிறது. அப்படி ஒதுக்குகின்ற அந்த 500 கோடியை மாநிலங்களுக்கிடையே எந்த அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மாநிலங்களில் உள்ள மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 80 சத விதத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கியுள்ள 20 சத விதத்தை பின்தங்கிய நிலைமையைப் பார்த்து ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் துர்ப்பாக்கியமாகவோ, பாக்கியமாகவோ நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை எதிர்கால நலனைக் கருத்தில் கொண்டு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைத் தமிழகத்தில் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி வந்திருப்பதின் காரணமாகக் கணிசமான அளவு மக்கள் தொகை குறைந்திருக்கிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கண்டிருக்கிற பல வெற்றிகளில் ஒன்று குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் நாம் அடைந்துள்ள வெற்றியாகும். ஆக, இந்திராகாந்தி அம்மையார் எக்ஸைஸ் டியூட்டி வருமானத்தை மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 80 சத விதம் என்ற அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கிறபோது மக்கள் தொகை மிகுதியாக உள்ள பீஹார், உத்திரப்பிரதேசம் ஆகிய வடமாநிலங்கள்தான் அதிகப் பயனைப் பெறுகின்றன, நாம் பெற முடியவில்லை என்பதை வேதனையோடு இந்த அவைக்கு உணர்த்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, பின்தங்கிய நிலைமை என்று சொல்கிறபோது திரு. டி. பி. தார் அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் பின்தங்கிய நிலைமையை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில்

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1974 மார்ச் 12]

அவர் ஒரு அறிக்கையையே வெளியிட்டார். நேஷனல் பர் கேப்பிட்டா இன்கம், தனி நபர் வருமானம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியாவில் பர் கேப்பிட்டா இன்கம் 551 என்றால் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த நான்கு தென் மாநிலங்களில் பர் கேப்பிட்டா இன்கம்—தமிழ்நாடு 558, ஆந்திரா 537, கேரளா 555, கர்நாடகம் 552—என்பதைத்தான் பெற்றிருக்கிறது.

திரு. டி.பி. தார் அவர்களின் அறிக்கையின்படி பாவர்டி லேன்—வறுமைக் கணக்கு அளவுகோள் என்று பார்த்தால், கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்கள் மாதம் 20 ரூபாய் வருமானந்தான் பெறுகிறார்கள். சென்னை, மதுரை போன்ற நகர்ப்புறத்தில் உள்ளவர்கள் மாதம் 30 ரூபாய்தான் பெறுகிறார்கள். திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த நான்கு மாநிலங்களையும் பாண்டிச்சேரியையும் சேர்த்துக் கொண்டால் இந்த ஐந்து மாநிலங்களிலும் உள்ள மொத்த ஜனத்தொகை இந்தியாவின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 13.58 கோடிதான். இதில் மிகவும் ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் 7.12 கோடி. இவர்களும் 13.58 கோடியில் அடங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஏழைகளின் மொத்த சத விகிதம் 53 சத விகிதமாகிறது.

அதே நேரத்தில், மேற்கிந்தியா என்கிற மகாராஷ்டிரா, குஜராத், கோவா, ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலும் அடங்கியுள்ள ஜனத்தொகை 7.80 கோடியாகும். இதில் ஏழைகள் 3.63 கோடி. மொத்தம் மக்கள் தொகையில் இது 46 சத விகிதமாகும்.

கிழக்கிந்தியா என்று சொல்லப்படுகிற பெங்கால், அஸ்ஸாம், ஒரிஸ்ஸா பீஹார், மணிப்பூர், நாகாலாந்து ஆகியவற்றில் மொத்த ஜனத்தொகை 14.24 கோடியாகும். இதில் ஏழைகள் 6.28 கோடி. இவர்களின் சத விகிதம் 44 சத விகிதம்.

வட இந்தியா என்று சொல்லக்கூடிய மத்தியபிரதேசம், உத்திரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பஞ்சாப், ஹரியானா, டெல்லி ஆகியவற்றின் ஜனத்தொகை 18.72 கோடி. இதில் ஏழைகள் 7.6 கோடி. இவர்களின் சத விகிதம் 41 சதவிகிதம். இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்தமான மொத்த ஜனத்தொகை 54.34 கோடி என்றால் அதில் ஏழைகள் மொத்தம் 24.69 கோடியாகும். இந்தக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து மாநிலங்களிலும் உள்ள ஏழைகளின் விகிதாசாரம் அதிகமாக இருந்துங்கூட கிராமந்தரங்களில் உள்ளவர்கள் 20 ரூபாய்தான் பெறுகிறார்கள். நகர்ப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் 30 ரூபாய்தான் பெறுகிறார்கள் என்கின்ற உண்மை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுங்கூட நமக்குரிய பங்கு ஒதுக்கப்படாதது ஏன் என்பதைத்தான் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ஜனத்தொகை அடிப்படையைப் பார்த்தாலுங்கூட இந்தியா என்றால் உத்திரப்பிரதேசம்தான் என்பதாக பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் காலத்தில் இருந்தே கேலி செய்யப்பட்டு வந்துங்கூட இன்றையதினம்

1974 மார்ச் 12]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

மக்கள் தொகை அடிப்படையில் என்று சொல்லி உத்திரப் பிரதேசத்திற்கும், பீஹாருக்கும் எந்தளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆர்டிகள் 275-ன்படி பீஹார், உத்திரப்பிரதேசம் ஆகிய இரண்டுக்கும் ஐந்தாவது நிதி ஆணைக்குழுவில் எவ்வித தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அலாட்மெண்ட் பெறுவதற்குரிய தகுதியையே அவை பெறவில்லை. ஆனால் தமிழகத்துக்கு ரூ. 22.82 கோடி அப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டது.

இன்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆறாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் நிலைமை என்ன? டெல்லிக் கோட்டையில் உத்திரப்பிரதேசத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவுடன்தான் வீற்றிருக்க முடியும் என்கிற அடிப்படையில் இந்திராகாந்தி அம்மையார் ஒரு ஆண்டு வருமானத்தையே அந்த மாநிலத்தில் முடக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் உணர்ந்தாக வேண்டும். ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவில் ஒரு பைசா கூட பெறுவதற்கான தகுதிகள் எதுவும் இல்லாமல் இருந்த பீஹார், உத்திரப்பிரதேசத்துக்கு ஆறாவது நிதி ஆணைக்குழு பீஹாருக்கு 106.28 கோடியும், உத்திரப்பிரதேசத்திற்கு 198.83 கோடியும் பாபுலேஷன், பேக் வேர்டுனெஸ் என்ற அடிப்படையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே, தமிழகத்துக்குத் தரப்பட வேண்டிய பங்கு தரப்பட்டுள்ளதா என்பதை எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் குறிப்பாக திரு. பொன்னப்பநாடார் போன்ற காங்கிரஸ் காரர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஆறாவது நிதி ஆணைக்குழுவின் தலைவராக திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த மாநிலங்கள் ஒன்றிலிருந்து வந்தவர்தானே தலைமை வகித்தார்? அவர் அநீதி விளைவித்து விட்டார் என்று சொல்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : நிதிக் குழுவின் தலைவர் நம்மைச் சேர்ந்தவர்தான். நம்மிடத்தில் அனுதாபம் உள்ளவர்தான். ஆனால் வரையறுத்துக் கொண்ட கொள்கை—பார்முலா யாருக்குப் பயன் தந்திருக்கிறது, நாம் உள்ளபடியே எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தான் உறுப்பினர் எடுத்துக் காட்டி வருகிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆல்இண்டியா லெவலில் மொத்த பாபுலேஷன், மொத்த தனி நபர் வருமானம் என்ன என்று பார்த்து அதற்குக் கீழாக உள்ள மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்வது என்கிற ஒரு கொள்கையை கையிடுவான் ஆக வைத்துக்கொள்கிறபோது நம் மாநிலத்திற்கு எந்த வகையில் அநீதி ஏற்பட்டது? அல்லது நீங்கள் அதற்கு மாற்றாகக் கொடுத்த யோசனை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆல் இந்தியா பர்-காப்பிட்டாவை விட, அந்த அளவு அதிகமாக இருந்தால் முன்னேறிய மாநிலம் என்று வேற்றுமை காட்ட வேண்டும். ஆல் இந்தியா பர் காப்பிட்டாவை விட, ஸ்மால் பர்சென்டேஜ் ஹையர் என்பதற்காக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 மார்ச் 12]

முன்னேறிய மாநிலம் என்று தள்ளிவைக்கப்பட்டு, ஸ்மால் பர்சென்டேஜ் லெஸ் என்பதற்காக மிகவும் பளித்தங்கிய மாநிலம் என்று எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு அதிக நிதி உதவி அளிப்பதால், தமிழ்நாடு போல் முன்னுக்கு வருகின்ற மாநிலங்கள் நிச்சயம் பாதிக்கப்படும். அப்படி பாதிக்கப்படாத வகையிலேதான் இந்த ஃபார்முலாவை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று தமிழக அரசு எடுத்துக் சொன்னது. ஆனாலும், தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு கிடைக்காவிட்டால், தனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார். you cook up your accounts and show the per capita income lower and then get it.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசினுடைய டீட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே பொய்க் கணக்கைக் காட்டுங்கள், பலன் தேடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனையை இந்த வழக்கறிஞரிடம் நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

திரு. மு. சுருளிவேல் : இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் என்ன என்பதை மன்றத்திலே இருக்கிற அனைத்து உறுப்பினர்களும் தயவுசெய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் அரசியல் ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்வதில், நாட்டு மக்கள் ஆள அளித்த அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதில், திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். இந்த நாடிலே இருக்கிற பிரச்சினையைத் தீர்க்க இன்றைய தினம் முதல்வராக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் காலடியிலே ஒரு பணிவான வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். இன்றைய தினம் பம்பாயிலே சிவசேனா மெனேஸ் இருப்பதைப்போல், இந்தியாவிலே இந்திரா காந்தி மெனேஸ், இந்திரா காந்தி வேல் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. திருமதி இந்திரா காந்தி மெனேஸ்..

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்திரா காந்தி மெனேஸ் என்று சொல்ல வேண்டுமா என்பதை இந்த மன்றம் ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம். மெனேஸ் என்று சொல்வது, பேராபத்த என்ற முறையிலே இருக்கிறது. அந்த வார்த்தையிலே கொஞ்சம் கடுமை இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மன்றம் அதைக் கடுமை இல்லையென்று சொன்னால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒவ்வொருவரும் பேசும்போது வார்த்தைக்கு வார்த்தை இந்திரா காந்தி, இந்திரா காந்தி என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. எப்படி இருந்தாலும் அவர் 55 கோடி

1974 மார்ச் 12]

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

மக்களுக்குப் பிரதமர். இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் இந்திரா காந்தி, இந்திரா காந்தி என்று சொல்வது இந்த சட்டசபையினுடைய கண்ணியத் திற்கு உகந்ததா என்பதை சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நா. தருமலிங்கம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்தியப் பெரு நாட்டின் பிரதம ராக இருக்கிற காரணத்தாலே, ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் கேட்க உரிமை இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தடுத்துப் பேசுவது முறைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சுருளிவேல் பேசுகிறபோது, மத்திய சர்க்கார் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் பாதகம் செய்கிறது என்பது மாதிரி அவருடைய புரப்பகண்டா இந்த சட்ட மன்றத்திலே சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்திலே, தமிழ்நாட்டிலே ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் வித்தியாசம் காட்டாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடந்திருக்கிறதா என்பதை உலகம் அறியும். எதிர்க்கட்சி உறுப் பினர்களைத் தொகுதிகளுக்குப் பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள். பாக்வார்ட் ஏரியாவை எடுத்துக்கொண்டால், இராமநாதபுரம் பாக்வார்ட் ஏரியா என்று போட்டிருக்கிறார்கள், சரி மற்றவற்றில், எந்த எந்த ஏரியாவெல்லாம் பாக்வார்டாக இருக்கிறது? அதில், இந்த சர்க்கார் பாரபட்சம் காட்டுகிறதா, இல்லையா?

மத்திய அரசு, ஆறுவது நிதி ஆணைக்குழுவின் திட்டத்தைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே என்ன முடிவு எடுக்கப்படுகிறது என்று முடிவு இன்னும் வெளிவரவே இல்லை. அறிக்கையிலே மறுக்கப் பட்டது என்று ஒரு புரப்பகண்டா. இந்த புரப்பகண்டாவை வைத்துக் கொண்டு, இந்திரா காந்தி தமிழ்நாட்டிற்குப் பாதகம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதே முதலமைச்சரவர்கள், இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப் புகழ்ந்ததைப் போல், அகில உலகில் வேறு யாருமே புகழவில்லையென்பதை இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதே இந்திரா காந்தி அம்மை யாரை முன்பு புகழ்ந்ததிலிருந்தே, வேண்டுமென்றே இந்திரா காந்தியை யாரும் எதிர்க்கவில்லையென்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். தவறு இழைக்கின்ற சூழ்நிலை வரும்போது அதைக் கண்டிக்கின்ற கடமை நமக்கு இருக்கிறது. இரண்டு மாவட்டத்தை பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டம் என்று அறிவித்துவிட்டு, வேறு மாவட்டத்திலுள்ள தாலுக்கா பிற்பட்ட தன்மையில் இருப்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறது. மாவட்ட தன்மையிலே மட்டும் பிற்பட்ட தன்மையை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் பிற்பட்ட வட்டம் இருக்குமானால், அதை பிற்படுத்தப்பட்ட வட்டம் என்று, இவ்வரசு சொல்கின்ற பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 மார்ச் 12]

திலேயும் இருக்கிற பின் தங்கிய வட்டமும் நிச்சயமாகப் பின்தங்கிய பகுதியாக மத்திய அரசிடம் அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் முறையாகக் கைக்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. எந்த ஒரு மாநிலமும் நம்மோடு சரி சமமாக வளர்ச்சியுற வேண்டுமென்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் திட்டம் இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிற கொள்கை. அந்தக் கொள்கையின் காரணமாக, தமிழ்நாட்டிற்கு வரவேண்டியது போய் விட்டது, தமிழ்நாடு ஒதுக்கப்படுகிறது, மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மையே காட்டப்படுகிறது என்று சொல்வதெல்லாம், அரசியல் நோக்கத்திற்காக செய்கிற பிரச்சாரமேயல்லாது வேறு உள்நோக்கம் அல்லவென்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்படிச் சொல்வதால், அந்த உண்மை மறைந்து போகாது. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய தேவை என்ன என்பதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் தமிழக அரசு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறது. அதற்காகவே, திட்டக்குழுவை அமைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் கோரப்படும் திட்டத்தில் பெரும் பகுதி விப்படுமானால், தமிழக அரசு கொடுக்கும் திட்டங்களை வேறு கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அதனாலேதான் சொல்லப்படுகிறது.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு முதல்வர், கழகத்தினுடைய தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், அன்றையதினம் குடியரசுத் தலைவர், தேர்தலின்போது, எதிர்க்கட்சிகளுடைய ஒட்டுமொத்தமான ஆதரவைத் திரட்ட டெல்லி சென்றதைப்போல் மத்திய சர்க்காரை, மத்திய சர்க்காரை ஆளுகிற இந்திரா காங்கிரஸை எதிர்த்து இடதுசாரி ஜனநாயகக் கட்சியை அமைக்கின்ற முயற்சியிலே, இந்திய துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற இடதுசாரி சக்திகளின் சார்பாக வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு காட்டுகின்ற பாரபட்சம், கடைப்பிடிக்கின்ற மக்கள் விரோதக் கொள்கைகள், பணவீக்கத்துக்குத் துணை, முதலாளித்துவத் துணை, சோஷலிஷம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பொருளாதாரத்திலே கையாலாகாத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்திரா காந்தியை எதிர்த்து, பல கட்சிகள்—மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சோஷலிஸ்ட் கட்சியும், மேற்கு வங்காளத்திலே இருக்கக் கூடிய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியும், இன்னும் புரட்சிக்கர சோஷலிஸ்ட் கட்சியும் இன்றைய தினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றன. இந்த நல்ல வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கிற, திருமதி இந்திரா காந்தி மூலமாக இருக்கிற ஆபத்தை, எதிர்க்க இடதுசாரி கட்சியை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

1974 மார்ச் 12]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே பட்ஜெட்டின் மீது கடந்த சில நாட்களாக நடைபெற்ற உரைகளை நான் கவனித்த போது, “இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன், கெடுப்பார் இலானும் கெடும்” என்ற வள்ளுவர் குறள்தான் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் திரும்பத் திரும்ப இந்த பட்ஜெட்டைப் புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டே இருந்தார்கள். இதேபோல் தான், நாட்டிலே இப்படியே ஆட்சி செய்கின்ற குற்றங்களைச் சொல்லாமல் மறைத்து புகழ் பாடி, புகழ் பாடி, மலர்க் கிரீடம் சூட்டிச் சூட்டி, தவறுக்கு மேல் தவறுகச் செய்துவிட்டதால், இன்றைக்கு என்ன நிலையாகியிருக்கிறது? கெடுப்பார் இல்லாமலேயே, உள்ளே இருந்தே கெடுப்பார் என்ற நிலையில் ஆட்சி கவிழ்கின்ற நிலை வந்திருக்கிறது.

தேர்தலிலே, திரும்பத் திரும்ப தோற்று, 1976-வரையிலே சமாளிக்க முடியுமா என்ற ஐயப்பாட்டிற்கு ஆளுகின்ற கட்சி ஆளாகின்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இந்தத் தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகாவது, அரசுக்கு ரைட்டிங் ஆன் தி வால்-என்ற முறையில் இருக்கிற நிலைமை, மக்கள் போக்கு என்ன என்பதைப் புரிந்துக்கொண்டு, அதற்கேற்றவாறு இந்த பட்ஜெட்டிலே மக்களுக்கு நலம் பயக்கின்ற பல்வேறு திட்டங்களைச் சொல்வார்களோ என்ற ஒரு சபலம் எனக்கு இருந்தது. ஆனால், இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கும்போது, அத்தகைய போக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை, இந்த மக்கள், நம்மைக் கைகழுவி விட்டார்கள், ஆகவே, அவர்களுக்கு எதுவும் செய்ய வேண்டாம், எப்படியோ 1976 வரையில் தாக்குப் பிடித்தால் போதும் என்று அரசு முடிவு செய்து விட்டதோ என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்குபோது எனக்கு—லிமிடெட் கம்பெனி களுடைய தலைவர்கள் ஆண்டறிக்கைகளைப் படிப்பார்கள், நாளேடுகளிலே வரும் அதனுடைய ஞாபகம்தான் வருகிறது. கம்பெனியிலே சென்ற ஆண்டு இவ்வளவு உற்பத்தி இருந்தது, இவ்வளவு வியாபாரம் நடந்தது என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். அரசியலைப் பற்றியும் வழக்கமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள். பிறகு அரசாங்கம் இந்தச் சலுகைகளைத் தரவேண்டும். அந்தச் சலுகைகளைத் தரவேண்டும், இந்தச் சலுகையைத் தரவில்லை, வரி அதிகமாகப் போட்டுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டுகளைப் படித்து அறிக்கைகளைத் தருவது முறை. அதே முறையிலேதான் மாநில முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே வழங்கி இருக்கிற பட்ஜெட்டும் இருக்கிறது. மத்திய அரசின் மீது பழி போட்டுத் தப்பித்துக் கொள்கிற முறையாக இருக்கிறது. ஒருவேளை, எப்படியும் தேர்தலிலே தோற்கப் போகிறோம், அடுத்த தேர்தலுக்கு வரும்போது மக்கள் கணக்கு கேட்பார்கள், கணக்கு கேட்கும் போது இதற்கெல்லாம் நாங்கள் பொறுப்பு இல்லை, எல்லாம் மத்திய அரசுதான் என்று அவர்கள் மேல் பழிபோட்டு மாநில சுயாட்சி என்ற கோரிக்கைக்கு வலுவூட்ட இந்த அறிக்கை போடப்பட்டிருக்கிறதோ என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1974 மார்ச் 12]

எனக்கு முன்னே பேசிய சுருளிவேல் அவர்கள் கூட குற்றச் சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மை காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கையிலேகூட அத்தகைய கருத்து வரும் வாசகங்கள் பல சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த நேரத்திலே ஒரே ஒரு கணக்கை, சட்ட மன்றத்தில் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகின்ற கணக்கைமட்டும், எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1966-67ம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே இன்கம் டாக்ஸிலே நம்முடைய பங்கு, எஸ்டேட் டியூட்டியிலே பங்கு, எக்ஸைஸ் டியூட்டியிலே பங்கு இவை எல்லாம் சேர்ந்து மொத்த வருவாயில் 27 சதவீதம் வந்தது, ஆனால் இப்பொழுது 1974-75-ம் ஆண்டிலே அந்தத் தொகை 30.6 சதவீதமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. இது மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மையையா காட்டுகிறது? என்று, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மையாக இருந்தால் 1966-67 ஆண்டிலிருந்ததைவிட இன்று குறைவாக இருக்கவேண்டும். நான் சொல்வது ரெவின்யூ அக்கவுண்ட், இதைத் தவிர கேபிடல் ஸ்கீம்ஸ், சென்டரலி ஸ்பான்ஸர்ட் ஸ்கீம்ஸ், வெள்ள நிவாரண நிதி, புயல் நிவாரண நிதி இதற்கெல்லாம் கோடி கோடியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது-அதையெல்லாம் சேர்த்தால் இன்னும் அதிகமாக வரும். இவ்வளவு வருவாய் இருந்தம்கூட மத்திய அரசு செய்யவில்லையென்று சொன்னால் அது நம்முடைய கையாலாகாதத்தைத்தான் காட்டுகிறது. மத்திய அரசு பணம் கொடுத்துத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு சர்க்கார் தேவையில்லை, அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு பணம் கொடுத்து மாநில அரசு செய்யவேண்டுமென்பதில்லை, அதிகாரிகள் போதும் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற கருத்துப்பட சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசு தன்னிடத்திலிருந்து மாநிலங்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் தன்னிடம் பணத்தைப் பெற்றுத்தான் மாநில அரசுகள் நடக்க வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டிலே மத்திய அரசு மாநிலங்களிலே இருந்து பெறுகின்ற வருமானத்திலே அந்த அந்த மாநிலங்களுக்குப் பங்கிட்டு அளிக்கிறார்கள், அதைத்தான் அதிகமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறோமே தவிர, நாமாகத் தனிப்பட்ட முறையிலே பங்கு வேண்டுமென்று கேட்கவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மத்திய அரசு அதிகமாக நிதி தரவேண்டுமென்றே, திட்டங்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் தரவேண்டுமென்றே கேட்பதிலே தவறில்லை. நான் தமிழ் மாநிலத்தைத்தேச சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமாக வரவேண்டுமென்று கேட்பதை ஆதரிக்கிறேன். கூடுதலாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லா மாநிலங்களும் கேட்பார்கள். அந்த வகையிலே நாமும் கேட்பதிலே தவறில்லை.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக மத்திய அரசோ அல்லது நிதி ஆணைக் குழுவோ சில கிரைட்டரியா வைத்திருக்கிறார்கள், அதன்படிதான் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய தவறை மறைப்பதற்காக, மத்திய அரசு பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதை நம்புவதற்குத் தமிழ் மக்கள் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு தனியாக ஓர வஞ்சனை காட்டுவதாக இருந்தால் சொல்லலாம். புயல் நிவாரண நிதியென்றும், வெள்ள நிவாரண நிதியென்றும் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டார்கள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு என்று மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ளவர்கள் புகார்கள் சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு மத்திய அரசு கொடுத்து இருக்கிறது. கூடுதலாக வேண்டுமென்று கேளுங்கள், நான் குறைசொல்லவில்லை, அவர்கள் தரவில்லை, அதனால்தான் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள முயன்றால் எமாவதற்குத் தமிழ் மக்கள் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—“தூத்துக்குடியில் 85 கோடி ரூபாய் அளவில் உரத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டு விரைவில் உர உற்பத்தி தொடங்க இருக்கிறது. மின் அணுக் கருவிகள், காஸ்டிக் சோடா, மீன்பிடி இழு படகுகள், சாயம் போன்ற ரசாயனப் பொருட்கள், வெப்பந்தாங்கிக் கற்கள் முதலிய உற்பத்திக்கான திட்டங்களுக்குக் கூட்டுத் துறையில் அனுமதிக் கடிதம் பெறப்பட்டு, பல்வேறு கட்டங்களில் பணிகள் நடந்து வருகின்றன” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடி அனால் மின் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் செய்த பிறகும் கூட மத்திய அரசுமீது குற்றஞ்சாட்டித் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே எவ்வளவு வருவாய் என்று கொடுக்கிறார்களோ அதனைவிடக் கூடுதலாக வருவாய் வரும் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கூட சேல்ஸ் டாக்ஸ் மட்டும் சுமார் 8 கோடி அளவிற்குக் குறைவாக எஸ்டிமேட் கொடுக்கப்பட்டது. அதேபோன்று டாக்ஸஸ் ஆன் வெகிகிள்ஸ், எக்ஸைஸ் டியூட்டி இவற்றைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட குறைவாக வருமானம் வரும் என்றுதான் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டுகூட குறைவாக மதிப்பிடவில்லை என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? குறைவாக எஸ்டிமேட் காட்டி, வரவுகளைக் குறைவாகக் காட்டி, ஏதும் செய்ய முடியவில்லை என்று நம்மை நம்ப வைப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு திட்டத்திற்கு 118 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு அனுமதித்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மெய்யாகப் பார்த்தால் 6-வது நிதி ஆணைக்குழு கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதிலே சலுகை கொடுத்திருக்கிறது. கூடுதலாக நிதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கமர்ஷியல் டாக்ஸஸ் வரி கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலேயும் மதிப்பீடு குறைவாகத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இவ்வளவும் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள், இருந்த போதிலும் சாதாரண மக்கள் நலனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் திட்டமிடவில்லை நீங்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1974 மார்ச் 12]

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கடுமையாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இளைஞர் அணி அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் புதிதாகத் திட்டங்களைக் காணோம். தமிழகத்து மக்கள் குறிப்பாக படித்த வாலிபர்களை வாட்டுகின்ற பிரச்சினையைக் கவனிப்பதற்குப் புதிய திட்டம் ஒன்றும் இதிலே சொல்லப்படவில்லை. போகட்டும். கிடைக்கிற வேலையாவது வேலை கேட்கிறவர்கள் லஞ்சம் கொடுக்காமல், ஆள் பிடிக்காமல், தரகர் பிடிக்காமல் பெறக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறதா என்றால், இல்லை.

நான் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். எந்த வேலையாக இருந்தாலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த தரகர்களைப் பிடிக்காமல் பணம் கொடுக்காமல் நடக்காது என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு ஒன்றும் வழியைக் காணோம். விலை வாசிகள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. மத்திய அரசுதான் அதற்குப் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். உணவுப் பண்டங்களின் விலை மராட்டியத்திலும், குஜராத்திலும் ஏறியதைப் போல் இங்கே ஏறவில்லை என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

தமிழகம் அரிசிக்கு மற்ற அண்டை மாநிலங்களை எதிர்பார்ப்பதில்லை. ஆனால் அந்த மாநிலங்கள் அப்படியல்ல. அது மட்டுமல்ல. நமக்குத் தேவையான உணவு இங்கே உற்பத்தியாகி மற்ற மாநிலங்களுக்கு நாம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறோம். அப்படியிருந்தும் கூட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே படி அரிசி 4 ரூபாய் விற்கிறது. சென்னையிலே மூன்று ரூபாய் விற்கிறது, இதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பு? இங்கே விளைகின்ற புளியின் விலை ஏறுகிறது, இங்கே விளைகின்ற அரிசி விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அதனைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?

மத்திய அரசின் பட்ஜெட் வந்ததற்குப் பிறகு பல பண்டங்களுக்குப் போடப்பட்ட வரியினால் என்ன விலை ஏறவேண்டுமோ அதற்கு மேலாக விலை ஏறியிருக்கிறது என்று கன்ஸ்யூமர்ஸ் கவுன்சில் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசின் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட் மாநில அரசுதான். அவர்கள் போடுகின்ற சட்டதிட்டங்களை நிறைவேற்றுவது மாநில அரசுதான். பல் வேறு மாநில அரசுகளுக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே தான் வரிகளைப் போடுகிறார்கள். ஆனால் போடப்படுகின்ற வரிக்குமேல் விலை ஏறுகிறதே, அதைத் தடுப்பதற்கு யார் பொறுப்பு? மாநில அரசு தானே?

மராட்டியத்தைப்போல் விலையேறவில்லை என்று தற்பெருமையடித்துக் கொள்கிறீர்கள். You are completely complacent என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் பணம் வேண்டும், அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்கள். கிடைக்கின்ற பணத்தை வைத்து, அதிகாரத்தை வைத்து எப்படிச் செலவு செய்கிறீர்கள் என்பதைப் பாருங்கள், நேற்றுவரையில் ஆளுங்கட்சியிலிருந்த திரு. சினிவாசன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

எப்படியெல்லாம் சுயவிளம்பரத்திற்காகப் பணத்தை வீணடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நானும் பார்க்கிறேன். நல்ல ஆர்ட் பேப்பரிலே எத்தனை புத்தகங்கள், எத்தனை சுவரொட்டிகள் அடிக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00]

வயது வந்தோருக்கு முதியோர் பென்ஷனை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அப்படிக் கொடுத்தால் அதனால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அல்ல, பல லட்சங்கள்தான் செலவாகும். ஆனால் அதற்குச் சாத்தியமில்லை, நிதிநிலை இடம் தரவில்லை என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். முதியோர்களுக்கு, திக்கற்றவர்களுக்குப் பென்ஷன் அதிகமாக வழங்குவதற்குப் பணமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய இந்த அரசு பூம்புகாரில் விழா எடுக்கிறது, சாரல் விழா எடுக்கிறது. சாரல் விழா நடத்தப்போய் மழையே பெய்யவில்லை, சாரலே போய்விட்டது. ஆகவே, பெரும் பெரும் விழாக்களை நடத்தி, பண்டைக்காலப் பெருமைகளை எண்ணிக் கொண்டு, 500, 600, 1,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த மன்னர்களின் பெருமைகளைத் திரும்பக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று செலவு செய்கின்றவர்கள் இப்பொழுது வாழும் இந்த மன்னர்களுக்கு, இவர்கள் வாழ்வதற்குச் செலவிடக்கூடாது? அம்மாதிரி செய்யாமல் வீண் ஆடம்பரச் செலவுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம் இல்லை, அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிடைத்த அதிகாரத்தை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள்? நூல் விநியோகத்தை எங்கரிடத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய அதிகாரத்திற்கு வந்த பொழுது என்ன செய்தீர்கள்? மத்திய சர்க்காரின் “யார்ன் கண்ட்ரோல் ஆர்டர்” வந்ததற்குப் பிறகு நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைப்பதில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதிக் கொடுத்தால் யார் யாருக்கோ கிடைக்கிறது. ஏராளமாக நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் இவ்வளவும் தெரியும்.

அரிசிக் கொள்முதலை யாரிடத்தில் கொடுத்தீர்கள்? எப். சி. ஐ. இருக்கிறது, உங்களுடைய சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு ஏன் தனியாரிடத்தில் கொடுத்தீர்கள்? தனியாரிடம் கொடுத்ததால் வந்த விளைவைத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பார்த்தோம். நேற்றுக் கூட பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது, ஏதோ பிடித் தார்கள் என்று. எனவே கிடைத்துள்ள அதிகாரத்தைக் கொண்டு மக்களுக்கு நலம் பயக்கின்ற முறையில் செலவு செய்யாமல் தனியாரிடத்தில் விட்டு விடுகிறீர்கள். தனியாரிடத்தில் உரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். எங்கே அரிசியைக் கொடுத்தீர்கள்? எனவே நீங்கள் அதிக அதிகாரம் கேட்பது மக்களுக்கு நலம் பயப்பதற்காக அல்ல, ஏற்கெனவே செய்யும் தவறுகளை மறுபடியும் அதிகமாகச் செய்ய வாய்ப்பு வேண்டுமென்பதற்காகக் கேட்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே ஆளுநர் கட்சியிலிருந்து பிரிந்தவர்கள் ஊழல் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஊழலைக் கூடுதலாகச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு கேட்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் அது எப்படித் தவறாகும்?

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1974 மார்ச் 12]

கைத்தறியாளர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைத்தறிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் சந்தானம் கமிட்டி அமைத்தார்கள். நான்கவர்னர் உரையிலேயே சொன்னேன், காலம் கடத்தக்கூடாது என்று சொன்னேன். அதில் 4 பரிந்துரைகளை மட்டும் நிறைவேற்ற யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் 151 பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன. 9 சஜஷன்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதில் 4 பரிந்துரைகளை மட்டும் நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியால் சொல்லப்பட்ட சில பரிந்துரைகள் மத்திய சர்க்காரால் செய்யப் பட வேண்டியவை. அதை விட்டுவிடுவோம். ஆனால், மாநில சர்க்காரே நிறைவேற்றக்கூடிய பல பரிந்துரைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலும், கார்ப்பரேஷன் நூற்பாலைகளிலும் உற்பத்தியாகும் நூலில் இத்தனை விழுக்காடு ஹேங்கர்க் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் ஹேண்ட்லாம் போர்டு ஏற்படுத்துவதைப் பற்றியும், ஹேண்ட்லாம் பண்டு ஏற்படுத்துவது பற்றியும், வீட்டு வசதி பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நெசவாளர் குடியிருப்புகளுக்கு ஏற்கெனவே வட்டியை வசூலித்திருந்தால் முதலில் அதைக் கழித்துவிட வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பல பரிந்துரைகளை, மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றக் கூடியவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி யெல்லாம் இவர்கள் ஒன்றுமே செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சி நடக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பாசனத் திட்டம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டம் பற்றி நேற்று அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். கோவை, அவினாசி, பல்லடம் தாலுக்காக்களிலுள்ள மக்கள், வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள மக்கள், இப்படியே போனால், 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வேளாண்மையே செய்ய முடியாது, ஊரைவிட்டுப் போக வேண்டியதுதான் என்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டம் என்ற திட்டம் இருந்தது. அதை இவர்கள் கழிவு நீரிலேயே விட்டுவிட்டார்கள். இதற்கு முன்னாலிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை வகுத்தது. நீங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு இந்தத் திட்டத்தை என் கைவிட்டுவிட்டீர்கள்? பிறகு இன்றைக்கு பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டத்தையும் கோட்டை விட்டாகி விட்டது. இனிமேல் கைவிட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லியாகிவிட்டது. இப்படியிருந்தால் அவர்களுக்கு நீர்ப் பாசனத்திற்கு வழி என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டத்தைக் கோட்டை விட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தான். 1965-ஆம் ஆண்டு, மதிப்பிற்குரிய வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபொழுது ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தால்தான், இந்த நான்கைந்து ஆண்டுக் காலமாக இந்த அரசு பேசியும் கூட முடியாத நிலைமை, அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தால்தான் என்று உறுப்பினரவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 12]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அந்த ஒப்பந்தம் ஒன்றுக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம், மின்சார உற்பத்திக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம். அதற்குப் பிறகு பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுந்து, அந்தக் கோரிக்கைகளுக்கான உங்களது முயற்சியில் குறை யிருந்ததால் தோற்றிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் குடிதண்ணீருக்காக நெல்லித்துறை திட்டம் இருந்தது. 1971-ஆம் ஆண்டில் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு.சாதிக் பாட்சா அவர்கள் சொன்னார்கள், ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று. அதற்குப் பிறகு பல ஊர்களுக்கு. குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக 60 இலட்சம், 80 இலட்சம் என்று செலவழிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நெல்லித்துறைத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றுமே இல்லாமலிருக்கிறது. எத்தனை முறை நாங்கள் சொன்னாலும், திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாலும் அதைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. மத்திய சர்க்காரைச் சொல்கிறீர்களே, அந்தப் பகுதி மக்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள் நீங்கள் இப்படிச் செய்வதற்கு? ஆனால் அவர்கள் ஒன்றைச் செய்தார்கள். நீங்கள் செய்த தவறுகளை எதிர்த்தார்கள், விவசாயப் போராட்டம் நடத்தி னார்கள், உண்மைதான். அதற்காகப் பழி வாங்குகிறீர்களா? குடிநீரும் வேண்டாம், நீர்ப்பாசனமும் வேண்டாம் என்று பழி வாங்கு கிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பழி வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். பழி வாங்கவில்லை. 1965-இல் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை யார் செய்தது? மரவட்ட விவசாயிகள் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைச் சொன்ன பொழுது வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'This aspect was not brought to our notice' என்று. அப்படி கோட்டை விட்ட பிறகு, நாங்கள் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் கேரள அரசு இணங்கவில்லை. திருவனந்த புரத்தில் பேசினோம், பலன் கிடைக்கவில்லை. 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 9 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படாமல், மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தால் வேறு வழியில்லாமல் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது என்பது உறுப்பினரவர் களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அமைச்சரவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : ஒரேவொரு பாயிண்ட் கூற விரும்பு கிறேன்.

[1974 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது கருத்துச் சொல்வதற்காக எழுந்து நிற்பது முறையல்ல. நீங்கள் பேசும்பொழுது உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், 'This aspect was not brought to our notice' என்று முன்னால் அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். This aspect was not brought to their notice by the then opposition.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : “அப்போசிஷனிலே” கொண்டுவரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் கொண்டுவரவில்லை, அந்த அமைச்சருக்குக்கூட தெரியாமல் காரியம் நடந்துவிட்டன என்று அவர்களே சொன்னார்கள். உறுப்பினரவர்கள் எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லிவிடக் கூடாது. இன்றைக்கு அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடம் பயன்படுத்தி, கேரள அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கூட இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நான் நேற்றைய தினம் படிக்கும்பொழுதே படித்தேன். பிரதமர் அவர்கள் நம்முடைய முதல்வருக்கு எழுதிய கடிதத்தையும் படித்தேன். அதையெல்லாம் கோர்வையாகச் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும். பிரதமர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், பாண்டியாறு-மோயாறு திட்டத்தால் முதலில் வனவிலங்கு சரணலயத்திற்குப் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படுமென்றும், ஐந்து மைல் நீரில் மூழ்கும், அதனால் விலங்குகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படும், உய்விடம் பாதிக்கப்படும் என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதையும் சேர்த்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அவர்கள் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. திருத்துங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அதைத்தான் சொல்கிறேன். மாற்று யோசனை செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சொன்னால்கூட பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் மாற்று யோசனைக்கு வழியே இல்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் விவரம் புரிந்து பேசுகிறார்களா அல்லது தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகப் பேசுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. மாற்று யோசனை பரிசீலிக்கப்பட்டது. ஆனால் வழியே இல்லை. மோயாற்றில் கட்டுவதைத் தவிர வேறு வழி வழியில்லை. இது நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும். வழியே இல்லாத நிலையிலே கேரள அரசாங்கத்தோடு வாதிட்டோம். கடைசியிலேதான் இந்த ஒப்பந்தத் திற்கு வந்தோமே தவிர வேறு வழியில்லை.

1974 மார்ச் 12]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதற்குப் பிறகும் முடியவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படி முடியாமற் போனது இந்த அரசினுடைய திறமைக் குறைவைத்தான் காட்டுகிறது அல்லது போதுமான அக்கறை செலுத்தவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று சொல்கிறேன்.

இன்னொரு உதாரணம் சொல்கிறேன். ஒரு செயலைக்கொண்டு மட்டும் நான் உங்களுடைய திறமைக்குறைவைத் தீர்மானிக்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் சின்னவேடம்பட்டி குளம் கட்டாயமாகக் கட்டப்படும் என்று 1968-லே மாண்புமிகு அமைச்சர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் உத்தரவாதத்தோடு பேசி விட்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆளுண்டுக்காலமாகியும் அந்தக் குளம் இல்லை. வேறு எங்கேயோ அணை கட்டி தண்ணீரைத் தடுக்கப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர்வர்கள் சின்னவேடம்பட்டி குளம் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் வந்தபொழுதே சொன்னேன், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பொதுமக்களின் சார்பாக காண்ட்ரிப்பூஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்கு உறுப்பினர்வர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : திட்டத்திற்கு சாங்ஷன் கொடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : காண்ட்ரிப்பூஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்த பிறகுதான் சாங்ஷன் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பகுதியைச் சொல்லி இன்னொரு பகுதியைச் சொல்லவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இந்தத் திட்டத்திற்குப் பொதுமக்களிடமிருந்து நிதி வசூலித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விளக்கத்திலிருந்து அந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியைச் சொல்வார்களானால் வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நெல்லித்துறைத் திட்டம் கைவிடப்பட்டு விட்டதாகப் பேசினார்கள். மத்திய நீர் மின் கழகத்தின் ஆணைக்கு அது காத்திருக்கிறது. கேரள அரசாங்கம் எந்தவிதத்தினும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. குந்தாவின் கடைசிப் பகுதியாக இருப்பதால் ஆட்சேபிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விரைவில் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வந்தவுடன் வேலை துவங்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மிக்க நன்றி.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1974 மார்ச் 12]

தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரை.....(மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இன்னும் 17 பேர் இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 13 பஞ்சாலகளைத் தேசவுடைமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஆலைகள் கொண்டுவரவில்லை இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாலகளில் தொழில் உறவுகளில் எப்படி இன்று அரசியல் புகுத்தப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் சுயமாக இயங்க முடியாமல் தொழில் தகராறுகளில் எந்த முடிவும் எடுக்க முடியாமல் அரசியல் காரணமாக தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டு ஓரவஞ்சனை செய்யப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பல சோஷலிசக் காரியங்களைச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது பற்றி ஆளும் கட்சியினர் பரிசீலனையெல்லாம் செய்தனர். அதுபற்றிப் பட்ஜெட் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதைப் பற்றி ஒன்றும் காணோம்.

பம்பாயில் நடக்கின்ற சிவசேனா அட்டேழியங்களைக் கண்டிக்கிறார்கள். ஆனால் அதேபோன்ற காரியங்கள் தமிழகத்திலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியின் துணையோடு அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கோவையில் வேறு மாநிலத்தவர்கள் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் அந்தக் கடைகள் முத்தமிழ்ச்சேனை என்பவர்களால் சூறையாடப்பட்டது. அது பற்றிப் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தது. கட்டாயப்படுத்திய பிறகு நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். அவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டவர்களை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மேலவை உறுப்பினரும், சட்டமன்ற உறுப்பினரும் ஜாமீனில் வெளியே கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலே ஆளும் கட்சி உட்பட்டிருக்கிறது என்பது இதிலிருந்தே விளங்கும்.

எண்ணூர் தொழிற்சாலையிலும் இதுபோன்ற நிலைமை நடந்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கோவை வந்தபோது கொன்னார்கள் “மலையாளிகள் மாப்பிள்ளைத் தோழர்களாக இருக்கலாம்; ஆளும் கட்சியை ஆதரிப்பதாக இருந்தால் முழு உரிமை உண்டு” என்று கண்டிஷன் போட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இதுபோன்ற

1974 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் தமிழகத்திலுள்ள அமைதி கெடும் நிலைமை ஏற்படும். ஆனால் இந்த நிலைமைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அவர்கள் தடுக்கமாட்டார்கள் என்று ஏற்கனவே நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டார்கள்.

இந்தக் காரணங்களால் இந்த அரசு இனிமேல் நீடித்து இருப்பதற்கு தனக்குத் தகுதி இல்லை என்று தானே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பட்ஜெட்டை ஆதரிக்க முடியாது என்று கூறி இதை எதிர்த்து விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. எல். கணேசன் : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்தைச் சொல்வதில் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்தியப் பொருளாதாரம் முற்றும் முடமாகிப் போய் முழுவதும் சீர்குலைந்து போய்க் கிடக்கிறது என்று என்னைப் போன்ற சாதாரணமானவர்கள் கூறவில்லை, பொருளாதார மேதைகள் என்பவர்கள் இதை அபாய அறிவிப்பாக இன்றைய தினம் இந்தியா முழுமையிலும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான பொருளாதாரச் சீர்குலைவுக்கு மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரப் போக்கும், நிதிக் கொள்கையுந்தான் காரணம் என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

மத்திய அரசு பற்றுக்குறை நிதிநிலையை ஈடுகட்ட பண வீக்கத்தையும், பண வீக்கம் உருவாக்கப்படுவதால் குரல்வளையை நெரித்துக்கொண்டிருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பது—இவ்வளவு கொடுமைகளுக்கும் இன்றையதினம் அடிப்படையாக இருக்கக் கூடிய இந்திய நாட்டின் ஒட்டுமொத்தமான பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய சக்தியும் ஆற்றலும் பெற்றிருக்கும் மத்திய அரசுதான் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இவ்வளவு இடர்பாடு மிகுந்த வேளையில், இருள் சூழ்ந்த நிலையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நமக்கு நம்பிக்கை ஓளியாக, வழிகாட்டும் தீபமாக இருப்பதில் மெத்தப் பெருமைப்படுகிறேன்.

இங்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசியதைக் கண்டு நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். தமிழர்கள் இவ்வளவு பயங்கரமாகக் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலையைத் தமிழகத்துச் சட்டமன்றத்தில் கூடப் பார்க்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் மீது அதிருப்தி இருக்கலாம்; கண்டிக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ் சமுதாயத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து வேறுயாருக்கோ வக்காலத்து வாங்குகிறார்களே.

தமிழர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்; பல்வேறு துறைகளில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சிவசேனக் கொடுமை, இலங்கை இந்தியர் அவதி, இவைபற்றி பேசுகிறபோது வராத உணர்ச்சி, எங்கோ அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக நடந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லுகிறபோது வருகிறது.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1974 மார்ச் 12]

மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—மத்திய அரசு அதிகமாக உதவி செய்கிறது என்று. நான் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. எந்த மாநிலத்திலும் அந்த மாநிலத்துச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே தங்களுடைய உரிமையைப் பாதிக்கக் கூடிய வகையில் அதிகமாக மத்திய அரசு உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவதை. அப்படிச் சொல்லுகின்ற நிலைமை இங்கேதான் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் பிரசாரத்திற்காக வேண்டுமென்றால் அப்படிப் பேசட்டும். நான் தப்பாகச் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்திற்கு புயல் நிவாரணத்திற்காகக் கூடுதலாகக் கொடுத்ததாக மற்ற மாநிலங்களில் புகார் சொல்லுகிறார்கள் என்ற அந்த அளவுக்குத்தான் சொன்னேன்.

திரு. எல். கணேசன் : இதை அவர்கள் நல்ல ஆதாரமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமிழக அரசின் கோரிக்கையை மறுக்கவும், நிராகரிக்கவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்குப் பேசியதற்காக நன்றி. தமிழ்ச் சமுதாயம் நன்றி செலுத்தக்கூடிய ஒன்று.

மரியாதைக்குரிய திரு. கே.டி.கே. அவர்கள் பேசினார்கள். எனக்கு இருக்கிற வருத்தம்—நான் இதயத் துய்மையோடு கேட்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை, கலைஞர் அவர்கள் அளித்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொள்கை இல்லை, சோஷலிசம் இல்லை, வெறும் பிரகடனமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சோஷலிசம் என்ற வார்த்தையைப் பற்றி அவர்களே சொன்னார்கள்.

If at all there is a word which is much abused, it is the word socialism.

என்றார்கள். நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சோஷலிசம் என்ற வார்த்தைக்கு வியாக்கியானமோ, பொருளோ கூறுவதற்கான அதிகாரமும், உரிமையும் உங்களுக்கே இருக்கிற தனி உடைமை என்று கருதாதீர்கள் ; அது பொதுவுடைமை. அந்தப் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கேட்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சோஷலிசத் திட்டம் பங்களைத் தேசிய மயமாக்கியது ஒன்றுதானா ? இருக்கிற அதிகாரவரம்பை வைத்துக் கொண்டு, இந்தியப் பொருளாதார சூழ்நிலையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு சோஷலிசத்தை நிர்மாணிக்கத்தக்க படிக்கட்டுகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இந்த அரசு செய்து வருகிறது என்பதை தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாமா ? அவருக்கே தெரியும். முன்பு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலே எவ்வளவு பயங்கரமாக திசை திருப்புகிற நிலை இருந்தது ? தஞ்சை மாவட்டத்தில் திடீரென்று நஞ்சை நிலத்தில் கரும்பு பயிரிட்டார்கள்.

1974 மார்ச் 12]

[திரு. எல். கணேசன்]

இதற்கு முன்னால் கரும்பு பயிரிட்டதில்லை. நெல்லைத் தவிர வேறு பயிரிட்டதே இல்லை. பிறகுதான் தெரிந்தது. ஆரூரான் ஷுகர் பாக்டரி வருகிறது. கரும்புத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு உண்டு என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்து கொண்டு தஞ்சைத் தரணி நெல்தான் விளைகிற ஒரு பகுதி—இப்படி ஒரு ஏற்பாட்டினை முன்கூட்டியே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்புத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்ததை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்து ரத்து செய்திருக்கிறது. அது சோஷலிச நிர்மாணத் திட்டத்தில் ஒன்று அல்லவா? தயவு செய்து சொல்லுங்கள்.

மணலியார் அவர்களுக்குத் தெரியும். தஞ்சைத் தரணியில் விவசாயக் கூலிகள் குடியிருக்கும் இடம் தோட்டத்துக்கு—நிலத்திற்கு—சொந்தக்காரர்களுக்குள்ள இடமாக இருந்ததால் அவர்கள் கொத்தடிமைகளாக, ஆமைகளாக, ஊமைகளாக இருந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு குடியிருக்கும் பாதுகாப்பு மட்டும்தான் கேட்டு அதற்காகத்தான் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள், பொதுவுடைமைக் கட்சித் தோழர்கள். அப்போராட்டத்தில் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டனர் சிவராமன், இரணியன் போன்றவர்கள்.

They wanted only protection.

குடிசைகளைப் பிய்த்து எறியாமல், குடியிருப்புகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்க பாதுகாப்புத்தான் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் பெற்ற பரிசுகள் குண்டுகள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, நான் உள்பூர்வமாகக் கேட்கிறேன். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு அந்நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லையா? குடியிருப்பதற்குப் பாதுகாப்பு கேட்டது நீங்கள், பட்டா செய்து கொடுத்தது தமிழக அரசு. அதற்கு இதயபூர்வமாக நன்றி பாராட்ட வேண்டாமா? கேட்கிறேன்.

எங்களுக்கு எதிராகப் பல சக்திகள், முதலாளித்துவ சக்திகள் போன்றவை எதிர்க்கிறபோது நீங்களும் எங்களை பின்னால் இருந்து குத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

You are stabbing behind our back இதுதான் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை நிலை நாட்டவேண்டுமென்று கற்பனை செய்துகொண்டிருக்கிற நீங்கள் செய்கிற நியாயமான பணியா, தயவு செய்து இதயத்தைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள். மின்சாரக் கழகங்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறது கழக அரசு. அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குள்ள பாண்டித்துவத்தில் எனக்கு நம்பிக்கைக் குறைவு இல்லை. பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை. ஆனால் அதைத் திருப்பி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு எதிராக வேறு வகையில் பொருள் கூறுகிறார்கள். அந்த இடத்தில்தான் நான் மெத்த வேதனைப்படுகிறேன்.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1974 மார்ச் 12]

தேசியமயமாக்கப்பட்டால்தான், உற்பத்திச் சாதனங்கள் பொது வுடமையாக்கப்பட்டால் தான் இந்நாட்டில் சோஷலிசத்தை நிர்மானிக்க முடியும் என்பது அடிப்படைக் கொள்கை. அதன் படிக்கட்டுகளாகப் பல காரியங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்திருக்கிறது. அதை நன்றியுறிதலோடு ஒப்புக் கொண்டு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். அதுதான் நியாயம்.

அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க உங்களுக்கு உரிமை உண்டா, தகுதி இருக்கிறதா, இடைத் தேர்தல்களில் தோல்வி அடைந்ததற்குப் பின்னால் இதைச் செய்யலாமா என்று. அதை ஹாண்டே அவர்கள் கேட்கிறார்கள்; என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சீனிவாசன் அவர்களும் கேட்டார்கள். ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டதில் எனக்கு வருத்தமில்லை. காரணம், அவர் பிறந்தது எங்கேயோ, வளர்ந்தது எங்கேயோ, சேர்ந்திருக்குமிடம் எங்கேயோ. ஆகவே அவர்கள் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதில் எனக்கு வருத்தம் இல்லை. ஆனால் நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இடைக்காலத்தில் ஏற்படுகிற வெற்றிடத்தை நிரப்ப நடக்கின்ற தேர்தலில் தோல்வியுற்றால் பதவி நீக்கம் செய்யவேண்டுமென்ற புதிய வாதத்தை முன்வைக்கிறார்கள். இடைத் தேர்தல் என்பது, இடையில் ஏற்படுகிற வெற்றிடத்தை நிரப்ப,

They can even be co-opted if the Constitution is so amended.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That is the political barometer reflecting the political fall of the ruling party.

THIRU L. GANESAN: Does the same remark apply to Mr. Indira Gandhi, whose party has been defeated decisively in many by-elections in the North? Have you got so much courage and guts to ask for the resignation of Mrs. Indira Gandhi?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: You have been bitterly defeated in Dindigul.

THIRU L. GANESAN: In the recent by-elections in North, Mrs. Indira Gandhi's party had been defeated. Even in Dindigul, her party's candidate lost the deposit. Have you the guts to ask Indira Gandhi to resign?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That is a stray incident. You were totally rejected in both the Assembly elections.

1974 மார்ச் 12]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: How can you say two Assembly elections. There was election only to one Assembly, How can you say we were defeated in two Assembly elections ?

திரு. ஃ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல் காங்கிரஸ் வீட்டாக இருக்கவில்லை. கோவை பார்லிமெண்ட் வீட்டும் காங்கிரஸ் வீட்டாக இருக்கவில்லை. கோவை மேற்குத் தொகுதியும் காங்கிரஸ் வீட்டாக இருக்கவில்லை. காங்கிரஸ் யு.பி. யிலும், ஓரிசாலிலும், சென்ற தேர்தலைவிட அதிக இடங்களைத்தான் பெற்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பாராளுமன்றத் தொகுதியில் பம்பாயில் என்னவாயிற்று என்று நாங்களும் கேள்வி கேட்கலாம்.

திரு. எஸ். கணேசன் : புலர் தங்கள் மேதாவிலாசத்தைக் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். அதற்கு இந்த மன்றத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதைக் கண்டு நான் மெத்த வருத்தமடைகிறேன். புதுப்புது ஜனநாயக விளக்கங்கள், வியாக்கியானங்கள் இந்த மன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஐந்தாண்டுகளுக்கு நீங்கள் ஆளுங்கள் என்று உரிமை அளித்தார்கள் மக்கள்.

It is the mandate of the people who have voted us to power to govern for five years.

அதுதான் மக்கள் தீர்ப்பு. அதற்கு எதிராக, இடைத் தேர்தலில் தோற்று விட்டார்கள், எனவே வெளியேறுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.. மெஜாரிட்டியே இல்லாமல் தொடக்கத்திலேயே ஜனநாயகக் கொலையைப் புரிந்துவிட்டு அங்கு ஆளும் கட்சியாக வரத் துடிக்கிற நடிகர் கட்சித் தோழர்களைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். தொடக்கத்திலேயே ஜனநாயகக் கொலை. விலைவாசியேற்றத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இங்கே பொருளாதாரம் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். பொருளாதார அடிப்படையில் உள்ள உண்மைகளை நீங்கள் ஏன் இப்படி நிராகரிக்கிறீர்கள் ? மகன் இறந்தாலும் பரவாயில்லை மருமகன் தாலி அறுக்க வேண்டும் என்ற இந்தச் சித்தாந்தத்தைக் கடைப்பிடிப்பீர்களானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவியைவிட்டு இறங்கலாம், அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆளும் கட்சியில் 174.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதற்கு முன்பு இம்மாதிரிச் சொன்னதற்கு நீங்கள் மிக்க பண்போடு அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்திருக்கிறீர்கள். அதேபோல்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அன்று சொன்ன முறை வேறு, இன்று சொல்கிற முறை வேறு.

||1974 மார்ச் 12

திரு. எல். கணேசன் : It is perfectly parliamentary. திராவிட

முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்கிற அந்த இயக்கத்திற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சியில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று செய்கிற அந்த முயற்சிக்கு, என்றென்றும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு துரோகம் செய்யும் செயலை நீங்கள் நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ செய்து விடாதீர்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்வதற்காகத்தான் அந்தப் பழமொழியைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏன்? இந்த விலையேற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணகர்த்தாக்கள் யார்? என்ன அடிப்படையில் விலை வாசிகள் ஏறுகின்றன? பற்றுக்குறை நிதியை ஈடுகட்டுவதற்கு நோட் அடிக்கிறார்கள்.

No proportion between production of commodities and services and production of currency notes. That is the elementary principle which the hon. member knows well.

நோட் அடிப்பதை யார் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? இந்தப் பண வீக்கத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன? பண வீக்கம் மட்டுமல்ல. இன்னொரு காரணம்—கறுப்புப் பணம் இந்த அடிப்படைக் காரணங்களில் ஒன்று என பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். விலை வாசியேற்றத்திற்கு கள்ளப் பணம், பிளாக் மணி, அண்-அக்கவுண்ட் டெட் மணியும் ஒரு காரணம்.

un-accounted money is one of the causes.

முழுக் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. பல காரணங்களில் ஒன்று, இதில் வேதனை என்னவென்றால் கறுப்புப் பணத்தின் சொந்தக்காரர்களை, அதிபதிகளை அவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகவும், ஆதரவு தருகிறவர்களாகவும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அது என்ன நியாயம்? கறுப்புப் பணத்தை வெளிக் கொணர முடியவில்லை என்பதில் கூட வருத்தம் இல்லை. கறுப்புப் பணத்திற்கான காரணங்களில் ஒன்று,

One of the causes for block money is tax evasion.

நிச்சயமாக கறுப்புப் பணம் வரி எய்ப்பின் காரணமாக குவிக்கிறது. ஆனால் அதிலே பெயர்போனவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்குவதில் என்ன சுகம் காண்கிறீர்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு இடர்ப்பாடான சூழ்நிலையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான பல திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எப்போதும் வரி போட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் இப்போது வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 12||

[திரு. எல். கணேசன்]

மண்ணெண்ணெய்யின் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கால கட்டத்தில் — அதற்குப் பொறுப்பு மத்திய அரசினர்—இங்கு விறகுக் கான கரிக்கு விலக்களித்திருக்கிறோம். அதற்காக அம்மையார் அவர்கள் நன்றி தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று கருதினேன். இப்போது படி அரிசி மூன்று ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று சொன்னார்கள். விறகுக்கு இப்போது வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 50,000 வரையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு வணிக வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுத்த கடனைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குக் பத்து ரூபாய் பஞ்சப்படியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படிப் பல அருமையான திட்டங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த நிதி நிலையில் அளித்திருக்கிறது. நான் அதற்காக அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

THIRU K.T.K. TANGAMANI : It is already 1-30 p.m., Sir

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுவார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நாளைக்கு வேண்டுமானால் அவர் பேசிக்கொள்ளட்டும்.

THIRU L. GANESAN : I can continue tomorrow, if the Hon. Speaker permits me.

THIRU K.T.K. TANGAMANI : The Hon. Member may be asked to continue tomorrow. How long can we be kept hungry? Now the time is 1-30 p.m.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளைக்குப் பேச வேண்டிய உறுப்பினர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு எல். கணேசன் : வேளாண்மையைப் பற்றி ஒரு கருத்தைத் தங்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காகச் சொல்கிறேன். காவிரியின் உப நதிகளில் மைசூர் மாநிலம் அணைகளைக் கட்டுகிறது. அதனால் காவேரியில் தண்ணீர் குறையும் அப்படிக் குறைந்த அளவு தண்ணீரில் பழைய ஆற்றுப் பாசனப் பகுதிக்ே முன்னுரிமை கிடைக்கும். ஆகவே புது ஆற்றுப் பாசனப் பகுதியாகிய ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்டங்கள் மிகுதியும் பாதிக்கப்படும். அப்படி ஏற்படும் இடர்களைத் தவிர்க்கும் வகையில் முன் ஏற்பாடாக பல திட்டங்களை அப் பகுதியில் நிறைவேற்றிட வேண்டும். அந்த நோக்கோடு எங்கள் பகுதியில் நிலத்தி் திறகு அடியில் உள்ள நீரைப் பயன்படுத்துவதற்காக ஆழ்குழாய்க்

[திரு. எல். கணேசன்]

[1974 மார்ச் 12]

கேணிகள் தோண்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதில் பல இடர்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை உடன் நீக்கி ஆழ்குழாய்க் கேணிகள் தோண்டிட முழு உதவியைச் செய்திடக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிகவும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை, புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தனியாகப் பிரிந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அறந்தாங்கி வட்டம் புதுக்கோட்டையில் சேர்க்கப்பட்டதால், பட்டுக்கோட்டை கோட்டம் அமைப்பதில் சிக்கல் எழுகிறது. அச் சிக்கலை சுமுகமாகத் தீர்க்க ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். பேராலூரணி துணை வட்டத்தை, வட்டமாக உயர்த்தி பேராலூரணி வட்டம், பட்டுக்கோட்டை வட்டம் ஆகியவற்றை இணைத்து “பட்டுக்கோட்டை டிவிஷனாக” வைத்துக் கொண்டு, தஞ்சைக் கோட்டத்தை “ஆஸ் இ டீஸ்” இருக்கிற நிலையிலே வைத்துக் கொண்டால் பிரச்சினைகள் வராது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இந்த அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

158. Notification issued with G.O. Ms. No. 2050, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Ambur Local Planning Area. [*Laid on the Table of the House under section 123(2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).*]

159. Notification issued with G.O. Ms. No. 2063, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Periyakulam Local Planning Area. [*Laid on the Table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).*]

160. Notification issued with G.O. Ms. No. 2448, Rural Development and Local Administration, dated the 14th November 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Bhavaniagar Local Planning Area. [*Laid on the Table of the House under Section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).*]